

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA

HISTORICORUM GRÆCORUM.

—>86508<—

PARISIS. — EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

—>86508<—

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

A POLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,

INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

* ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,

HOC CUM **LETRONNII**, ILLUD CUM **G. MULLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

PA
3490
F72
1841
V.1

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio사 sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : *Hecatæus*, *Charon*, *Xanthus*, *Hellanicus*, *Pherecydes*, *Acusilaus*. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus *Bibliothecam Apollodori*. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. *Logographos* excipiunt scriptores rerum Sicularum, *Antiochus*, *Philistus*, *Timæus*. Deinde sequuntur *Ephorus* et *Theopompus* et *Phylarchus*. Agmen denique claudant *Atthidum* auctores : *Clitodemus*, *Phanodemus*, *Androtio*, *Demo*, *Philochorus*, *Ister*. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon *Phylarchi* fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus *Theodorus* disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo apposis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo sto vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecydæ, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis* Friderici Augusti Wolfii (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierant.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεύς δὲ γαμεῖ — ἔβαλλεν ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέλευσεν — Ἡφαιστίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακῆς — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδέα — τὴν Ἀλκμαίωνος.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειβοίᾳς λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectiones asterisco signalas in textum recepitimus.)

EDITIO HEYNIANA.	CODEX PARIS. 2722.
3, 6, 1. λέγουσι καὶ Ἡραΐ- στου	*λέγουσιν Ἡραΐστου
4, 1, 1. πρῶτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶν	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθραψεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπ' αὐτῆς M.	*ἔθραψεν *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπ' αὐτῆς ἢ M.
5, 2, 1. Μεταναίρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ
5, 3, 1. συμβεβημένον Heyn. conj.	*συμβεβημένον
6, 2, 4. Νίσυρον	νίσουρον
6, 2, 5. Μοίραι μαχομένους Heyn.	Μοίραι et sic cod.
6, 3, 4. ἐξημεύοντο	ἐξημέωντο (quod reci- piendum)
6, 3, 7. κατέκτησεν Καυσίου	κατέκτησεν Καυκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν εἰς.	παραλόμενος, ἐκόμενος αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νύκτα, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν εἰς.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μῆρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυαῖον.	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδαίων
9, 12, 7. ἔζων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. ὅς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν ὅς ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰφίτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνεχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.
9, 24, 4. τοὺς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀφρτιάδας	*τοὺς Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτιάδας
9, 24, 5. Λιγύων	Διθύων
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ absent a cod.
9, 25, 4. Κεραινοῖς ἄλμυριδα	Κερκυραίοις ἀλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειρὰς	ἐπὶ τὰς Μαντιοῦς δειρὰς
κατήσπραψεν	κατέσπραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγομεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἰασσον	Ἰκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσω	*Ἐκδάσου
1, 2, 3. Ἀρκαδῖαν	sic cod.
1, 2, 5. ὅτι	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἰασος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀράτορος λέγει υἱὸν	*Ἀράτορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατώκισεν Μελαμπόδων ἀφ' ἐαυτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Δινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γελάνωρ	Δινδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἐξέτελε Γοργοφόνην	*ἐξέτελε Γοργοφόνην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπτά ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπτά Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνθης Νύμφης	καλιάνθης καὶ νηίδος νόμ- φης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8. Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6. ἦν φασιν εἶναι πῆραν	ἦν φασὶν τινες καὶ πῆραν
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρος	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὥς δὲ ἐνοιοί λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὥς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.
4, 5, 6. θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρβρεας	absunt a eod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	abest a cod.
4, 5, 7. Χειρόμαχον	*Χειρόμαχον.
4, 6, 1. Ἠλεκτρίωνος δὲ βασι.	sic cod.
Μετὰ Ταρτίων	*μετὰ Ταρτίου
τῷ μητροπάτορι	*τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 5. Μίδεαν	Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερός
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	Ἀρνέου
4, 10, 2. Δοράν	δορί
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθνής	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποτεμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλείς	*Ὀκαλαίς
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον ιεραῖον τότε ὡς ἥρωι	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod. τῷ τέως ἥρωι
5, 1, 4. ἀπωδοκίμησεν	ἀνρωδοκίμησεν
5, 9, 3. ἦν κατόπικον (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατόπικον *Χρύσης

(1) Kai quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατώ-
κισεν. Equidem scripserim ἀπεώδουν, i. e. προσέσχειν ἐκώλουν.
Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec
ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.		EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
	ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νῆϊ δύο		*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νῆϊ		κατηρόντισεν		κατηρόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας
5, 9, 6.	Μύγδονα		Μυγδονα	7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην ἐκλευσεν		*Ἰόλην *ἐκλευσεν
5, 9, 7.	ἀρπάζουσιν		*ἀρραπάζουσιν	7, 8, 1.	Εὐμειδῆς		*Εὐμειδῆς
	καὶ δώσειν τὸν ζω- στήρα ὑπισχνου- μένης		non desunt in nostro cod.	7, 8, 2.	Ἐπιλαΐδος Κλυθίππη		*Ἐπιλαῖος Κλυτοππός
	ἐκ δόλου		sic cod.	7, 8, 4.	Ὀλυμπος Νίκης Ἐξόλης		*Ὀλυμπούσης Ἐξόλος
	ἐπ' ἡϊόνος		*ἐπὶ τῆς ἡϊόνος		Ἀντιώπης		Ἀντιώτης
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς		*Ζεὺς	7, 8, 5.	Ἀργεῖδικος		Ἀρχοδίκου
5, 9, 13.	Αἰνίαα		Αἰνείας	7, 8, 6.	Ἡσυχείης		Ἡσιοκείης
5, 10, 1.	ἐτάγη		*ἐπετάγη		Εὐρύσιφ		Εὐρύπτης
5, 10, 4.	δρων		*δρών	7, 8, 9.	Δηίων		deest.
5, 10, 7.	Μενοίτιος		*Μενοίτης	8, 2, 2.	ἐπ' ἐναιαυτοῦ ἦλθον		ἐναιαυτοῦ ἀνεχώρησαν
	καὶ τοξευθεῖς		*τοξευθεῖς		κατὰ τὴν τοῦ		sic cod.
5, 10, 9.	Αἰγύην		Αἰδύην	8, 2, 7.	στενυγράν τὴν ἔχοντι		στενύστραν τὸν τὴν (2) ἔχοντα
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ		absunt.				
5, 10, 12.	τάς Θράκης ἦγεν		*τάς τῆς Θράκης *ἦγαγεν				
5, 11, 1.	ἐνὶ μνηϊ		ἐν μ.				
	Ἀρέθουσα		*Ἐρέθουσα				
5, 11, 3.	σπεύσων		*φεύγων				
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον συνέβη		*ἰσχυρότερον *συνέβαινε				
5, 11, 8.	παύσεσθαι		*παύσασθαι				
5, 11, 10.	Ἀσίας Ῥοδίων		*Ἀσίαν *Ἀινιδίων				
5, 11, 13.	Καυκάσου		Καυκάσιου				
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα θετός		πρὸς Ἐλευσίνα Θέστιος				
5, 12, 3.	κατῆι		ἀτῆι				
5, 12, 4.	κενὸν		sic cod.				
5, 12, 7.	Μενοίτιος Κευθνήμου		*Μενοίτης σκυθνήμου.				
5, 12, 9.	ῶτον		δων				
6, 1, 2.	τοξικῆ		τοξικήν				
7, 7, 2.	ἦκεν		ἦλθεν				
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων		*μετὰ καὶ ἄλλων				
7, 7, 4.	Ἰῶνα		*Ἰωνον				
7, 7, 5.	Ὀρμένιον		*Ὀρχόμενον				
7, 7, 6.	οὐκ εἶα		*μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα				
7, 7, 7.	συνήθροισεν		*συνήθροειν				
7, 7, 10.	(Δίχαν)		τὸν Κήρυκα				
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν		*τῶν ποδῶν				

LIBER III.

6, 5, 2.	ἀπίοντα		sic cod.
6, 6, 1.	Ὀρχαΐδας		*Ὀρχηΐδας
6, 6, 2.	ἰσους ἰσοις		sic cod.
6, 7, 1.	Χαρικλοῦς		Χαρικλέους
7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζω- σαν ἐκρύφατο		*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῆς scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζωσα ἐκρύφθη.
10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτου υἱῷ		*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
10, 7, 1.	ἐκ Διὸς		Διὸς
10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας		*εἰς Ἀφίθνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9.	Ἄτης		*αὐτῆς
12, 6, 8.	Κυκρέως		sic cod.
13, 5, 1.	Θέμιδος		sic cod.
13, 5, 4.	κατέχειν		καὶ κατασχέειν.

(a) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:

γενεάς γάρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγράν αὐτὸν εὐρύγαστορα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones qua par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Gøellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gøelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis æconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii Miscell. erit., vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wichersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in Annal. Univers. Berolin. 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBAION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε κόσμου· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοῖ Γῇ Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῇ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ βρόντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλχητῶ, Τισιφῶνῃ, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνῆγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέκρινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέκρινε· εἴτα Δήμητραν καὶ Ἥραν μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παρὰ γένετα μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄνθρω τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. (7) Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄνθρω τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quique manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (Centimanos et Cyclopes) Caelus victos deiecit in Tartarum, tenebrosam apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phæben, Dionea, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttibus sanguinis profluentis enatae sunt Furæ, Alecto, Tisiphone, Megæra. Itaque Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusus revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rheam, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæc vero Amalthææ lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rheam involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὠκεανοῦ, συνεργόν· ἡ δίδωσι Κρόνῳ καταπιῖν φάρμακον, ὅφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξεμαί τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, ὅς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτῆνας ἐξήνεγκε πόλεμον. ²Μαχομένῳ δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ 1ῃ τῷ Διὶ ἐχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δίδοσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαῖναν. ⁴Οἱ δὲ τούτοις ἐπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῇ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἐκατόγχειρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυνάστεϊαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχλῖαι] Ὠκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη,] Μῆτις· Κόϊου δὲ καὶ Φοίβης Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, ἥλιος, Σελήνη· Κρόιου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἄστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστρίας Ἐκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρχον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ διδούς, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ἀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθή, Σπειώ, Γλαυκοθή, Ναυσιόθ, Ἀλὴ, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλάμην, Ἀγαυή, Εὐδώρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴππολόη, Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλμυήδ, Πληξαύρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κρανώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτόνοη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρῶ, Εὐαγόρη, Ψαμάθ, Εὐμόλη, Ἰόνη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρεα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμῇ μὲν Ἥραν, καὶ τεχνοῖ Ἥδην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem ætatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjutricem; quam Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ²Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menœtius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zelus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (nisi possis: Glauconome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (Nemertes?), Hipponoe, Deianira (Jantra?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εὐδείθυαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαὶς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάρτιος, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπικλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λῖνος, δν Ἡρακλῆς ἀπέχτεινε· καὶ Ὀρφεὺς δ' ἀσκήσας κιθαρωδίαν, δεσφῶν ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυνόμης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηγχεσίσης ὑπὸ ὄψεως, κατῆλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἥ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθαπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

(3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἠράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτὴ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσγεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἔρᾶν ἀρρένων. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέχτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρωδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἔαν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι οὗ ἂν ἐκείναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν.

(4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, δν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέχτεινε· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνης, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἡρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἡφαιστον. Ὡς δὲ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἡρα δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἐπλεῖ. Περσόντα δὲ Ἡφαιστον ἐν Ἀθήνῃ, καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μῆτιδι, μεταβαλλοῦσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, δεσφῶντο δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πληξάντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Et Themide igitur, Cœli filia, Horas gignit, Irenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropem: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynomie, Oceani filia, Gratiar, Aglaïam, Euphrosynen, Thaliar: ⁵ e Styge Proserpinar: ⁶ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thaliar, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharodicam exercens cantu suo lapides arboreasque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducenda uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Manadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, deperivit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ⁴ Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ⁵ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decederet, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharédica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliopo. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjecit opem ferentem de cœlo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsus, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Melide varias alternante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quam gravis post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cœli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fœtu eam devoravit. Ubi vero parienti tempus adve-

λομηθείας, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἢ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηναῶν σὺν εἰλοῖς ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοῖοι θυγατέρων Ἀστερία μὲν, δμοιω-
εῖσα ὄρτυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα
ἦν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστε-
ρία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Λητώ δὲ
υνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἄτασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύ-
ετο· μέχρις, εἰς Δῆλον ἔλθοῦσα, γεννᾷ πρῶτην
Ἀρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα
γέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήασα, παρθέ-
ος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μῆδων παρὰ
τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως, ἦκεν εἰς Δελφούς,
ῖρησιμφοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρὸν τὸ
μαντεῖον Πύθων ὄφιν ἐκύλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ
τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.
Ἰ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυδὸν, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς
καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς,
ἐπειδὴ συνῆλθε, δέσας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ
τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυδὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς
ἀντίγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶν, Λητῶ θεωρή-
σας, πόθῳ κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας
ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ
καὶ μετὰ θάνατον· γῆπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν
Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα
Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔρριπεν
Ἀθηναῖα διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν
εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπολλωνί. ² Συνθεμένῳ δὲ αὐ-
τῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται, διαθῇ τὸν ἡττημένον,
τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνί-
ζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτό ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρ-
σύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ
Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτε-
ροῦς πίτους, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὀρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. Τοῦ-
τον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης
δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο
δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος
μὲν ἔγχετο Σίδην, ἣν ἔρριπεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς
ἐρίσασαν Ἡρα. ³ Αὖθις δὲ ἔλθων εἰς Χίον, Μερόπην
τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων
αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγια-
λοῖς ἔρριπεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἔλθων, καὶ ἀρπά-
σας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε
ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος,
ἀνέβλεψεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ
τρίγων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus
securi percussit, deoque illius vertice [ad Tritonem fluvium]
armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filibus Asteria in coturnicem mutata, quo
Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. At-
que insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea
appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per
universum orbem terrarum a Junone acta est, donec De-
lum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obste-
trice adjuva deinceps edidit Apollinem.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo
permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis
et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore The-
mis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi
custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc
e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo
post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex
Elira, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea
concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem
utero gesserat inositatæ magnitudinis filium Tityum in
lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam con-
spicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim
inferre paravit. Verum hæc filios auxillo advocat, qui
Tityum sagittis coniciunt. Sed etiam mortuus cruciatur;
vultures enim apud hæros cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marcan Olympi filium occidit. Hic
enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod infor-
mem vultum efficere, abjecerat, Apollinem ad certamen
musicum provocavit. ² Conveniuntem inter eos, ut victor
arbitratu suo devictum afficeret. In quo igitur certamine, in-
versa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas face-
ret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior
inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pñem detraxit,
ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra
natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Phre-
cydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno da-
tum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit
Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Or-
cum detruxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen
Cenopionis filiam in connubium postulavit. Cenopion
vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad lit-
tus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vul-
cani, ex ea raptum puerum (Cephalionem) humeris suis
imposuit, qui suum versus ortum iter regeret. Quo quum
venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem
recuperavit, et deinde confestim adversus Cenopionem
contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἥφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἡὼς ἐρασθεῖσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Ἀήλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνελθὺς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνθρώθῃ, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὀκεανοῦ γαμέει· καὶ αὐτῇ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἔγχευε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργῶντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐλείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖ τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάει. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὅντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανεῖρα παιδίον, τοῦτο ἐτρέφεν ἡ Δημήτηρ πηλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τούτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανεῖρα, καὶ πράσσει ἡθεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεχυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τῷ πυρὸς ἀνελώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέψηνε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανεῖρας παίδων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανὸν αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὀκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηγάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περσεφὼν δὲ καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡγαγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περί μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Auræ vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cui Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam a disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opī, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vir inferre voluit, a Diana sagittis confusus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Sol nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovi auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diu quæ universum terrarum orbem vestigando lustravit quum vero ex Hermionensibus audisset Plutonem eam rapuisse. Jūis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulier Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a lææ moerore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui lambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exhibavit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalæ reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademitt. Itaque quum in dies puer, cui Demophontis nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et clamorem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ natorem maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptoleum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἡ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς βίβει κατεφαινοντο, καθεύμενοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῖων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὥς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραϊς· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὺς ἡμμένας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς δὴ καὶ ἐξ ἀνάτος ἦν, ἐν ἡπερέγεννηθῇ γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς φόβον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Ἡτὶ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴ ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἐπειπὼν φαίνειν Ἡοί τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μέλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης ἐβλυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίῳ δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρᾷ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ, καταβρῆγγύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντας, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμῶν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρύτου δὲ θυρσὶ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλυτίῳ δὲ, φασί, Ἐκάτῃ, μέλλον δὲ Ἡφαιστὸς βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελᾶν φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκαψε σῶμα. ⁴ Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβρῆξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἶδος κύνειν ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἱππολύτου ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμὶς δὲ Φρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγρίον καὶ Θόωνα χελειοὺς βοπαλοὺς μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κερανοῖς Ζεὺς βαλὼν διέβριψε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἡτὶ, μᾶλλον χολωθείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Ἡτὶ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄγρι μῆρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀρῶν· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολλὰς τῶν ἀστρῶν ἔβλυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰι δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μῆρῶν, στείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viriumque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casario, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegreæ campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyrius et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quasivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, rescavit, Minervæque consilio ad pugnæ societatem accessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyrius autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium injecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vini ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ³ Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ⁵ Encelado fugienti Siciliam insulam injecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁶ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequeretur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsus ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. ⁷ Mercurii Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret; manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δνῶν, ὧν ὅλοιοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξέισαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπεύοντο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῶν τρίγες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὦν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδας ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ιδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπττησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρία. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπειραῖς περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διακόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο· ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθηρ δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπῳ ἐκαλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχυρὸν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχρούμενος ἦπταν ἄρματι, βάλλον κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγέυσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὖτις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ἄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολλὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἶμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὁρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέεδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον εἰλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus alis (*vel*) pennis erat obductum. Hispidæ caesaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum celum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella defervebat. ⁶ Hunc ubi dii in celum prospexere irrumpentem, fuga salutem querentes in Ægyptum properare coeperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in urs pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphyne, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Ægipus nervos suffrati clanculum Jovi aptaverunt Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alato equos junxerat, e caelo repente descendens Typhonem a Nysam usque montem fulminibus impetendo persecuta est, ubi a Jove exagitatum Parcae deceperunt. Nam postquam illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque a Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc montis sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Ætnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactus ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hæc nunc a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensi Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, ³ in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum relictus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebat. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tempe-

βασιλείων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμῇ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρῶτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτονάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διασφαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλεῖστον ὕψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Πάρνασσῳ προσίγει, κακεὶ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυξίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, ὡς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, ὡς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνιοί] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κρανᾶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνος δὲ καὶ Νύμφης Ὀρησίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἕλληνας· τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισα τὴν χώραν· ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος ἄγχιον ἐγέννησε καὶ Ἰωνά, ἀπ' ὧν ἄγχιοι καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀπ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἑκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰόλεις προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώου, Ἴπποδάμας καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντίφορος καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆρυξ ἐγήμεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ οἱ ὑπερφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἣ δὲ τὸν ἀνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρία, καὶ Ἐπωπεία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεὺς μὲν οὖν ἐγήμεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἠράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. ² Quum vero prolem aeneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cælo imbribus maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia contexta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeleret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protopenia, cujus ex Jove filius Aethilus. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisiphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, Perieren; filias vero quinque, Canacem, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hac vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

² Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Eopeum, Alocum, Triopem. ³ Alocus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωεΐδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠΐξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἔτῳ γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναβῆσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χῶσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσειν Ὀλεον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὄτος δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἀρην. Τούτων μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκληψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωεΐδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμὶς δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἑλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.

(5) Καλύχης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγών, Ἥλιν ὤκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου καλλεὶ διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἧ] Νηΐδος, ἧ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνειας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνειας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπολλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυπόττην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δῶρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνωρα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίχην καὶ Λαοφόντην. ² Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνος, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορβάονα καὶ Δημονίχην· ἧς καὶ Ἀρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἰδας ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτειρον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπάσφαζεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἰδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτχὼν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι, ὅποτέρῳ βουλέται συνοικεῖν· ἡ δὲ, δέισασα ὥς ἂν μὴ γηρῶσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἰδαν εἰλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβούας ἐγέ-

feribat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudinem cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nomen explere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossæ imposito, per hos montes celum consensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se reddituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem inasper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tam hi in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quæcunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Ætolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiæ et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypræte, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Ætoliam appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protogeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quæ ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeritaret, Idas, Apharei filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, sequæ ipsum deinceps præcipientem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobææ gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Ἀθήα, Ὑπερμνήστρα· ἄρβρες δὲ, Ἴφικλος, Εὐίππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἱπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεὺς, Ἄγριος, Ἀλκάθοος, Μέλαις, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεοτίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἔκτεινεν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐξημέ, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀγελῶν ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καίόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

³ Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἀτρωτος καὶ γενναῖος γεγόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι δῶν, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξέλαθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἔξοχον μεγέθει τε καὶ βῶμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἀσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντογχεύοντας διέφθειρεν. ³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστείον ἐπηγγεῖλατο. ⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὔτοι· Ἰδὰς καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Ἀθήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητὸς Φέριπος ἐκ Φερῶν· Κηφεὺς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρώωνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμῶν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμίνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντης Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεοτίου παῖδες. ⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ἐξέτισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκος ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξέναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτρην τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπητῆς θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξέναι. ⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ἦλεὺς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν,

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthaonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Cæneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopeus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Cæneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andræmoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Cæneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

³ Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges rediissent, earum primitias Cæneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cænei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Jason Æsonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminii; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schœnei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁵ Quos, ubi convenerant, Cæneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus aliquæ nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁶ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Ευρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὁργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαῖα δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ᾗψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητοῦντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τὸν Θεστίου παῖδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξεληθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παῖδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἡδὲ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τεύχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀσιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθῆν, μολὶς πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ, τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παῖδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνῆρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔζημεν Οἰνεὺς Περβοῖαν τὴν Ἱππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὀλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα θήρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιᾶς, ἐφαρμμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκῆως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρῳ τῆς Ἑλλάδος [δύνα] ἐντειλάμενον ἀποστεῖλαι (ἀποκτείνει *conj.* *Faber*). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἱππόνουν, ἐπιγόνον τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφαρμμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· αὐτὴ γὰρ θυγατὶς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μελανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεὶ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνυιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὀλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὴν εἰς Ἄργος, ἔκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραυθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγγηστὸς, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκαπεύς, Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

² Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciaisset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecantem; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad mœnia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, aegre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deplorare mulieres in aves sunt commutate.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætoliæ urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaïæ oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ⁶ Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filie amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

² Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcæonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Pheneum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter cædem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι
ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεύδαντες ἤλκισοντο.² Ὑστερον δὲ
Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα,
τοὺς μὲν Ἄργου παῖδας, χωρὶς Ὀγγρηστοῦ καὶ Θερ-
σίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς
Πελοπόννησον ἔφυγον. Τῇ δὲ βασιλείᾳ, ἐπειδὴ γη-
ραῖός ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραμόνι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ
Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόν-
νησον ἦγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύ-
σαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν
πρεσβύτερον ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς
Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου
Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου,
ὡς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλείως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ
Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγα-
τέρα δὲ Ἑλλην. Αὐτὴς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ
Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ
Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν
πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν
τοῦτο ἔπρασσον. Γῇ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχο-
μένη, καρποὺς ἐτήσιους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ
Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
ρίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς
εἴη κεχρησμένον, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ
Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζο-
μενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρ-
έστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν
ἀνῆλπιζε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον
κρίον ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν με-
ταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ καίμενην θάλασσαν Σιγείου καὶ
Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλή· κακεῖ
θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλησποντος ἐκλήθη
τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε
παῖς Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ
Πασιφάης, ἣν Μίνως ἐγγίμεν· οὗτος αὐτὸν υποδέχεται,
καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν
χρυσόμαλλον κρίον Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέ-
ρας Αἰήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῶν ἐν
Ἄρειος ὄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης
τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξω παῖδες, Ἄργος, Μέλας,
Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἑρας, καὶ τῶν
ἐξ Ἰνῶς ἐστερηθῆ παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανείας
ἐτάξεν Λεάρχον· Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μετ' ἑαυτῆς
εἰς πέλαγος ἔρριπεν.² Ἐκπεσόν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυν-
θάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula
conjectum contumelia affliciebant. ² Deinde vero Diomedes
Argis cum Alcmaeone clanculum reversus, Agrii filios,
præter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponne-
sum se subdlexerant, omnes interfecit. Atque regnum,
quia Ceneus senio jam confectus esset, Andræmoni, qui
Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero
Ceneum in Peloponnesum abduxit. ³ Sed qui periculum
evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia
insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Ar-
gos translatus, ubi nunc ab illo Ceneæ urbs appellatur,
sepelivit, et ducta uxore Egialeæ, Adraستي, vel, ut aliis
placet, Egialei filia, contra Thebas atque Trojam in bel-
lum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Æoli filios Athamas, Orchomeni in Bœotia rex,
ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen.
Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et
Melicerten sustulit. ² Sed insidians e Nephelē natis Ino mu-
lieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem)
torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris impe-
rata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset,
annonam non dedit. ³ Quare Athamas Delphos misit, qui
de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum.
Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram
esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus. ⁴ Quo audito
Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum
constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque
arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio
acceperat. Quo per aerem vehentes, terram mareque in-
terjectum superarunt. ⁵ Quum vero super mare versaren-
tur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum,
Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hel-
lesponti nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Æetes impera-
vit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes,
quam Minos habebat uxorem. Æetes itaque Phrixum ho-
spitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in ma-
trimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arie-
tem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Æetæ, qui ad
quercum in Martis luco eam clavis affixit. ⁷ Ex Chalciopē,
Æetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas,
Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone
habebat filiis privatus est. Ipse enim furore percitus Lear-
chum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa
in mare dejecit. ² Deinde e Bœotia pulsus deum rogavit,
ubinam gentium habiturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ὧν ἂν τόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἀδιηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πύων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδους ἐγεννήθη· δὲ ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρων ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπεβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὅτ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω. Τίτει δὲ ταύτην τὴν δίχην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἰγίναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῷ μνηῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηίων δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξούθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπειαν· παῖδες δὲ Αἰνετὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, δὲ γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐθις δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐρσθεῖσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσεύς ἐγημεν, ἐξ ἧς Ἀφареὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Ὑνδόρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐχγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ Νύμφην Νηίδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οἷτοι Σέρφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖν παρεγνομένος δὲ αὐθις εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισαν. Ὑδροιστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Δαὶ ἐξισουσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκεῖνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου ρεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλήθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μίαν προσαψάμενη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πέλων τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multam terrarum peragrasset, obvius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ³ Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schoneum, Ptoum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis fillam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra intercepta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflicturn est propter Æginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonem, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmonæus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquarei vellet, suæ ipsius impietatis poenas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonæi ex Alcídice filia, quum apud Cretheum, Salmonæi fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ² Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητριῶν ἀπέκτειναν Σιδηρῶ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διέτελε τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὑστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἤκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ· ἀρρένες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δηίμαχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδοκος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ² Ὡς δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἑρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἑρακλῆος μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐγέφρονα, Πεισιστράτον, Ἀντιλοχόν, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὣς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελόπειαν, Ἰπποθόην, Ἀλκιστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἴωλκόν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφίδην,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἰσῶν, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὐσης πρὸ τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφειν ὑπῆρχεν, ἀποκτείναντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἐρπετὰ, ξύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειν νεοσσούς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γενομένοι τέλειοι, περὶστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενομένος περιδεὴς, τῶν υπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφεῖον συντυχὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἐφ' ἣ τὴν τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αἷται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐρύλασεν αὐτάς, ὧν οὔτε ἀνθρώπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλάβεσθαι. Μελάμπους δὲ ἰπείσμετο, καὶ προεῖπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπων, καὶ δεθεὶς ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προεῖπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίματι

vit. ² Qui quum ad virilem ætatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis dæe ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Demachum, Euryblum, Epidaurum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ² cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. ³ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolomis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, Thrasymedem.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Eson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus cset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum augurii extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictitabat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαίων τῆς στέγης σκυλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκον μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκον. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἀριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδί Ἰφίκλῳ παιδὲς γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μαθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδολῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαγμένην ἐτι κατέθετο· δεισάντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐτὸς κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχώσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶν πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὔρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαθὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνῇ κατώκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνη Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱασάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βιάντος κατώκησε.

(13) Βιάντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηκιστεύς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάρεος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδραστοῦ δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλεὺς, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθέως, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφελτήν κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένην τὴν Πελλίῳ θυγατέρα Ἀλκην. Ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελλάμενου Πελλίου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελλίαν, Ἀλκην εἰς λαμβάνει. Θῶν δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὔρε δρακόντων σπέρμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξίλασκεισθαι τὴν θεὸν, ῥήτισατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσῶς τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἐλθῇ, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in absdita parte tecti trabem corroderentes, quarum unum quantum e trabe derosum esset, percontanti ceterae minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corruit. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu percussus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacrae impegisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognititis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pyrum perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Peris filius fuit Talans, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Egialeam, filios autem Egialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Ophelten, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse predicante qui leones et apros curru iungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Paris poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστis ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχασάμενος Ἄδην.

(16) Αἰσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὁ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνοεῖ τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ ὑστερον αὐτὸν ἐγνώ. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἀλλοιὺς τε πολλοὺς ἐπιταύτη, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολάσας ἐν τῷ βρείθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεσπάζμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθῆσθαι τὴν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἰτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἰτε διὰ μῆτιν Ἡρας, ἐν ἔλθοι κακὸν Μῆδεα Πελίᾳ (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), Τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταπτον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ὤθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ὤσει κρεμάμενον ἐκ ὀρυθῶ, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αἰπνίου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἀργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηναῖς ὑποδεμένης πεντηκόντορον νῆων κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῆν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἶδε· Τίφυς Ἀργίου, δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκισίου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μεινοίτιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰκπάσου, Ἀδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρύτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφρημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἑργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηχιστέως, Πηνέλεως Ἰκπαλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὐσα ἔρημος, βασιλευσμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, «Vellus aureum ut ille afferret imperarem,» respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco in somnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arceassivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Æagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolykus Mercurii, Atalanta Schenei, Menæctius Actoris, Actor Hippasii, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Cenei, Anceus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Proas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: Lemniæ mu-

Θόαντος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιοι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιοι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενῃ τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήν καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσι, ὧν ἔδασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναγκθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας ἐκέλευσαν, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὅπως γὰρ, ὁ Θεοδόαμνος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων, καὶ ὁλοῖ συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐδασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεῖν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφῆταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖας φθεγγαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρτος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησι τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἥς ἐδασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἠνάγκαζε πικτεῦειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προὔκαλετο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πικτεῦσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὅπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναγκθέντες, κατανῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα ὤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὁφείας πεπηρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem grave sententiam illis injectit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reslantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aquatum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scyto-brachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympa filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interfecit. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excæcatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædicet, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸς, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
φλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φρίξου παῖσι τὸν ἐκ Κολχῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κα-
τάλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐάν
ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πετρωτοὶ, σπασάμενοι τὰ
ξίφη, δι' αἴρος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν
τεθνᾶναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παῖσι, τότε τελευτήσῃν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι.⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὅς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Νικοθήνη, οἱ δὲ Ἀελλόπουον καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἐνιοί, Ὠκυθόη, Ἡσίοδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὥς ἤλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ καμά-
του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτάς διω-
χθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσε
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόνον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἐπ' αὐτῶν ὀμίλη,
πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν ἔλθειν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα
διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐάν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονοῦντας· ἐάν δὲ ἀπολομένην, μὴ
πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνήγγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀριῶσιν ἐκ τῆς πρώρας
πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
σύμπωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων
τῆς νῆος περικοπέσσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔστησαν· χρεὼν γάρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθεῖ-
σης, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαριανδυνοὺς παρεγέ-
νοντο· κάκει φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύ-
κος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πληξάντος
αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν
Ἄγκαϊος ὑπὸσχνεῖται κυβερνᾶν.

clus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filiis a
Colchis in Græciam navigationem indicasset. * Ad hæc ei
Harpyias dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phineo
apponebatur, a cælo devolitantibus majorem ferculorum
partem abripiébant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. *Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
scendi cupidis dixit hæc se præmoniturum, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. *Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequuntur.
*Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. *Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
tur Harpys. Hanc alii Nicothoen, alii Aellopum dicunt.
Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocycthoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est στροφή) et volatu defessa
simul cum persequente in litus se demisit. *Verum Apol-
lonius in Argonauticis (2,284) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturas promisissent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadam discrimine
eos admonuit. * Hæc ingentes erant in mari petrae, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
*Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolassee vidissent, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne
transire conarentur. *His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in trajectu summam caudam concursus pe-
trarum abstersit. *Observato igitur scopulorum recessu,
acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in fatis enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Anceus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμύδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἔαν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν ὀράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορῶντας δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἵσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὀκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδουκυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαῖν, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγελάτο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειρίειν, ἔαν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλονον ἀγάγηται. ⁸ Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ὃ καταζευγνύει μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τήν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρίσθηντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀπαθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσιών, ἀνήρει. ¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τήν τε Ἀργὴν καταφλέξει, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνεῖπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνέχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπινούς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεῖει, καὶ μελίσασα κατὰ βυθοῦ ῥίπτει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμου. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργούς ἐξέπειμψεν, ἀπειλῆσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄζουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκεῖνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζητήσιν ἐποιοῦντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναυταῖς τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ἤδη

² Tum Thermodontem et Caesum prætervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ³ Nave in portum deleta, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ⁴ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros arripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; ⁵ aereos pedes habebant atque flammis ore spirabant. ⁶ His postquam jugo junxisset, ut draconis dentes sererent imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁷ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetes filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁸ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum dataram esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁹ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ¹⁰ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ¹¹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsivit, eosque, quamvis multas flammis vomentes in eum irruerent, misit sub jugum. ¹² Satis deinde dentibus armati e terra viri prosiluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹³ At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹⁴ Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasoe et Apsyrtio fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jecit in profundum. ² Æetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigant

παραπλεύουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει πλάγην. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναὺς φθέγγεται, μὴ λήξαι τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτικῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι καβαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρήνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξηγήσατο πρὸς αὐτὰς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυθαίῳ κατώκισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρήνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδήχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλὸς πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρησὶ Θέτις παρκαλθεῖσα ὑπὸ Ἡρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἔχον, ἥς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυναμένων, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους. ⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἔλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπήτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν αὐτὴν ἐκεῖνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀντιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι συνέβριζεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαίακων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελάντιους δευράς, τοξεύσας τῷ βέλαι εἰς τὴν θάλασσαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βιωμὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτρέπησαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θεράπαινοι, τοὺς ἀριστεὰς ἐσχωπτον μετὰ πειγνίας· ὅθεν ἐτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σὺνήθες ἐστὶ σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ, προσίσχιν ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁς ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. ⁵ Οὕτως δὲ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσαν θεωρῶν λίθος ἔβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempestate in errorem coniecit; quumque Apsyrtidas insulas praeternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desitutam esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede expiaverit. ² Igitur Ligurum Celtorumque gentes praerecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes venerunt in Aeam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas praeternavigarent, obtudit eorum vocem suo cantu Orpheus, continuivitque heroes ne propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enavit, quem tamen Venus ereptum, Lilybaeum transtulit, ubi habitaret.

² Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Planctae petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Junonis monitu, incolumem navem traduxit.

³ Praerecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis boves, ad Corcyram, Phaëacum insulam, appellant, cujus rex erat Alcinoos.

⁴ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent, horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Illyriae oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ⁵ nonnulli ad Phaëaces pervenientes, inventa tandem Argo, Medeam ab Alcinoο repetierunt. Sed hic respondit, si Medea jam congressa esset cum Iasone, se eam Aetiae non traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse. Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phaëacas sedes sibi constituerunt, Argonautae vero cum Medea navem duxerant in altum. At noctu navigantes in vehementem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum praeter opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et exstructa ibi Apollini Aegletae ara, post peracta sacrificia ad epulationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete Medae dono dederat ancillae dicteris heroes cavillabantur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos mulieribus manet.

⁴ Inde avecti in Cretam appellere prohibentur a Talo. Hunc nonnulli aerei hominum generis fuisse dicunt, secundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat aeneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellent. Habebat ille unam tantum venam a cervice ad talos descendentem, cujus cuti clavus aereuserat impactus. ⁵ Hic igitur Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur. Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapidibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quae cum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δέ τινες, ὑποσχομένης ποιήσῃν ἀθάνατον αὐτόν, καὶ τὸν ἦλον ἐξελεύσῃ, ἐκρυέντος τοῦ παντός ἰχώρος, ἀποθαινεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποιάντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶ Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μείναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεῦσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες.

(27) Πελλίας δὲ, ἀπογνοὺς τὴν ὑποτροπὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Ἰάσωνα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ² Ἡ δὲ Ἰάσωνος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιπούσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³ Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικοῦν μετελθεῖν ἔθελον, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέρων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴ Αὐτὸς δὲ Μῆδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίας αὐτῷ δίκας ὑποσῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασιλεία τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσῃν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κρὶνὸν μελίσσας καὶ καθεψῆσας ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσι. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τῇ Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

² Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχούντες· αὐτὸς δὲ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μῆδειαν, ἐγάμει. ³ Ἡ δὲ, ὅς τε ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσωνος ἀχαριστίαν μεμψυμένη πολλὰκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφισαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, ὃς ἔχεν ἕξ Ἰάσωνος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴ Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας κατέλιπε, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιας, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵ Μῆδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γενῆ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄσπασαν Μῆδιαν ἐκάλεσε, καὶ στρατεύμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶ Μῆδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἀγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνας αὐτόν, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reddidisse esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eam a Pocante sagitta in calce vulneratum interisse tradunt.

⁶ Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Euboeam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ² At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerrimae aetatis puero, vitam suspensio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³ Interea rediit Iason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat iniurias expectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium poenas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frustra concisum decoquant, se veneficiis juventutem ei restituturam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illae itaque credulae patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco ejecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³ Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animam saepe iterumque detestata, recens nuptae peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medes igitur venit Athenas, ubi Aege nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejecitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

BIBAION B.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξηλύθημεν γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

² Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰνάχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεῖ Ἰνάχος καλεῖται. ³ Τοῦτου καὶ Με-
λίας τῆς Ὀκεανοῦ Φωρωνέως τε καὶ Αἰγιαλέως παῖδες
ἐγένοντο. ⁴ Αἰγιαλέως μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος,
ἡ γῶρα ἅπασα Αἰγιαλεία ἐκλήθη. ⁵ Φωρωνέως δὲ ὅπα-
σις τῆς ὑστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης
δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. ⁶ Ἄπις μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ
μεταστῆσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-
σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελ-
ξίονος καὶ Τελχίνος ἐπιβουλεύθεις, ἀπαις ἀπέθανε, καὶ
νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷ Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ
ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι,
καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννη-
σον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν
αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν
ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνέως τὴν
βασίλειαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν
Ἄργος. Καὶ γῆμας Εὐάδων τὴν Στρυμόνος καὶ
Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδau-
ρον, Κρίασον, δς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

² Ἐκβάσου δὲ Ἀγῆνωρ γίνεται. Τοῦτου δὲ Ἄργος ὁ
πανότις λεγόμενος. ³ Ἐῖχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν
παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δύναμει, τὸν μὲν
τὴν Ἀρκαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦ-
του ὄρνιν ἡμφέεσσετο. ⁴ Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρκάδας
ἀδικούντας καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς
ἀπέκτεινε. ⁵ Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς
Ἐχιδναν, ἡ τοὺς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας
κοιμωμένην ἀπέκτεινεν. ⁶ Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-
δος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-
σός· οὗ φασὶν Ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγραψας
τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν,
Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος
Πειρήνος αὐτὴν φασὶν εἶναι. ² Ἰατὴν ἱερwsύνην τῆς
Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας,
τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν,
αὐτὴν δὲ ἀπωμόσαστο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσίο-
δος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς
γινόμενους δρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³ Ἥρα δὲ αἰτήσαμένη
παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, γύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀρ-
γον τὸν πανότιον, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος
λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύ-
δης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου).
Κέρκω δὲ, Ἀργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-
τρὸς· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. ⁴ Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps
explicemus gentem Inachi.

² Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide
Inachus fluvius cognominatur. ³ Ex hoc et Melia Oceani
Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴ Et ab Ægialeo qui-
dem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præ-
fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵ Phoroneus vero totius
cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e
Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶ Quorum Apis,
regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice
agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis
et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam
finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷ Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mul-
lierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit,
etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati
essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse re-
fert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo
in regno succedens, de se Peloponnesum nominavit Argos;
et ducta Evadne Strymonis et Neeræ filia, procreavit
Echbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea re-
gnum suscepit.

² Echbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten
dicunt. ³ Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui
quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros devas-
tantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contextit.
⁴ Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afflicebat
atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵ Dicitur
etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores
corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶ Idem Api-
dis cædem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo
Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus
circa temporum notationes librum conscripsit, et multi
tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus
et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ² Hanc Junonis sa-
cerdotio fungentem Jupiter vitiauit; sed a Junone depre-
hensus puellam manus attactu in bovem albam commu-
tauit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus
dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³ Juno
autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodien-
dam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris,
Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Ascle-
piades Machi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum
dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴ Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁶ Ἦρα δὲ τῇ βοῇ ὁστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴονιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁸ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταίον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφὸν παῖδα. ⁷ Τοῦτο δὲ Ἦρα δέχεται Κουρήτην ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμηνύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφὸν εὐρούσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλευσonti τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγαλμα Δῆμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευαν.

(4) Ἐπαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγνήνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγνήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ αἰ [τῆς] μεγάλης βίτης ἀγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθεσμέθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγυπτῶν· γαμεῖ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτὸς καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώκισεν, Αἰγυπτὸν δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτὸν. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγάτερας ἐνέθεμενος ἐφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quae in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. * Verum Juno aëstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. * Iode quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaque Europæ atque Asiæ maria transset, postremo in Egyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filiam peperit Epaphum. * Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. * Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybriorum regis uxore filiam nutrirî indicatum erat), Epapho invento, in Egyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Egyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Egyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Egyptiis imperans Memphia Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

* Ex Libyæ et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus. * Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. * Belus in Egypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Egyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Plineus.

* Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Egyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodum terram nominavit Egyptum. * Nascuntur Egypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiae. * Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Egypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

* Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. * Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευουσμένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ βίπτει βέλος ἐπὶ Ἐλαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· κακκείνος περιαναστάς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἔλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἑθρας παύσασθαι παρεχάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἤξιον. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγελμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃν Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίδος ἐγεγονέυσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἑγκαλάδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαυήν, Σχαιτήν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν· ⁴ ἐκ δὲ Ἑλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρα. [Λυγκεὺς δὲ ἑλάνκτην ἔλαχεν.] Ἴστρος δὲ Ἱπποδάμειαν, Χαλκῶν Ῥοδίαν, Ἀγῆνωρ Κλεοπάτραν, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἱπποδάμειαν, Ἀλκίς Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἱππομέδουσαν, Ἱππόδοος Γόργην, Εὐχῆνωρ Ἱρμέδουσαν, Ἱππόλυτος Ῥόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖς, αἱ δὲ ἐκ Φοιβῆς. ⁵ Ἀγαπτολέμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐπίπην, Ἀρχέλαος Ἀνεσίβην, Μέναχος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκλθρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθένελην, Χρύσιππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυβοῦς Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἑρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεὺς, Αἴξος, Ἴμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανώ, Ἥλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρη, Εὐίππη, Εὐρωτῶ, Στύγην καὶ Βρύκη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχάνει Περίας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγύπτου Διωξίππην, Μενέλαος δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὀκυπέτην, Πυλάρην Ἰρμιον. ⁹ Ὀκτώ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδὰς Ἱπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἑρσης· Πανδίων Καλλιδίκην, Ἀρβηλος Οἰμην, Ἰτέρβιος Κελαινά, Ἱπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι δὲ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστίασας ἐγγχειρίδια διαδίδουσι ταῖς θυγατέρας. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα δίδωσσε, παρθένην αὐτὴν φυλάξαντα. Διὸ καθεῖρξας αὐτὴν Δα-

exsicaverat, filias suas equatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens telum in cervum jecit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re experfactus ille puellæ inenndæ capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitudinem compo-
nerent hortati sunt atque ut Danaï filię in matrimonium
sibi darentur sollicitarunt. * Danaus quamvis diffidens
eorum pollicitationibus, tum etiam ex illi injuriam haud
oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit.
Verum Hypermnestram natu maximam sorte excentam
Lynceo et Gorgophonen Proteo selegunt: hi enim e
regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. * Ex reliquis
Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Auto-
maten, Amymonen, Agaven, Scæam, quas ex Europa
regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt
Gorgophone et Hypermnestra. [Lynceus Calycen nactus
est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Age-
nor Cleopatram, Chæstus Asteriam, Diocorystes Hippo-
damiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam,
Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedusam, Hippolytus
Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed
puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea,
aliæ e Phœbe. * Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cer-
cestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram,
Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo.
Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthio-
pide. * Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias
propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus
Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliane filii
duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte
acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes,
Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus,
Imbrus, Bromius, Polycctor, Chthonius. Ex nympa
natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice,
Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne,
Bryce. * Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant,
duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obti-
git Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ
Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. * Hi autem sunt
novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten
(hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus
Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten.
Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum
suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali
pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso
somno oppressos interfecerunt una excepta Hyperme-
nstra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua absti-
nuisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ σὺν-ῳκίσει· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπύπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥπερ ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφημεν, ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὡς δὲ οὗτος Νόστους γράφας, Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀδαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὀκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργεὺς ἐξελαύνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοδάτην· ὡς δὲ τινες φασὶ, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῇ τὴν τούτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρος, Ἀντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν κατῶκου. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ³ Ἄγεται δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὡς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ἕδανον ἐζητυέλισαν. ³ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἄπασαν. Αὖθις δὲ τὴν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρώχον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθῶνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀδαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὐρηκῶς, ὑπισχνεῖται θεραπεύσειν τὰς παρθένας, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαινόντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλλουσαν παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλείστου τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae capita sponsum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quoscumque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Oecam, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocaleae Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

² Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, ³ qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenobeam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Sthenobea Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; ³ quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. ³ Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

⁴ Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus saninitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. ⁴ Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. ⁶ Qua calamitate in dies crescente, postulata mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπειᾶς, αἰτηθεὶς καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθους χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετῄλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρμῶν σωφρονήσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι, παῖδα δὲ ὑστέρον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαυκοῦ τοῦ Σισύφου, κτείννας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἔλθων καθαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιτα ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσέπεμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸν Ἰοδάτην κομίσαι, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. ⁴ Ἰοδάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθορήσεσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοὶς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἔῃχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμεινωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιδάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδοῦσας πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθείς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχῆσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοδάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρισίῳ δὲ περὶ παῖδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὅς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Proetus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glauco Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenen vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Proeto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Proetus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum perituum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazones. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Proetus; unde

ἔφθειρε Προίτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἐνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρεύει κόλπους, συνῆλθεν. ³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀχρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔρριπεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίctυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίctυος, Δανάης ἔρασεθις, καὶ, ἡνδρυνόμενον Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεχάλει τοὺς φίλους, μετ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς προκαθηγομένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνυῶ, Περφρηδῶ καὶ Δεινῶ. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γράϊαι ἐκ γενετῆς. Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμειβον ἀλλήλαις. ⁵ Ὃν κυριεύσας ὁ Περσεύς, ὡς ἀπήτουν, ἔφη δώσειν, ἂν ὑψηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁶ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε χάρα δεινοῦ πελώρου
Γοργοῦς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ⁷ Ὑψηγησαμένων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοῦς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυχὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔδλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ⁹ ἦσαν δὲ αὗται Σθενῶ, Εὐρύαλη, Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμψθη. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσιν δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστάς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεύς κοιμωμένας, κατευθυνούσης τὴν γεῖρα Ἀθηναῖς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔδλεπεν, ἐκαρτόμησεν αὐτήν. ¹² Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρύονος πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεύς ἐνθήμενος εἰς τὴν κίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπισω πάλιν ἔχωρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaesinum delapsus cum ea concubuit. ³ Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatus puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, Cnomai filiae, nuptias sibi compararet. ³ Dictitante autem Perseo ac ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ⁴ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pe-phredo, Dino. ⁵ Haec Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur. ⁶ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁷ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Praeterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscumque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero haec: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum anguim spiris circumdata, magnos dentes sicut apro-rum, ad haec manus aereas et alas aureas, quibus volabant. Quoscumque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστᾶσαι τὸν Περσεά ἐδίδωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνὴν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἑβασίλευε Κηφεύς, εὗρε τὴν τοῦτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κήτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηΐδιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ᾤχεσεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἔαν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κήτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέθηκε τὴν θυγατέρα πέτρα. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἔρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τοῦτοις γενομένων ὄρων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλήν, τὴν Γοργόνα δείξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτηος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπειστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστήσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτην βασιλεῖα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν χιθῶνα καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Ἀέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἑκατομῆθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀχρίσιον θεάσσηται. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγίῳτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίω δὲ τοῦ Λαρισαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένην τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀχρίσιον πῶδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελεισμένον, τὸν μὲν Ἀχρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυνόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληῖρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προῖτου παῖδα Μεγαπένθην ἡλλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἑδασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστεγίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἰθεὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

¹ Qui quum in Aethiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ² Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviem terrae immisit et cetum. ³ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem praedicente, si Cassiopeae filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cephæus ab Aethiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁴ Quam conspiciatus Perseus et illius amore captus, Cephæo se cetum interemtum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁵ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seripli rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda properavit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit; verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubisset, reverti puderet, profectus Tirynthem ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commulavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et Mycenæ admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγεται γενέσθαι. ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθέ- νελος, καὶ Ἐλειος, Μῆστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περίηρης ἐζημιεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ- λοπος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἱππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφι- τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἱπποδόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά- φιον, δὲ ὥκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά- λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερελαος ἐγένετο. Τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσοῦν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάῳ δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο- μαιῶν, καὶ ἀρβρηνες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν- τίοχος, Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ [Στρατοδάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι- νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χειρίμαχον, Ἀνάτορα, Ἀρχέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ- ναικὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίπτης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, δὲ καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γάρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν- νηθησόμενον τότε βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἦρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εὐλείθυιαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό- κον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσε γεννηθῆναι ἐπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπατόρος ἀπήτουν, καὶ, μὴ προσέ- χοντας Ἥλεκτρώονος ἀπήλαινον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή- λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παί- δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἑλαθείσας βόας ἐλόν- τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἥλειων Πολυ- ξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὁ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο- λαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μῖα δὲ ἐκθορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, δὲ μετὰ χεῖρας εἶχε, βόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἔλθον ἀπέκτεινεν αὐτὴν. ⁵ Ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένης, παντὸς Ἀρ- γους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit : ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur : ² Mycenis autem Alcæus, Sthenelus, Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

³ Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menœcei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

⁴ E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

⁵ E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. ⁶ Pterelao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyranus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

⁷ Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcmenen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philonoomum, Celæneum, Amphimachum, Lysinomum, Chirina- chum, Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

⁸ Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.

⁹ Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Ili- thyæ persuasit, ut Alcmenæ partum cohiberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Taphio avus erat maternus, repeterunt, ac non obtemperante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese provocantes mutua cæde perierunt. ² Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam ab- acta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno boves Mycenarum reduxit. ³ Interea autem Electryo filiorum cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Amphitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. ⁴ Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis cornibus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita privavit. ⁵ Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

κηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμψάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τοῦτοις.

Ἐμφιτρυῶν δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγεγνημένος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Ἀικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοᾶς στρατεύει Ἀμφιτρυῶν καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθείρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἓνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. Ἀπαλλαγείας οὖν Ἀμφιτρυῶν εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διῖονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἀγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τοῦτω πεπωμένον, πᾶν, ὃ τι ἀν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀφοπτεροῦς λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοριακοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίῶν Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἑλλοῦς τῆς Ἀργείας Ἐλεῖον τὸν Περγέως, ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. Ἀχρεὶ μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ελεῖν· ὥς δὲ ἡ Πτερέλαου θυγάτηρ Κομαιτῶ, ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρυῶνος, τὴν χρυσοῦν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξεῖλετο, Πτερέλαου τελευτήσαντος, ἔχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. Ἦν μὲν οὖν Κομαιτῶ κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλεῖω καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατήκυσαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἔλθων, καὶ τὴν μίαν τριπλασιᾶσαι νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι γεγνημένος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γεγνημένα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παραγεγνημένος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγεγνημένος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρᾷ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διαφθορῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοῶμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἀγῶν ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρυῶνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos attesserat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

* Amphitryo cum Alcmena et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimeden sororem collocavit Licymnio. * Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. * Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. * Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Hic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. * Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. * Sed dum Pterelaus vivebat, Taphium capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. * Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas redisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. * Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quæsit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

* Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. * Hercules octo menses nato, duos dracones inusitæ magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. * Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, δολομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαροῦδιν δὲ ὑπὸ Αἰνίου. Ὁὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεῖς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίχην δὲ ἐπαπόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθους λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἀρξάντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, κακεῖ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ βρώμῃ πάντων διήνεγκεν. Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχυσίον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἐλαμπεν αἰγλῆν· οὐκ ἦστοχεῖ δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχον ὄκτωκαιδεκαέτης, τὸν Κιθαιρώνειον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνως τὰς Ἀμφιτρυῶνος ἐφθίρε βόας καὶ τὰς Θεσπίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξόντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημένοι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυθι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενος τὸν Μινυῶν βασιλεῖα λίθῳ βάλων Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀρχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὁ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. Στρατεύσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μεθ' ὀρκῶν, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπionτας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ἐλωθέσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δήσας ἐκ τῶν τραχηλῶν, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέφετο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. Ἀμαβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cædis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, et et ipso adspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithæroneum interfecit, qui e Cithærone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospilio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnæi filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœcei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributū nomine mitterent. Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minys ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenuus pugnans vitam finiit. Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. Ὡς δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφικλῶ δίδωσιν, ἔδωκε παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. Ὡς δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ἰθακῇ τῆς Βοιωτίας πεφυγώς.

Ἡ Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμεῆας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μίνυας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἥρας μαῖνῆσαι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφικλῶ δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, καθαιρέσθαι μὲν ὑπὸ Θεστίου· ὁ παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικῆσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμείου λέοντος τὴν δорὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. ὁ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῃ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τρεῖς τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σώως ἐπανεῖλθῃ, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίξειν. Ὡς δὲ τὴν Νεμεῆαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἐμάθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον εὐώκῃ. ὁ Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσόδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ὥς ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειεν εἰς Μυκῆνας. ὁ Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίξειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. ὁ Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπαίπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους. Ὁ Φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πῖθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῶσαι ὑπὸ γῆς κατεσκέυασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἥλίου, ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳ, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiadēs, Deicoon. Ὡς δὲ Juniorem filiam Creon dedit Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa, Alcaethi, suscepserat.

Ἡ Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleae in Boeotia sedem sibi sumserat.

Ἡ Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ensē accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeae silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. Ὡς δὲ Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. Ἡ Hercules contendens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quaerebat, ipsum hospitium excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tamquam heroi inferias ageret. Ὡς δὲ in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; ὁ quae quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenae. Ὡς δὲ extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenae. ὁ Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. Ὡς δὲ Dicitur etiam metu percussus dolium sibi aeneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copeum praekonem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenae exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἐλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.² Ἐίχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὁκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχούντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἐστῆσε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἡνάγκασεν ἐξελθεῖν.⁴ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἡνείχετο περιπλακείσα. Τῷ βροπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μῖς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.⁵ Ἐπεθοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμέγεθους, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνέναι.⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρυξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλεοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς διστοὺς ἔβαψεν.⁷ Εὐρύσθευς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἐμπνουν ἐνεργεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερως, Ἀρτεμίδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἑνιαυτόν.² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Αἰδῶνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξέστας συνελθεῖν, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἡπείγετο.³ Μετὰ Ἀπολλωνος δὲ Ἀρτεμὶς συντυχοῦσα ἀφῆρεῖτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμεφετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γεγονέναι, πρᾶυνας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίζει τὴν Ψωφίδα, ὁρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθον.² Διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιληνοῦ καὶ Νύμφης Μελίας παιδὶ οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρῆχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἔχρητο.³ αἰτούντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πῖθον· θαρβύνει δὲ παρακλευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἡνοῖξε, καὶ μετ' οὐ πολλὸν διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὥπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τοῦ Φόλου στήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebant. ² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ³ Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. ⁴ Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. ⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁶ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimposuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleuntem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætextens, rei que auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymantho monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurosum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, δς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν δρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπτωχότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἦσι βάλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνατι Χείρωνος ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιάθει δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμών τό τε βάλος ἐξεῖλκυσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνιάτον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ στήλαιον ἀπαλλάσσεται· κάκει τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ περ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθηξόμενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἄλλαχῇ. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (Ὡλεον?), Νέσσος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδείξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει κατεχάλυψεν. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (leg. θδεάσατο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἔλκυσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ βάλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθήσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται, καὶ, δώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κραιγῆς εἰς χύνα πολλήν, 'παρειμένον ἐμβροχίᾳς ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αἰγίου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων πόλιν. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μίᾳ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει τὴν δεκάτῃν αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχέται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτελεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένῳ δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς καταμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. ⁶ Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψήφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν εἰς Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁷ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, κάκει κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὡλεον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, [κάκει κατώκει,] καὶ κατελαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὐ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἔλθοντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam conseraderat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Homolen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occulnit. ⁸ Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. ⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenæ.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augæ pecorum finium uno die solus exportaret. Augæ rex erat Elidis, Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se finium omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augæ rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augæ filium, aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augæ ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promississe negabat, eaque de re iudicium se subitum esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augæ ira inflammatus, antequam iudicium suffragia sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique consoedit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret apprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέκτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνήρηφης ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόδει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃ Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγεγόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἡξίου, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ. Καὶ λαθὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας εἰδείξας, καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἀνεῖναι. ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγυρλοὺς διελυμάνετο.

(8) Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχημωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεῦσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίων συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς εἰς ταῖς φάντας τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδδῆρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἡνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀδδῆρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδδῆρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθούσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῴκουν περὶ τὸν Θερμῶνδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκειν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ εἰ ποτε μιγῆσαι γεννήσειαν, τὰ θήλας ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἴων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quamnam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves perculit; quae sonitum istam hand sustinentes praeter metu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ⁴ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum peritulum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathronem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praeseptibus praerant, ipsas ad mare abegit. ² Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amastus, qui ab equabus dispersus periit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi perempti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimisse in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, feminas tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principalis.

ἡμῶν τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζω-
τῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης
τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντὰς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ
ἵπλει, καὶ προσίχει νήσω Πάρῳ, ἣν κατέκουν οἱ
Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλό-
λαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τε-
λευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανα-
κτῶν Ἡρακλῆς, τοὺτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε,
τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρχει, ἕως ἐπιπρε-
σθευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο
λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς βελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πο-
λιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνε-
λόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς
Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl.
videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασι-
λέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε,
μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου.
Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε
Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκυρᾷ λιμένα,
παρεγνομένης ὡς αὐτὸν Ἰπολύτης, καὶ, τίνος ἦκοι
χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνου-
μένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆ-
θος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλίδαν ἀφαρπάξουσιν
οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν
κατίθον σὺν ἱπποῖς. ⁸ Ὁ δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμέ-
νας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν
μὲν Ἰπολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται·
πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσ-
ίχει Τροίᾳ.

⁹ Συνεβεβῆκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ
Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ
Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες,
εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τευχεῖν
τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τευχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπε-
δίδου. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Πο-
σειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλεγμαυρίδος, δ
τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμῶν
δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν
προβῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν
κῆτει, δ δὲ προὔθηκε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέ-
τρας προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκαμειμένην Ἡρα-
κλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἱπποὺς παρὰ Λαο-
μέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινήν τῆς Γανυμήδους ἀρ-
παγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτεί-
νας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν
μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίαν ἀπειλήσας
ἀνίστη, καὶ προσίχει Αἰνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ
τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν
υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστήν ὄντα, τοξεύσας
ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρω-
σάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus
est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

* Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus
appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eu-
rymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui
in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficeren-
tur. ⁴ De quorum cæde indignatus Hercules hos quidem
statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsi-
dione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus
peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vel-
let, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam
Androgei, Minois, filios elegerat Ancæum et Sthenelum,
in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, ⁶ a quo hospitio
exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna confligerent,
Lycō auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdo-
nem regem, fratrem Amyci; atque magnam terræ partem
Bebrycum civitati ademtam dedit Lyco. Hic totam illam
regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad
quem quum veniret Hippolyte, et adventus causam per-
contata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Ama-
zonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit re-
ginam rapti ab advenis. Tum illæ, captis sumtis, ad navem
equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit,
rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et
reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni
iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptu-
nus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus
assimilati, pacta mercede Pergamum se muro clacturos esse
polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit.
¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstuante
mari in terram belluam eiecit, quæ mortales in campis
corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore,
si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposue-
rit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita
expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promi-
sit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti
Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon pol-
liceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit.
Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit
et deinde appullit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave pro-
fecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni fi-
lium, fratrem Polyti, propter insolentiam sagitta com-
fixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis
Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παῖσι κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὀρμηθεὶς ἐπὶ Τωρώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρύσθει.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέκειτο Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιβρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὶς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Εἷγε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἐστῆσε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ᾧ ἔστι Ἀβάντι αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παῖει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενόιτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βόας βόσσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμούντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, ἥλιον πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀδδερίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφῆρουντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν.¹⁰ Ἀπὸ Πηγίου δὲ εἰς ἀποβόρην νηυσὶ ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Συκελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμῳ.¹¹ Εὐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξε ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἡπείγετο· εὐρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσεις, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἀλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἶστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctæ certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadira vocatur. ² Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirhoe Oceani filla, trium virorum conflato præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³ Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitur ad Geryonis boves contendens per Europam. (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵ Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶ Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷ Menætes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfoctus periiit. ⁸ Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voverunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremtis, iter fecit per Tyrreniam. ¹⁰ A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim italium dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus æstrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relictæ sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

βουσσῶν, Στρυμόνα μεμφάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βρεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρᾶ.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνί καὶ ἔτσιν ὁππῶ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αἰγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεα μῆλα κομίζειν.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιδύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρᾶ ἐδώρησάτο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνις καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐγρήτο δὲ φωναῖς παντοιαῖς καὶ ποικιλαῖς. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρήθουσα.

³ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἤκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προέκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τούτον ἐκδιχοῦντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπειδὼν ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἤκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὐταὶ μηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδωκε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιδύην διεξήει. ⁶ Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἀμμασι μετέωρον λάσπας ἀπέκτεινε. Ψάοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τούτον εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιδύην δὲ Αἴγυπτον διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθνευ ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. ⁸ Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἔλθων ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἔνος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάζας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. ⁹ Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

¹⁰ Διεξίων δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Αἰνδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἔταρον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐώχειτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν αὐτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

¹¹ Παριῶν δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιδύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καταπλεῖ· οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περαιωθείς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρῦ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit : ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Aueæ, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

*Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

*Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a coelo demissum pugnam dirimit. * Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. * Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. * Hujus rex erat Neptuni filius Anteus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

*Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. *Etenim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desituram esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. * Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspiam alterum taurum de planstro solum et matiatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cœpit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum exsecrationibus id peragunt.

¹¹Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹²Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte aquil-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐθόνοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ αἰετὸν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἑλίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θλόνοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεχόμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποσείναι Εὐρύσθει, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δολῶ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑπόθεσιν· καλεῖται γὰρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁵ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταβείβη τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁶ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁷ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρύσθει ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρῆσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιν γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι ποῦ.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἔῤῥχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μυθήσθαι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. Ἐπειδὴ κέρπερ *θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τοῦτου κατήει.

⁴ Ὅπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν ἐστί. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀναστήσόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχεῖσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενόιτης ὁ Κευθωνίμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur descentem sagittis confixit; atque solvit Prometheum, qui vinculi loco coronam olivæ sumsit et Jovi Chironem praebeat, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala profisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerptis in Hesperidum hortis tribus malis, rediit ad Herculem. Quum vero caelum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere caelum. Quod effecturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometho suggesto caelum in Atlantem reposuit. Jussit enim ei Promethei consilio Atlantem caelum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imponisset.) ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicant non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecim labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylli filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum cæde nondum lustratus erat, ab Eumolpo expulsum, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbitorum unam ex Platonis bobus mactavit. Sed qui eas pascelat Menœtes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem per-

ἡ φθεῖς μέσον, καὶ τὰς πλευράς κατεάξας, ὑπὸ Παρ-
εφρόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτούντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέ-
ταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ
Ἀχέροντος, τῷ τε ὠρακί συμπεφραγμένος, καὶ τῇ
λεοντῇ συσκιπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
ρεῖτρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ
τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου,
εἰς ἄγχων, τὸ θηρίον ἐπεισε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν,
ἤκε διὰ Τροίχῃνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλα-
φον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὦτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐ-
ρυσθεὶ δεῖξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς
Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι
θέλων, ἐπυθνάνετο Εὐρύτου Οἰχαλίας δυνάστην ἄλλον
προτιθέμεναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῆ-
σαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
χοντες. ² Ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ
κρίεττον αὐτῶν γινόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου,
Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος
διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν
λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδουέναι λεγόντων, μὴ
τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτεῖναι.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὑπ' Ἡρακλέους
γεγονέναι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς
Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἔχοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ,
σεσωκότε τὴν ἀποθανούσαν Ἀλκυστιν Ἀδμήτῳ, πα-
ρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεί-
ται καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν· μανεῖς δὲ αὐδὺς ἀπὸ τῶν
Τιρυνθίων ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν. ³ Καθαρῶσαι δὲ θέ-
λων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ἦν
οὗτος δυνάστης. ⁴ Ἀπώσαμένον δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ
τὴν πρὸς Εὐρύτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμε-
νος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. ⁵ Κα-
τασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς
Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυθνάνετο τῆς
νόσου. ⁶ Μὴ χρησμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τόν
τε νῶτον συλῆν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας,
κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. ⁷ Μαχομένου δὲ αὐτῷ
Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ
τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν
Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσε-
σθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι
κοινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πι-
πράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βα-
σιλεύουσα Λυδῶν, ἥ τῃν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆμας
Τιμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν χομισθεῖσαν
Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δου-
λεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Pru-
serpinæ deprecatione a morte servatus est.

*Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit
ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non
usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante
Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle conte-
ctus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quam-
vis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur:
sed collum constringens et præfocans belluam parere coe-
git. *Captum itaque Cerberum abduxit per Troezenem re-
gressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercu-
les Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus
Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eu-
rytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ
filiz nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia
ipsum et filios suos vicerit. *Igitur profectus Œchaliam,
quum sagittandi arte præstantior illis exstisset, nuptias
non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus
Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et
ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si li-
beros ex ea susciperet, hos quoque necaret

(2) Non multo post hokus ex Eubœa ab Autolyco furto
abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod
tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique
obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam
Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invita-
vit. *Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit,
sed denuo furore percitus de Tirynthiorum mœnibus de-
jecit. *A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex
erat Pyliorum. *Repudiatus autem ab eo propter suam cum
Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hip-
polyti filio, lustratus est. *Verum gravi propter Iphiti cæ-
dem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela
sciscitatus est. *Cui quum Pythia nihil responderet, tem-
plum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium
sibi oraculum instituere voluit. *Quapropter quum Apollo
cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demi-
sit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules
accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si vendi-
tus triennium servitutem serviisset et pretium cædis pæ-
nam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eum-
que mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui
Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus
allatum sibi pretium non admisit. *Interim Hercules Om-
phalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδῃσε. ³ Συλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπνουν ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροϊζῆνος (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόρους ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πληθει Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτων Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥηϊ, μηδὲνα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροϊζε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀρίστειον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλῶτων, ὃν ᾔθελεν ἀγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πάριος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρα χαλεποὺς ἐπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἀγεῖν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίαν παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐρωθῆ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῷ, ᾗκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum ² vero, qui in Anlide (Lydia?) peregrinos praetercuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴ Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarī corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cujus beneficii causa Dædalus Pisæ similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵ Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscens exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appolisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ² Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³ Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem vultis haberi fortiozem. ⁴ Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. ⁵ Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarce sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ⁶ et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcumque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammæum dedit. Hic Podarce Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. ² Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalææ, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcondonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐξελοντάς τῶν [ἰστών] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστους. ² Αὐγέας δὲ τὸν ἀφ' Ἑρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἥλειον στρατηγὸς Εὐρύτου καὶ Κτέατον συμφορεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιδὲς δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ Ἑρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποίησατο. Οἱ δὲ, ὑπερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἐγεώρῃσεν Ἑρακλῆς· αὐθις δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελευτήσης, Ἥλειον τοὺς Μολιονίδας πεμψάντων συνθῆκας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἐθῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἑξ?) εἰδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλὼν, περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, δὲ μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ ἄδην ἔτρωσε Πυλίου βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μετελθεῖν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μάλλον δὲ ὀργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυταλοῖς, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροισε. ⁴ Καὶ παραγεγόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἤξιον καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι, συμμαγεῖν. Δεδιώς δὲ Κηφέας, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἑρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνος, Στερόπην (Ἀερόπην?) τῇ Κηφέας θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρίς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τευχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προιδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. ⁵ Γούτου γενομένου, Κηφέας μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τοῦτοικ' Ἱφικλος ὁ τοῦ Ἑρακλέους ἀδελφός. Ἑρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παριὼν δὲ Τέγεαν Ἑρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadium exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augææ. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonæ ex insidiis interemit et ductis contra Elin copias urbem cepit; occisoque cum filiis Augeæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁵ Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pylis opulentem vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem feriit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: ⁴ atque in Arcadium progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna ænea Gorgonis cinninum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filiæ dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cinninum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubuerunt, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filiam

θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῶν δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἄλεος εἰσελθὼν καὶ ἐρευνησας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίνης εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος ἑλαφος ὑπέσχεον αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐτὴν δὲ ἔδωκε Νευπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεῦθραντι τῷ Τεϋθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεινος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆι· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. ²Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε ταύρου. Τούτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δυνάμειν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὖζαιτό τις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θῆβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχοῦμενος παρὰ Οἰνεί, κοινῶν πληγὰς ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνηνωμένοι. Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνων πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπείναν. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐνὸν ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμίαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτήθεις, ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθεύων αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βῦν ἐκ τοῦ τραυματοῦ τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμιξαί. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεζῶν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θεϊοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitavit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium moestem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera prae-buit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cene filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Haemonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyræ urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod naulum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nessu commisit transferendam. Hic autem in trajectory vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is morturus Deianirae advocatae, si philtrum in Herulem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Uti vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Ἀῖθις δὲ ἐκείθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγιμίῳ βασιλεὶ Δωμῶν συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπο-
ύμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούontos. Ὁ δὲ, πο-
ιορκοῦμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆς βοηθὸν ἐπὶ
ἐρεί τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κό-
ρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἄπασαν παρέδω-
κεν Ἀλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων,
βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον,
ἰδριστην ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παρίοντα δὲ
Ἴωνον εἰς μονομαχίαν προκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος
Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτει-
νεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βα-
σιλεὺς μετ' ὅπλων οὐκ εἰς διέρχεσθαι. Κωλύμενος δὲ
παρίειναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχα-
λὶν συνήθροizen, Εὐρύτου τιμωρήσασθαι θέλων.
Συμμάχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλίων τῶν
ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτεί-
νας μετὰ τῶν παίδων Εὐρύτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ
θάλας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόν-
τας, Ἰππασόν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέ-
λωνα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν
πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς
Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βο-
μὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μέλλον δὲ ἱεουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Λί-
χαν) τὸν κήρυκα ἐπέμφε, λαμπρὰν ἐσθῆτα ὀσόντα.
Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη,
καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
ταῖς ἀληθείαις φιλτρον εἶναι τὸ βυέν αἶμα Νέσσου,
τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθνη.
¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἵς τὸν
χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος,
[ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν] κατη-
κόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ
σώματι· συναπασπύοντο δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ. ¹² Τοιαύτῃ
δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὸς κομι-
ζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, αὐτὴν
ἀνήρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ
Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρω-
θέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ
τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπι-
δάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλον-
τος, Ποίας, παρῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε.
Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἔδωρῆσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης
δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς
αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυχὼν ἀθα-
νασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα
Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτοῦ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνί-
κητος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου
θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλέων καὶ Ἱππεύς· ἡ
πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρε-
ψίπας· Λύσης, Εὐμήδης· * Κρέων· ² Ἐπιλαίδος,

³ Hinc rursus profectus Aeginio Doriensium regi belli
socius fuit. Lapithae enim de terrae finibus cum eo belli-
gerabant duce Corono. Ille vero obaldione pressus Her-
culem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opi-
tulus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque
terram universam liberam Aeginio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luo-
epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium,
cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in
singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et
Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut au-
tem Ormeniam venit, rex Amyntor cum armis eum trans-
ire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quo-
que occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytam animadverte-
ret, contra Echaliam collegit exercitum. Igitur accitis
sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non
Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto,
urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde comulitonibus, qui in
pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Li-
cymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, ⁹ et
in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæi
aram consecravit. ¹⁰ Sacra vero paraturus Trachinem misit
Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A
quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, verita ne
illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum
esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indu-
tus Hercules sacrificavit. ¹¹ Sed quum tunica incaluisse,
hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus
correptum (a Boeotia in Euboicum mare) jaculatus est;
tunicam vero, quæ corpori inhaerecebat, detrahens car-
nes simul avulsit. ¹² Tanta igitur calamitate Hercules labo-
rans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta,
suspendio vitam finivit. ¹³ Hercules, postquam Hyllo, ex
Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi
ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in
Cetam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi
rogo, ubi conscendisset eum, ignem subijci jussit. ¹⁴ Quod
quum facere nemo vellet, Peas, qui amissas greges quæ-
rens præteribat, ignem subiecit. Quem propterea Hercules
arcu donavit. ¹⁵ Ardente autem pyra, nubes subiens cum
tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem
adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam
ejus duxit, ex qua Alexiarem et Anicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride
Antileon et Hippeu ; ea enim natu maxima geminos pe-
pererat ; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex
Creon, ² ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia
10.

Ἀστύναξ· Κέρθης δὲ, Ἰόθης· Εὐρύβιας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίπτης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπυλος, Εὐδῶτης· Ἀγλαίης, Ἀντιάδης· ³Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λαομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Λυσιδίχης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίπτης, Ἰπποδόρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππῶτος (Ἰππότας?)· ⁴Εὐβοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίχης, Ἀτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφιδος· Λαοθός, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιοι· ⁵Ἀστυβίης, Κλααμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυλῆϊδος, Τίγασις· Αἰσχρηΐδος, Λευκῶννης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· ⁶Ἑλικωνίδος, Φαλίας· Ἡσυχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχίας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίπτης· Πάροκλος, Πυρίπτης· ⁷Νῆφος, Πραξιθέας· Λυσίπτης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· ⁸Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λευκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππολύτος· Οὔτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων· ⁹Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Ἰλῆνός, Ὀνείτης· ⁹Ἐκ Μεγάρας δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών· ¹⁰Ἐξ Ὀμφαλῆς δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροίσου γένος· ¹¹Χαλκιοῦ τῆς Εὐρυπύλου, Θετταλός· Ἐπικαστῆς τῆς Αὐγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· ¹²Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυχῆς τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοῦ, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντας Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντας, ἐδοκίμασαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. ²Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθόντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. ³Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· ⁴αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παρπιπύοντα Σχειρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ²Ἐν αὐτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι γρηγορὸς διὰ τοὺς Ἡρακλεῖδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytipe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, ²Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ⁴ex Eubrea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celenstanorex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphna?) ex Antiope Alopis, ⁵Astybies e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ⁶ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrebles, e Terpsicrate Euryps, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, ⁷Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex ** Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ⁹ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. ⁹E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. ¹⁰Ex Omphale Agelaus, unde etiam Cressi genus; ¹¹ex Chalciope, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Augae, Thestalus; ex Parthenope, Stympali, Everes; ¹²ex Auge, Alei, Teleplus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolenus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palaeon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurysthenm fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; ²et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiae opem implorabant. ³Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ⁴ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides praevertetur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenae dedit, quae illi radiis textorii oculos effodit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnaverunt. ²Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisce oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

δέοντος αὐτοὺς καταλθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες; Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατῴκουν. Ὡς Τηλεπόλεμος οὖν, κτείνας οὐχ ἔκων Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατῴκει.

Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔστημεν· τὴν δὲ καθόδον ἐξήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. Διὸ παραγενόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν καταλθοῖεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμέναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. Ὡς Νομίσας δὲ ὧς τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσούτον περιμένοντας χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατήει. τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικᾷσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεοῦ] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ ἐπόντος, ὅτι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἡτήσατο λέγων, τοῦτ' ἐπισθέντα ἀτυχῆσαι. Ὁ δὲ θεὸς ἀνέειπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. Ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νύξ ἐπύχετο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγεται. Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραυνωθείς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέγειν καὶ ἐνθαῶν. ὃν ἐνόμισαν μάχον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. Τούτων βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυχὼν ἀπέκτεινε. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικὸν, διαφθαρεῖσιν τῶν νεῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῇ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. Χρωμένον δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημέμου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρῆσασθαι ἡγεμονίᾳ τῷ τριφθάλμῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριφθάλμον ἐξήτουν. Καὶ περιτυγγάνουσιν Ὀξύλη τῷ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἑκποῦ καθήμενῳ μονοφθάλμῳ τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τῷ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυχὴν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκίθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνιαυτοῦ [δὲ] διελθόντος, ἐπανήρχετο. Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Λιγυμίου παῖδες, Πάμπυλος καὶ Δύμης.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

*Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Telepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Telepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

*Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum exspectarent, redituros esse.

*Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum exspectasset, cum exercitu rediit. * (Desunt plura.) ** Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

*Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicer. Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. Quae quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves comegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit. (3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et nomine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussum interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiiit, ac pedestres copiae fame consumptae, lotusque exercitus dissolutus est. Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis eadem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quaerentes vero trioculum, obviam sunt Oxylō, Andraemonis, equum insidenti unoculo, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is caedis patris causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur exercitus ucem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλήρουντο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρᾳ Λακεδαιμόνων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὑδάτος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλευσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρως δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὕρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν Ἰδιον,] φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φρύνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλήν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινούς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προαναίχεν Ὑρνηθοί, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δειφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τίτᾱνας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοί καὶ Δειφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἔβασλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνῆρέθῃ δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρίαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBAION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένους λέγομεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς προσηρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παράγονόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμῇ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (Ῥόδου vel χρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [δς] χειροῆθης γενόμενος, ἐπιβιβάσθεισαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκαὶ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecravit aras Jovi patrio, in hisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedæmon, tertia Messene. Allata deinde urna aquæ plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, injecerant, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terræ glebam jecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, hæc invenerunt signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedæmon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggredierentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hyrnethe filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur cæde, regnum exercitus adjudicavit Hyrnethe et Deiphontæ. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen in vitam summit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Æpytum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta ætate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Ægyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phœnicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phœnicis filiam dicant. ⁴ Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phœniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se præberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθον. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βαλλεροφόντου. Ὁ Ἄφανος δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὁ Συναξήλας δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιοῦμενοι ζήτησιν εὖρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἄλλαχού κατώκισαν, Φοινῆς μὲν Φοινίκην, Κίλις δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην χώραν, ποταμῶν συνεγὼν Πυράμω, Κίλικαν ἐκάλεσε. Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατήκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατώκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἑστασίασαν. Ἰσχυοὶ γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπολλῶνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίεως ἔγοντος, πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁι δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Κάρια προσσχὼν, ἔκει πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔγοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεάς ζῆν. Ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὖθις φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνῃν γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδῳ μετὰ Μίνωος δικάζει. Ὁ Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Παισιφάνην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρία, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδίκην, Ἀριάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρῦσση, Φιλόλαον. Ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάνθιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὐζηται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θυὼν, ἤϊετο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἔτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὅργισθείς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Παισιφάνην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσχέασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων, περφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλίνην βοῦν ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Belerophontis filia natus est. *Quum vero Europa nusquam apparet, Agenor pater ad eam quaerendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. *Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. *Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phenix quidem nomen dedit Phoeniciæ, Cilix vero omnem quam Phoeniciæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia consederunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. *Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuam inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, confilato inter fratres bello, Minos superior discessit. *Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. *Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. *Rhodamanthus autem legibus insularis latas secundo fugiens in Boeotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minoe iudex sedet apud inferos. *At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicen, Ariadnen, Phædrum. Porro ex Paria nymphe Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexithea denique Euxanthium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcunque a diis expetiverit. *Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximiae formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco mactat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injecit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. *Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βοῦν, τὴν δορὰν περιέβραβε, καὶ θεὸς ἐν ᾧ περ εἴσιστο ὁ ταύρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. Ἐλθὼν δὲ ὁ ταύρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν. Ὡς δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός· Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλατύν τὴν ἔξοδον. Ὡς μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεου καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὕστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμένης υἱὸς, γίνονται. Ὁ Χρωμένω δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τελεήσεισθαι. Κατρέως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φανεῖς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, θεάσατο τὰς περὶ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδούτο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς δόου βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, [ἡνίκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήκει,] φθείρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μὴνύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λαῖ ἐνθορῶν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμεί Ναυπλίος, καὶ τέκνων πατὴρ γίνεται Οἶακος καὶ Παλαμήδους.

Κατρέως δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθιμένει τῷ παιδὶ παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. Ἀποβάς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἤλαυνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων. Καὶ μὴ δυνάμενοι ἀκούσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀληθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων χάκειον, παραγενόμενος Ἀλθιμένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλιῶνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ Μόλος.

Ἰδρυάκος δὲ, ἐπὶ νήσῳ ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέβηεν. Ἀφ' αὐτοῦ δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoriatae circumscutata, intromissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrinthum conclusum jussit custodiri. Labyrinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. Sed quae de Minotauro et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aerope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. Catreus igitur oraculum celabat; audivittamen Althemenes, qui veritus ne foret patris interfector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernicitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa (quum e Creta redibat,) vitiatam est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpae praetextum esse arbitratus calcibus impetitam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumsit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebat. Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patratum cognovit, deos precatus, terrae hiatu absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et uctus (Æthon ?) et Molus.

Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periiit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quarsive-

εὐρήσεως ἐμαντεύετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θεῖαν ἀρίστα εἰκάσαι δυνηθέντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῦς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεῖς, διὰ
τῶν μαντείας ἀνέυρε. ⁵Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαθεῖν αὐτόν, ἀπέκλεισθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμυχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δέσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτῳ
συμπαθοί. ⁶Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποῖαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθησιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποῖας, ἀνέστη. ⁷Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποῖαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπείναι τὸν Πολύιδον εἶλα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεῖς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ²Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάβετο. ³Τὰ μὲν οὖν περὶ τὸν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεῖς, ἦλθεν εἰς Δελφούς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουσα.
²Γοιούτον λαβὼν χρησμόν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιοῦσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, θν' ἐξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὁδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφουμένους ἄνδρας
ἐνόηκε, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷Περιεσώθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Ἵπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεῖ. ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὁπῶν ἔτη.

²Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem ; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴Con-
vocatis igitur vaticibus, Polyidus, Ccerani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspicatus abiit ; mox herbam se-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit ;
²et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ²Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Bœotiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

²Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσι τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης θὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῷ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος Ἀγαυὴν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ὅρας κρύφα συνευνάσεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ὅρας, κατανέσσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἔλθειν, οἷος ᾗλθε μνηστευόμενος Ὅραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔχων. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμνηστὸν βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃ, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθῃ. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κοιμίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ὅρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἑλαφὸν θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῷ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέδητα ῥίψας, εἴτα βαστάσας, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἦλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν Ὅρας θυμὸν ἔκλειψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς κατεστερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρώνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστὴν τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσασα Σεμέλῃ· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἑλαφὸν ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσας, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνας ἐπικητούντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼν κατεσκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmea convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quiddid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divitiant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filiis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum deferit, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injectit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebete fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucothea, puer vero Palamoni a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisyphe auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis ira subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis ira, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injectisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum effinxit, quo canibus objecto effecit ut maerorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι.***

Δὴ νῦν καλὸν σάμα περισταδὸν, ἥτε θήρης,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροί· πέλας Ἀρκυα πρώτη.

... μετὰ ταύτην, ἄλιμα τέχνα,
Λυγκεὺς καὶ Βανὸς πόδας ἀνέτος, ἡδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐννεσίῳσι.]

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος
Σπάρτος τ' ὦν, Ἀργός τε, Βορὴς τ' αἰψηροκέλευθος.

[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαβαν.]

Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσυσθεν ἑμμεμαῖτες.

(Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμενοι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρέτης ἀμπέλου γενόμενος, ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἰγυπτὸν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³ Αὖθις δὲ εἰς Κύβηλα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· καὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡλείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικουσί, πρῶτος ὑβρίσας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλήθος
αὐτῶ. ⁶ Αὖθις δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κοῦργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμηνὼς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλήξας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἀν' θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδθησαν, καὶ κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἱππων διαφθαρεῖς ἀπέθαναν.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στῆλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάρκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βαχχεύειν ἐν τῷ
Κιθαῖρῳ. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχλίου,
παρὰ Κάδμου ἐιληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαῖρῳνα τῶν
Βαχχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελεῖσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δειξάς δὲ Θηβαίοις ὅτι θεός ἐστιν, ἦκεν εἰς Ἄργος·
καὶ πάλιν οὐ τιμῶντων αὐτόν, ἐξέμνη τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίου ἔχουσai
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ γὰρ αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡλείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολῆσοντες. ² Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄρεας, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum

dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima

... post hanc, fortis proles,

Lynceus et Bannus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]

Primi enim nigrum sanguinem biberant domini sui.

Spartus Argusque boresque celeriter viam conficiens.

[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem lam-

Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]

(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptium pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et ceremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furorem inject. Tum ille
amnesia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppedabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furorem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus inject insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescabantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvehi cuperet, prædatorium Tyrrhenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrrheni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνήλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχέλας παραγίνεται. Τούτους δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένους ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατῆσαι, ἐν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυρίας αὐτῷ γίνεται. ² Αὖθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδα γαμέει, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λάβδακον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ὥς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτίδος τῆς Βοιθίδος, ὕρην κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οικειότητα, ἐγεγόνησαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθείς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἰκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος· ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλούντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπεία καὶ τούτῳ γαμέεται. ⁶ Νυκτέως δὲ ἀθυμήσας αὐτὸν φονεῖ, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπείας καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν εἰς χιμάλιων. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὖρον βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφοβίων, Ἀμφίον δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει, δόντος· αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιστο Λύκος καθεῖρξας, καὶ ἡ τοῦτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τὸν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν, ἐπιζηνοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρυσίππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμέει δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβαι· Ἀμφίον δὲ Νύβην τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν ἐπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἴσμηνον, Δα-

replevit. Verum nautæ furore acti in mare præcipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ² Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in colum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores prælio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, perit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquisset, per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter cædem Phlegyæ, ex Marte et Dotide Boëbeide nati, ab Eubœa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre penam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Boætiæ urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuarie studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quæ septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenum,

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἑθοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγγυίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδοτος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἑξ μὲν υἱούς, ἑξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Ἀητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Ἀητῷ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἡ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώχκησε. Κατὰ δὲ Τελέσσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίσβοια. Ἐτοξέυθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακῇ δὲ εὐχαιμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γῆμας θυγατέρα Μενουκίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρησάντος τοῦ θεοῦ μὴ γενεῖν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον εἶσεσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν· ἥ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπου καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελεωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βῶμῃ, διὰ φθόνον ἀναιδίζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινὰ στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδῆκος καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτεν βασιλεὺς Πλαταιῶν Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενουκίως παραλαμβάνει.

² Τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπειμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodalam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyoche, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse iactavit. Quod ægre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natus maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovē precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natus infans, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ² At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititiis appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Séd dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laiō vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Platæensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocri clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστιν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπους καὶ δίπους καὶ τρίπους γίνεται; ⁵Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τῆνικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσῃσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενον ἐστιν. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. ⁶Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἰμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναῖκα. ⁷Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λαγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπους βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀρούμενον κώλοι· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπους· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. ⁸Ἡ μὲν οὖν Σφιγὴ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἐρρίψεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσὶ δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Γεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἤλαυνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντιθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχεῖν. ²Τινες μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινες δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βῆς, ἐπιφανέας Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντεως τινος ὑπομνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρου καὶ λέοντι συζεύξει τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. ⁶Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταξίειν. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θῆβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους, μάντις ὢν, καὶ

que avis. ⁴Quæ quum a Mnsis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce : Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ⁵Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. ⁶Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hæmone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiari. ⁷Quod ubi ad CEdipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁸Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, CEdipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, CEdipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cneii filio, qui tum Calydone Argos confugebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponsos designavit. Nam in clypeis altar apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Deipylon itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προειδὼς, ὅτι δαί πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρίς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκει στρατεύ-
σαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ²Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἤξiou μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³Ἀμφιάραος μὲν
ὄν σπείπειν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἤξiou
τὸ Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴Γενομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὤμισε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεῦειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
εἰπείας τὸν Ἀδράστον (ἀνδρὰ?) στρατεῦειν. ⁶Ἀμφια-
ραὸς δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεῦσθαι, τοῖς παῖσιν
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθεῖσι τὴν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεῦειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ
πολεμῇ ἐσπευδε Θήβας. ²Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἱδε·
Ἀδράστος Τάλας, Ἀμφιάραος Οἰκλείους, Καπανεύς
Ἴππονός, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Τάλας. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργῶν. ³Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνῶς, Αἰτωλός· Παρθενώ-
πιος Μελανίωνος, Ἀρκάς. ⁴Τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἐπὶ Ἑτέοκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐξήχουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρήνῃ ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἥτις νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφελτην [ἀπολιποῦσα, ὃν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ²Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Ἀθήναια ὑστερον
θάνατα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλην ἀπὸ μολῶν διδὼν πρᾶθεισα ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³Δεικνυσῶς δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς
ἀπολιπθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴Τὸν μὲν
ὄν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουν, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοι· τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἑτέοκλος· πυγμῇ Τυδεύς·
δρομῇ (δρομῇ?) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τοξῇ Παρθενόπιος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δέα προερούντα Ἑτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἑτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλοῦμενος, πάντων περιεγένητο·
²οἱ δὲ πενήκοντα ἀνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸ τῆς ἐνὶ ὄρει
αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· κάπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἐπὶ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

sinus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ²Polynices vero ad Iphin
Alectoris filium contendit, ab eoque petit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
suscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adrasto dis-
sensum componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adrasto exhortante, Amphiaro contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad insumdam
expeditionem adduxit. ⁶Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ²Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerent,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphion filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam querentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutrebat Opheltin infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ²Nam quum Lemnæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylen in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵in ejusque honorem Nemææ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (salta?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenire, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ⁶Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeantem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesser-
unt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοΐδας πύλας ἔστη· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάρεος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀχνηίδας (Νηΐτας)· Πολυνεΐκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοναΐας δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσους ἔταξε, καὶ πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρίπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεκύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὖσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι· ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβαδίζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρός γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισθετοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνειν, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἑννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Οὖν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Ὅτην μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, τὰς δὲ δέκα (ἑννέα δ' ?) ἐμπιμπλῇσι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

¹Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁸Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενουκίης ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῷ. Τοῦτο ἀκούσας Μενουκίης ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τούτου δὲ γενομένου, τρώπαιον (τροπὴ ?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέρους τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἥριστεύσαν. Ἰσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἐτεοκλον· Ἀμφιδίκος δὲ Παρθενοναῖον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενοναῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεά τιτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Praxidem, Hippomedon ad Neitam, Polyneices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ²Interea Eteocles quoque Thebanus armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphae filius, ab Udae Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. ²Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variae sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. ⁴At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur, at mulier solidum coitus capit ipsa decunem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devovet. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polyneices, ac mutua se cæde interficiunt. ²Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclam, Amphidicos Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένον, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἄμφιαρος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα οἷτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτόν.) Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξέρβη· φησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσασθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφιαρῶ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένῳ τὰ νῶτα τρωθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὥς δὲ ἔνιοι, Ἐλαττωνῷ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινυῖ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐξήρπεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδὲνα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείας, ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰροῦσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις δίδοσι θάψαι. Τῆς δὲ Καпанέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδων ἢ Καпанέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφίος, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατακαίεται.

(2) Μετὰ δὲ ἑπτὰ δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Καὶ μαντευόμενοι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. Ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὁμῶς στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλάμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. Ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαρῶ, Αἰγιάλεος Ἀδράστου· Διομήδης Τυδέως· Πρόμαχος Παρθενοπαίου· Σθέnelος Καпанέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστείος. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς περὶ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῃ κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίδῃ δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολέμιους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) Quo ille diviso cerebrum adeo exorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. Amphiaro vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone anriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatu absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæcorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Verum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte depreliensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. Tum Athenienses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. Sed Alcmaëon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. Hi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bellum intulerunt. Quorum nomina hæc sunt: Alcmaëon et Amphilochus, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. Laodamantem vero Alcmaëon; quo cæso, Thebani intra moenia fuga se recipiunt. Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capessèrent, ad hostes præconem

κῆρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπύκτας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. ⁴Νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τίλφουσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας, ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατέκωκσαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. ²Τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίῳ θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφύειν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μάλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ²Ἐνιοὶ μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. ³Ἀλκμαίωνα δὲ μετῴθην Ἐρινὺς τοῦ μητρὸς φόνου. Καὶ μεμνηνὼς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. ⁴Καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμῇ τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ⁵Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. ⁶Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῶν πηγὰς παραγενομένος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ δὴ Ἀχελῶος προσέχωσε τόπον κτίσας κατέκωκε.

⁷Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγομένης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάθοι ταῦτα· διὸ παρχγενομένος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεὶ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ⁸Ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. ⁹Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιδάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδόντες Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀποκτείναν μαθοῦσα, πλησιαζόντος αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνα αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενομένοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. ²Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνα παῖδες, Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· ³καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, prædam congerunt, muros solo exæquant. ²Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresie. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum præstantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ²Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³Sed Alcmaeon ob matris cædem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶Demum ad Acheloi fontes accessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nimis hæc acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸Quæ fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹Arsinoen autem cædem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis cædem perpetratam esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmacone peperisset liberi repente adulti ætate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ²Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ινελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε
 ἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε
 Θηγέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωχθέντες
 ἔσχι Τεγέας, ἐπιδοθησάντων Τεγεατῶν καὶ τι-
 ῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων
 πρᾶπντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν
 τε θρῶνον καὶ τὸν πέπλον ἔλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέ-
 λεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγαλῶου. Πορευθέντες δὲ εἰς
 τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζου-
 σιν Ἀκαρνανίαν.

² Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς
 μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παιδᾶς δύο
 γενῆσαι, Ἀμφιλόχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κο-
 μίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κο-
 ρινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³ Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην,
 διενεγκούσαν εὐμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναίκος
 ἀπεμπολήθη, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γα-
 μετὴν ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα
 ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θερά-
 πειναν· ⁴ παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν
 τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμ-
 φιλόχος, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχίδην
 Ἄργος ἔκτισεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν·
 ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ
 ὑπέμμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. ² Τοῦτου καὶ τῆς
 Ψωφιδίου θυγατρὸς Μελίβοιας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέ-
 γουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς
 βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήχοντα
 παῖδας ἐγέννησε· ³ Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἐλικά,
 Νυκτίμον, Πευκίτιον, Καύκωνα, Μηχιστέα, Ὀπλέα,
 Μπαρέα, Μάκεδνον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐ-
 αἰμόνα, Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίω-
 να, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνθηον, Πρόθοον, Λίνον,
 Κορίθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον,
 Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφθρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα,
 Σωκλία, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλά-
 τωνα, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον,
 Ἡραΐα, Τιτάναν, Μαντίνουν, Κλείτορα, Στύμφαλον,
 Ὀργόμενον. ⁴ Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον
 ὑπερφηναίᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος
 τὴν ἀσεβειαν πεῖρασαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ γεροντὶ πα-
 ραγίνεται. ⁵ Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαν-
 τες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου
 σπλάγχχνα συναναμίξαντες, παρέθεσαν, συμβουλευ-
 σάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶ Ζεὺς δὲ
 τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἵνα νῦν Τραπεζοῦς κα-
 λεῖται ὁ τόπος· Λυκάωνα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκε-
 ραίνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχούσα
 γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαφα-
 μένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὃ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phe-
 geum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes
 usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum
 quorundam auxilio Psophidius fugarunt et ipsi incolumes
 evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile
 et peplum Delphos profecti ex Acheloi Imperato Apollini
 consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colo-
 nis, urbes condunt in Acarnania.

² Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex
 Manto, Tiresiae filia, duos liberos suscepit, Amphilochem
 filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos
 Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³ Ac Tisiphone
 formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne
 Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitu-
 tem. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se
 filiam habere ancillam. ⁴ Deinde ad liberos repetendos Co-
 rinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilo-
 chus Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem
 habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acu-
 silaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit,
 Hesiodus vero indigenam. ² Hujus et Melibœæ, Oceani
 filis sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat
 Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoris quin-
 quaginta liberos suscepit: ³ Mænalum, Thesprotum, Heli-
 cem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Ho-
 pleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Acon-
 tem, Evæmonem, Archæbaten, Carteronem,
 Egæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum,
 Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium,
 Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bu-
 colionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Por-
 theum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Har-
 palycum, Heræum, Titanan, Mantinoum, Clitorem, Stym-
 phalum, Orchomenum. ⁴ Hi superbia et impietate cunctis
 mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum im-
 pietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii
 forma, ad eos accedit. ⁵ Tum hi invitantes eum hospitio,
 e conterraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus vi-
 scera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris
 nato maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶ At Jupiter
 mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur.
 Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit
 præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in
 altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram
 compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucallionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοι φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν γενέσθαι. Ἡσίόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μείναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσθῃ συνεννάζεται, εἰκασθεὶς, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὥς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵Βουλόμενος δὲ Ἦραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεμιν, ὥς ἄγριον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς Ἀρτεμὶς αὐτὴν κατετόξευσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἄρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὥς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· δὲ ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὖγῃ, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκοῦργος. ⁴Αὖγῃ μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρείσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ μεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀχάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μνησύνων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθείρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονεάς, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνόμης, Ἀγκαῖος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰασος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ἣν Εὐρύσθεος ἐγῆμεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντῃ ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν· ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέγρις οὖ ἐυρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντῃ γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετελεῖ. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam perit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobeam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augem, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreret, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Ancæus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursa frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελοπείᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλαισε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευρούσα δὲ ὑστερον τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμῖν αὐτὴν ἐπέιθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδίαϊον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκολοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προίεισα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὤφειλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἦδὲ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ ὠκώμενος ταῦτα ἐβρίπτεν. Ἦ δὲ, ἀναιρούμενὴ τὰ βρπούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγιμὲν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, χάκει συνουσιάζοντας, εἰς λόντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαιναλίου· καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰπομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἣ Ἀρεος, Παρθενόπειον, δὲ ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ωκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πηνελόπεια, Προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἔγημε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισσε νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνῃ· ἣ θυγατέρα μὲν εἰσέκωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκῶσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ὑρία καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρία μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυεύς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλήνης Ἐρμῇν τέκεται. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίχνου καίμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραινέται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπόλλων. ³ Ἴνα δὲ μὴ φωραθεῖ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρισκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εἶρε καὶ πληκτρον. ⁵ Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἵχνος ζῆναι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἐρμῇν ᾔσχετο. Ἦ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ² Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere iussa in locum stadii mensuram exaequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impexit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ³ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁴ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁵ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schoenei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁶ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopæum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiae monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominae: Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen CEnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celeno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Aethusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniae nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Anticlei et Polyxus Antiopi; Antiopae et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, nalu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quaerens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidiisse se puerum boves abigentem responderunt, nescire tamen quonam perductae essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Δίος δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνετο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἑρμοῦ ἐκείνην δίδοντας. 8 Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν βράβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπέλθειν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων τίθησι.

(3) Ταυγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαιμῶν ἡ χώρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λελεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγγημεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμειὶ Γοργοφόνῃ τὴν Περσέως, καθάπερ Σησίχορος φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀραρέα, Λευκίππον. 5 Ἀραρέως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσιος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀξυτερὰ διήνεγκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου,] θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοίβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγμησαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόῃ ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἔξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγυῖου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καί φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθέως συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα χόρακα καταρᾶται, ὃν τῶς λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' οὗ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλῷ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος βυέν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν βυέντι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς [δὲ] Σησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγραφεὺς λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύσιος· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μίνωος, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Iyram audias, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. * Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactaque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. * Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 10 Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum praecone constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedaemonem, a quo Lacedaemonia terra nominata est. * Lacedaemon et Sparta, Eurota, qui ipse filius erat Lelegis indigenae et Cleochariae Naidos nymphae, progenuerunt Amycliam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. * Amycliae et Diomedes, Lapithae, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. * Cynortae filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. * Porro Apharei et Arenes, Cebali filiae, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quae subter terram essent, videret. * Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filias suscepit Hilairam et Phoeben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Praeter has Arsinoen genuit, quae cum Apolline congressa peperit Aesculapium. 7 Nonnulli vero Aesculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegya, in Thessalia; atque hujus amore capto Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. * Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Cenei fratre, concubuisse. * Apollo delatorem corvum excratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quae quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centauro tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstitisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex laevis effluerat, in mortalem perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymeneum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi matuam opem praestarent, fulmine eum interfecit.

νωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμείλησε βίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀθητῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐναντιὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἀδμήτην τὸν Φέρητος, τοῦτῳ λατρεύων ἐποίμαине, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰδίου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς, Σκαῖος, Ἐναιραϊφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰπποθόος, Εὐρύτος, Ἰπποχορυστής, Ἀλκίνοος, Ἄλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνιος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Ἀθῆς δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηΐδος Θόας, Δαμασίππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλῆως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔχημος ἔγημε, καὶ Κλυταμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε. (7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνου, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγενήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ³ Λέγουσι δὲ ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνοῦσιαν, εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνω, συνελθεῖν· ³ τὴν δὲ ψὸν ἐκ τῆς συνοῦσιος ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλιε διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκομισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεῶς ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῶς μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἱδε· Ὀδυσσεύς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθέnelος Καπάνεως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆως, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετῶν, Σχέδιος Ἐπιστρόφου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνελῆος Ληΐτου (leg. Πηνελῆως Ἰππαλκίμου καὶ Ληΐτος Ἀλεκτρυόνος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαφος καὶ

² Quare iratos Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cēbalum, Cēbali autem et Batææ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scaeus, Enaræphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinoos, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone ejecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytæmnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit. (7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ³ Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusia) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptiis peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφνώρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεύς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφί- κλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμῶ- νος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὄρων τὸ πλη- θος Τυνδάρεως, ἐδεδόκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στα- σιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεως, ἐὰν συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινά, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλάβεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖ- ται νυμφίον, Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέν- νησε, καὶ κατὰ τινας Νικοστράτον· ἐκ δούλης Πιερί- δος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενόδαμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Αἰθίδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πολέμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέροι Διόσκου- ροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔξημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοῖβος Μνησιλεύς· Κάστορος δὲ καὶ Πλαείρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκα- δίης βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφάρεως παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾷ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτον Ἰδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεύς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾷ· κάκεινος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐ- τοὺς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κε- ραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχο- μένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανάσιαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμψάμενος Με- νέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδω- κεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Poly- ptes Pirihoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Aesculapii, Philoctetes Poantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Tela- monis, Patroclus Menœtii. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui sedi- tionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Pe- nelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, ratio- nem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstri- gendos esse, ut delectum filiae sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filiae sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Aetolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Ledæ filiis Castor rem militarem, Pollux pugila tum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo ap- pellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matri- monium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phæbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permit- tunt. Tum ille, bove in quatuor partes conciso, qui pri- mus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore di- midium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dios- curi tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Ca- storem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostra- vit, sed dum Idam persequabatur, lapidis icta ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cæ- lum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἑρασθεὶς Δῆμητρος, καὶ θέλων καταισχύσαι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦχος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦχοι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύχου, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένου δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἄπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γῆμας Ἀστύοχην τὴν Σιμόεντος, τεκνὸν Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γῆμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γενῆ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσαράκον καὶ Γανυμήδην. ³ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναπάσας Ζεὺς δι' αἵματός, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσαράκῳ δὲ καὶ Ἱερωνήμῃ τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγχίσης· ἥ δ' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἄπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ θεταίμενον ἀγῶνα, νικῆσαι. ² καὶ λαβὼν ἄλλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρῆσμον καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθεὶ τόπῳ, πόλιν κτίσειν, εἴπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτης λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἰλιον ἐκάλεσε· ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διηγετὲς Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακτὴν καὶ ἀτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλადίου τοιγδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτῳ, τρέφεσθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνειν. Τὴν δὲ εὐλαθεῖσιν ἀναδελφεῖν, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθείσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξάνον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσαντα, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέροισιν ἢ ἐδαισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαβρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν· ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλადίου ταῦτα λέγεται.

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. ² Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. ³ At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. ⁴ Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucrici nominabantur. ⁵ Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilum et Erichthonium; quorum Ilus nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. ³ Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilum, Assaracum, Ganymeden. ⁴ Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. ⁵ Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilus quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, ² et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; ³ quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilus urbem condidit, quam nominavit Ilum. ⁴ Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. ⁵ Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

⁶ De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. ⁷ Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filiz timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. ⁸ Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris causa collocasse. ⁹ Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilum vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ὃς δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν · ὃς γαμῇ Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου · κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνόους δὲ, Λευκίππου · καὶ τεκνοὶ παιδὰς μὲν Τιθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρκην · θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην · ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει · κάκει συνελθοῦσα γεννᾷ παιδὰς Ἡμαθίωνα καὶ Μέρνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἰλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὥς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος · ² καὶ γαμῇ πρώτῃν Ἀρίσβην τὴν Μέρποκος · ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἔγχευεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρήνος θυγατέρα, ἣν πενθὼν ἀποθανοῦσαν ἀπαρνεώθη. ³ Πρίαμος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ, δευτέραν ἔγχευεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἧ, ὥς τινὲς φασί, Κισσέως, ἧ, ὥς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ · δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ἕπαρ δαλὼν τακεῖν διάπυρον · τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν δνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο · ἦν γὰρ δνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέρποκος διδασκόμενος. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πρίαμος δὲ, ὥς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο · τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τοῦτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτρέφθη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρών, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὥς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ἔπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν · ¹¹ ἧ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάσκειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παιδὰς ἐγέννησε Διήφορον, Ἐλενον, Πάμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τροῖλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγαθών, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσιφ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνης, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρίωνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκῶων, Ἀρρήτος, Διήσιππος, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπερόχος,

¹¹ Plus, ducta Eurydice Adrasti filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (Catrei ?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (Leucippen ?); atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarceon, filias autem Hesioneon et Cillam et Astyocheon, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnoem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ² Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ³ Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissel, vel, ut alii volant, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea prius Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁵ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpres, a Merope avo materno edoctus. ⁶ Hic filium dicens patriae fore exitum, infantem iussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁸ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁹ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodiceon, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregari cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilium, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μέδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κερδῆνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. Ἐκτὴ παρὰ Πέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένῃ· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἂν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνῃ γὰρ θεραπεύσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. Ὁ πολέμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρακλείοις, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. Ἡ δὲ μνηστεικὰ οὐκ ἔφη. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεράπειαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνέτηρσεν.

Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γημάμενος (Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, ἑκασὸν δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν Αἰγιναν ἤρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζῶντα, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφῳ τὸν ἥρακλῶτα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκία ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

Ἀἰγιναν δὲ εἰσχομένης εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνὸν παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὅτι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Ὁ γαμῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδηίδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησὶ Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλείως εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γαυκύης τῆς Κυχρέως. Ὁ μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνὸν παῖδα Φῶκον.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος πάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχοῦσας ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν εἰλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλον, ἐκτείνει αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελείσας, χρησιμοὶ θεῶν εἶπον, ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἂν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. Ἡ ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλείς τοῦ Ἅδου φυλάττει.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλεῖα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαχὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσσω κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλείως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ γόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. * Hæc a Rheva tacinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. * Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. * Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspensio se necavit.

* Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perdis et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; * quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus quærens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonες ferri solent.

* Æginam vero in insulam translata quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. * Uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicū, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. * Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se committaverat, ex eaque gignit Phocum.

10 Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecrata disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. 11 Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

12 Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cæde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ² Ὅ δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀλκᾶθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς ἀετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἶαντα. ³ Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΥ.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ² Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔφημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἑλθὼν, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνείται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελλίᾳ ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλασίας. ² Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³ Μὴ δυναμένη δὲ πείσασθαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχόνην ἀνάπτει. ⁴ Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθῆναι. ⁵ Ἀκαστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δὲν ἐκάστηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἀγεί δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶ Ἐνθὺν ἀμύλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλέως μὲν οὖν, ὃν ἔχειρουτο θήριον, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειροῦμενοι κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷ Ὅ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, δσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸ Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκαστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὅ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν ἀπολλυθῆναι· σίζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹ Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμεῖ δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heyniius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχειοῦ τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὔθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ² Ἐνιοὶ δὲ φασί, Διὸς ὀρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni.

² Hic Periboeam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³ Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis praemium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terre partem tertiam. ² Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Peliae ludis senebribus, cum Atalanta palaestrica pugna decertans. ² Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum litras de concubitu dedit. ³ Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropes, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit, ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁴ Quid ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁵ Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷ Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ⁸ Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito ablit. Ille vero expergefactus, dum ensen quaerebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹ qui etiam ensen quaesivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia: Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentior fore, consilio abstulerant. ² Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheus

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεά, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ² Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἑρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συνοικῆσαι. ⁴ Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάζει. Γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵ Γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλεΐ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελινον, Ποσειδῶν δὲ, ἑπτοκὺς Βαλῖον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ² Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐδόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηΐδας ὄψατο. ³ Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχνος λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἀρκτῶν μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκοῦροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδόν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἑνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατεύμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα, ὥς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδει supplev. Heyn.) ² Κάκεϊ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Ἀιδάμειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτολεμος αὐθις. ³ Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴ Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις, βασίλειά κατέστησε Δολόπων.

⁵ Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. Ὁὗτος ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα Κλυσύνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατόκει καὶ Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρός

dixisse ex ea sibi natum cœlo dominaturum. ² Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitus evitasse; quare iratum Jovem imperasse ut illa mortali nuberet. ⁴ Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumens conspexisset. ⁵ Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdum autem unguebat ambrosia. ² Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³ Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellabatur), quia labra mammis non admovebat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioseuris expugnavit Iolcum, et Astydamiæ Acastæ uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ² Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³ Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quaerens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴ Secutus est eum Phœnix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵ Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menæti filius ex Sthenele Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶ Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλον εἶναι τιμὰς ἰδίας ἑκάστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτου ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρόσιῳ δείκνυται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὥς εἰπὸν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναιὸν, οὐδὲ Ἐρεχθεά, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησε.

(2) Κέκροφ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλον, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, δὲ ἀτεκνος μετῆλλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλον, Ἔρσην, Πάνδροσον. ² Ἀγραυλοῦ μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεσθαι. Ταύτην βιάζομενος Ἀλιβρόδιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἔρασθεισα Ἥως ἤρπασε· καὶ μίγεισα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων· τούτου δὲ Ἀστύνοος· τοῦ δὲ Σάνδακος· ³ δὲ ἐκ Συρίας ἔλθων εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἐκτίσας Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγασσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλεῖα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἐκτίσας Πάφον γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλῆωνος Κυπριῶν βασιλέως, Ὁξυπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλαξαν. (4) Ἀδωνίς δὲ ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγεῖς ἐν θήρῃς ὑπὸ σὺός ἀπέθανεν. ² Ἡσιόδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφειβοῖας λέγει. Πανύσις δὲ φησι Θεϊαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, δὲ ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὗ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ᾔσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεοῖς ᾗξαστο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ⁵ δὲ καλοῦσι σμύρναν. ⁶ Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore praeditus, in Attica primus regnavit et terram, quae prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Frechthidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quae nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervae terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas, ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actae filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosium. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytae nymphae, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago caedis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharmace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonia, ac praeter eos Orsedicen, Laogoren, Brasiam filias. ⁵ Hae vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Aegypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianae iram in venatione ab apro percussus interiiit. ² Hesiodus eum Phoenicis et Alphesiboae filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Haec per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quae quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

τατο. Ἐκεῖνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. ⁶ Κρί-
σεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ
ἐνὶ αὐτοῦ· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν,
μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν
παρὰ Ἀφροδίτην. ⁷ Ὁ δὲ Ἀδωνὶς ταύτην προσένειμε καὶ
τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὑστερον δὲ θηρεύων Ἀδωνὶς ὑπὸ
σοῦς πληγῆς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κραναὸς αὐτόχθων
ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν
γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πελιάδα τὴν
Μήνυτος, ἐγέννησε Κραναὴν, καὶ Κραναΐχμην, καὶ
Ἀτθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν
Κραναὸς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.
Τούτων ἐνιοὶ μὲν Δευκαλίωνος, ἐνιοὶ δὲ αὐτόχθονα
λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος
ἐκβάλλει. Τούτων οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ
θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ
Ἀθηνᾶς, οὕτως· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον,
ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλείμε-
νος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς,
καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφυγεν. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγὺς
αὐτῆς ἐγένετο, πολλὴ ἀνάγκη, ἣν γὰρ χυλὸς, ἐπει-
ρᾶτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σώφρων καὶ παρθένος οὔσα,
οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς
θεᾶς. ⁵ Ἐκεῖνη δὲ μυσταγχεῖσα, ἐρίψατο ἀπομάζασα τὸν
γόνον εἰς γῆν ἐβρίψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
γονῆς εἰς γῆν πεσοῦσης, Ἐριχθόνιος γίνεταί. ⁶ Τούτον
Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔστρεφεν, ἀθάνατον
βλῆουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην,
Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειπούσα
τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου
ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει
καρσπετραμένον δράκοντα. ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγου-
σιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ
ἐνιοὶ, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενόμεναι, κατὰ τῆς
ἀκροπόλεως αὐτὰς ἐβρίψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς
Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύωνα,
ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἕσανον τῆς
Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν
συνεστήσατο. ¹⁰ Καὶ Πασιδέαν Νηίδα νύμφην ἔγημεν,
ἐξ ἥς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ
τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν. ² ἐφ' οὗ
Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ
Δημήτηρα μὲν Κελσὸς εἰς τὴν Ἑλευσίνα ὑπεδέξατο,
Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα
ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ
τὰ τοῦ θεοῦ δωρῆσθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
ἀμικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ
ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλά-
σαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθωπαν αὐτόν. ⁴ Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. ⁴ Delato ad Jo-
vem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit
Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram
apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. ⁷ Huic
autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea
in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub
quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. ² Hic ducta e La-
cedæmone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et
Cranæchmen et Athidem; quæ quum virgo adhuc diem
obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii
Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

² Hunc post regnum duodecim annorum ejecit Erichtho-
nius, quem nonnulli Vulcano et Athide Cranai filia natum
dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in mo-
dum: ³ Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adle-
rat. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ de-
siderium incessit et impetum in eam facere aggressus est.
Illa vero fugit. ⁴ Vulcanus autem assecutus eam, quam-
quam multo cum labore (nam claudus erat), coitus fa-
cturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum
non admisit, qui itaque in femur dææ semen effudit.
⁵ Quod abominata illa semen lana detersum in terram ab-
jecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum
semine nascitur Erichthonius. ⁶ Hunc Minerva immor-
talem reddere studens clam ceteris diis educavit, et
in cista impositum Pandroso Cecropis filiæ custodiend-
um tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. ⁷ Sed
Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum
puero draconem conspiciunt, ⁸ a quo, secundum non-
nullos, interemtæ sunt; aliorum vero testimonio per iram
Minervæ furore percitæ de arce se præcipites dederunt.
⁹ Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus,
pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Mi-
nervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorum-
que festum instituit. ¹⁰ Uxorem duxit Pasitheam, ex
qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ
sepulto, successit Pandion; ² quo regnante Ceres et Bacchus
in Atticam venire. Cererem Eleusine Celeus excepit, ³ Bac-
chum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et
vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia
mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit,
qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum
animi caussa largius hausissent, malum sibi medicamen-
tum datum esse arbitrati Icarum interfecerunt. Verum
postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύνων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνεπέτο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· καλέειν κατοδυρομένη τὸν πατέρα,
ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθεά καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λαδδάκον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεῖς, ἐρθεῖρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὐτὸς δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάετο, καὶ τὴν γλώσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. Ἡ δὲ ὤψησας ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁵ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθεψήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁶ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεοῦσθαι. ⁷ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἐποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερουσίην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὀρεΐθυιαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ἰου-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Διηγιός. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον, Πτελεόντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφαλῷ, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἔρᾳ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δέ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάῃ
γάρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηνάετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅπότε ἄλλη συνηνάετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχόντος οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰσχυρό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν
ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὐτὴς τὴν Μίνωος γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγεῖσα Κεφαλῷ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτικὴ. ⁸ Διωκούσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχμῃ ἀγνῶστας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
ρῇν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiae patrem querenti herilis
canis, cui Mærae nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspendio
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnen et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bella
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Teream
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnen filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnen, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Procne miseras significavit. ⁵ Procne igitur,
quæsitâ sorore, Ityn puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quam
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves trans-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit lusciniâ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotiam
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheat Phrasimi et Diogentæ Cephisi, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus.
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Minoæ concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum beneficiis infecit, ita ut
quoties cum illa congrederetur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem perniciosum haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concubuit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν?) ἐπὶ Ἰλισ-
τοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννῆ
υγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ
Ζήτην καὶ Κάλαιν περρωτοὺς·² οἱ, πλόντες σὺν Ἰά-
σωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὥς δὲ
Ἀκουσilaος λέγει, περὶ Τήνων ὅφ' Ἡρακλέους ἀπώ-
ιοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὅ γίνονται
ταῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.² Ἐχων δὲ
τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν
Δαρδάνου. Κάκελιν τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθο-
ρὰν καταφεύδεται·³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους
κυφλοῖ. Παραπλόντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ
καλᾶνται αὐτόν.

(4) Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ
πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφα-
νὴς, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.² Ποσειδῶν δὲ
ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθε-
σικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ.³ Ὡς
δὲ ἐτελειωθῇ ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃ, δ' ἀνὴρ τὴν
δέτραν αὐτῇ τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν
ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ
διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς
πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα, δὲ αὐτοῦ τῷ
παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν.⁵ Ἐπιβουλεύων δὲ
ὑστερον Τεγύριω καταφανὴς γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευ-
σινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.
⁶ Αὖθις δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ
Τεγύριου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυ-
σάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.⁷ Καὶ πολέμου ἐν-
στάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς
ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν
δυνάμειος.⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρω-
μένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθῶσιν τὸν πόλεμον, ἐὰν
εἴαν τῶν θυγατέρων σφάζῃ.⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ
τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαζαν·
ἐπεπονήτο γὰρ, ὥς ἔφασαν τινες, συνωμοσίαν ἄλ-
ληλαις συναπολίσθαι.¹⁰ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγῇ
τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνέλειν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροφ' ὁ πρεσβύτερος τῶν
Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.² δὲ γήμας Μητιά-
δουσαν τὴν Εὐπυλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιό-
νος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος
εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πελλίαν
γαμεί.⁴ Αὖθις καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ κα-
θίσταται. Κτεῖνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν
Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ
εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πό-
λιν Πύλον.

⁵ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῳσι ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰ-
γεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυ-
ρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Ilissum fluvium transeuntem Boreas
rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopa-
tram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. ³ Hi cum
Iasone navigantes, dum Harpyias persequabantur, perire ;
ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti
sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea
filios suscepit Plexippum et Pandionem. ² Natis his ex Cleo-
patra filiis, Idaeam duxit Dardani filiam. Ea privignos se
in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinulat.
³ Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonau-
tæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eu-
molpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abje-
cit. ² Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam trans-
tulit et alendum tradidit Benthescymæ, filiæ ipsius et Am-
phitritæ. ³ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus
maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. ⁴ Hic
etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapro-
pter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thra-
ciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit.
⁵ Postea autem Tegyrro insidias struxisse detectus ad Eleu-
sinios fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. ⁶ Deinde,
Ismaro defuncto, a Tegyrro revocatus in Thraciam rediit
et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. ⁷ Ac
conflato inter Athenienses et Eleusiniis bello, adscitus ab
Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio.
⁸ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti
deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filia-
rum unam mactaverit. ⁹ Itaque quum natu minimam
inmolasset, etiam reliquæ sese jugularunt : conjuraverant
enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una
periturae essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem
pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et
domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu
maximus in regno successit, ² qui ducta Metiadessa Eu-
palamo nata procreavit Pandionem.

³ Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem
expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus
filiam Peliam duxit uxorem, ⁴ atque deinde ipsius urbis rex
constitutus est. Pylas enim quum Biantem patruum occi-
disset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in
Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

⁵ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas,
Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse
dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem
Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διελον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς. ²Γαμει δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοπὴν τὴν Ῥηξήνορος. ³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικώς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαντεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ·

Ἀκούσθ' ὅτι προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λῶσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηται.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆκε πάλιν εἰς Ἀθήνας. Καὶ Τροίχηνα διοδοῦσαν, ἐπιξενούσθαι Πιτθεὶ τῷ Πέλοπος ²δὲ τὸν χρησμὸν συνείας, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκατέκλινεν Ἀθῶρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεύς δὲ ἐντελειάμενος Ἀθῶρα, ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτρην ἀποκυλίσας ἀνελεῖσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμψειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετελεῖ, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τοῦτον Αἰγεύς ἐπὶ Μαραθῶνιον ἐπεμψε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. ⁶Ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς Θῆβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπολέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔβριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἦττον ἐπετέλεσεν. Ὅθεν ἐτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι. (8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στολῶν τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἴλε, Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομέδονος ἐξ Ὀρχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν. ²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξείλε τὴν τρίχα. ³Μίνως δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδύσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονοζόμενον δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. ⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίνθου χώρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν, Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέσφαζαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνης Ἀθήνας κατώκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπεν αὐτοῖς, Μίνωι διδόναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται. ⁷Πέμπσαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. ⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ χώρας τὰς ἰσὰς χωρὶς ὀπλῶν πέμψειν τῷ Μινωταύρῳ βορὰν.

Metionidas ejecerunt et regnum in quattuor distribuerunt partes; summum vero imperium erat penes Ægeum. * Hic primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secundam Chalciopen Rhexenoris. * Quum autem nulla ei proles esset, fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie responsum dari sibi postulavit. * Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athenas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio hospitio exceptus est. * Qui quoniam oraculum intellexerat, Ægeo inebriato Æthram filiam comprimendam submitit. Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus est. * Sed Ægeus, postquam Æthræ mandaverat, ut si masculum pareret, eum educaret, neque cuiusnam ille filius esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit, verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo hæc tollere posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipse interim venit Athenas et Panathenæorum certamen instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.

* Hunc Ægeus contra Marathonium taurum misit, a quo interemptus est. * Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite abjecit et tibiæ cantum cohibuit, sacrificium nihilo tamen secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo post, quum maris imperium teneret, comparata classe Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso opitulatum venerat, interfecit. * Occubuit et Nisus per filia prodicionem. Habebat enim in capitis vertice crinem purpureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei crinem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. * Minos vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem religatam submersit.

⁴Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriæ pœnas sumeret. * Fame itaque et peste in urbe subortis, primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi filias, Antheidem, Ægleidem, Lytæam, Orthæam ad Geræsti Cyclopi tumulum jugularunt. * Harum enim pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigraverat. Quod quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum deliberatione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse vellet darent pœnas. * Igitur Athenienses, missis ad Minoem legatis, pœnas exigendi dederunt potestatem. * Imperavit Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξίεναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δαίσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὄφεις εὐρῶν, ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κἀκεῖ, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς δὲ κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπειμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέλδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡλείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς δόου, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡραίου καὶ Ἀντικλείας, δς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεὶς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ³ Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς?) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναβρίπτουμένοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΔΕΙΞΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quampiam nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicis sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compegit, ³ et Labyrinthum exstruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summoto saxo calceos et ense aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Peripheten, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filia. ³ Hic Pityocampthes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habeamus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφιλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφιλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπερβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας περὶ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην βιβέντες ὤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἔλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδесиκάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκείσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδα δουλεῖαν, τὰ σκάφη ἐνέπηρσαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Eubeam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phoenicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiam pervenerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nanæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI

FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI : Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνειλεχται δὲ αὐτῶ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμματίων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνειλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῶ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν τῇ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἰρηται, περιελήφε, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz. : Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· « Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, οἱ δὲ δίδω- σιν ἡμῖν τα ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, οἱ τῆς γῆς πέλας ἐστί· »

Idem : Βωδώνη, πόλις Πεβραϊδική, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim : Ἕτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναιε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Reichenberg. : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορίαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν ἀπὸ Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat. : Χάριτες· αἱ Χαρι- δὲ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέμνηται καὶ Ἀπολλό- δωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληῖται ἀπὸ μὲν τῆς χάρις Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις ἡ ποιητὰ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124 : Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ ὄρυς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variae doctrinæ libris duodecim. Col- legit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit : sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duode- cimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet : « Quemadmodum Jovem Dodo- næum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona : Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia ter- ræ vicinus est. »

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait pri- mum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elek- tra. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellari inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat grata. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαρὰν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus docet de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocration v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοι τι-
ς ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ
ἐπὶ Θεῶν διελέχεται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάγος· ἀκρωτηριον Ἀθήνη-
ν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐνάτῳ, ἐν
τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκασεν διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σι-
φροῦ γιγνομένας μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrob. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in li-
ro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἵψιον solem scribit ita
pellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον
σθαι καὶ ἵεναι (f. ἵεναι), quod sol per orbem im-
petu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor
belli de Allegoriis Homericis 7 : postquam
ixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem
umen duobus nominibus ornari, idque tum
κ μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto,
Ἥλιος Ἀπόλλων, δὲ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit :
ἰκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλο-
ῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τούτ'
ῳ γε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου
εἰρητὸν ὑπερῆρξομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρχάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

LIBER VI.

5.

Dii quidam Averrunci vocabantur, de quibus Apollo-
rus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollo-
ro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homi-
diis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scriptit etiam Apollodorus demonstrationem harum
tum accuratissime, vir in quovis studiorum genere
avissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in-
pestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus
prohibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificia-
tos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

Θεῶν ἐκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι
Ἀρκάδια τῇ Δήμητρὶ μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι**
ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶ-
τον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἐμολεν ὁ καρπὸς
εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς
ἔχριν. Locus mutilus; Heynius suspicatur ἐκ τῆς
γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet
Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocl. Oed. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλό-
δωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαιδεκάτῃ περὶ τοῦ
τῶν Ἑσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52,
tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου
ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ
περὶ τοῦ Ἄδου, τὰδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐ-
ρομεν. « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν
ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ
τοιούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νο-
μιζομένους ποταμούς κατωνομάκασιν. Ἀχέροντα μὲν
διὰ τὰ ἀχρη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλοις

Γαίας ἄχρα προχέων Ἀχέρων.

Ἔτι καὶ Λικύμνιος φησί.

Μυρίας παγαῖς

δακρύων Ἀχέρων ἔχων τε βρύει.

Καὶ πάλιν.

Ἀχέρων ἄχρα βοτοῖσι πορθημέει.

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychi-
darum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de In-
feris inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim
incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio ;
siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncu-
parunt, Acherontem quidem a doloribus (ἄχρη) quem-
admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristia fundens

lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille

fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron lucifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιδῶνς τε καὶ μελαμβασθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἤλδον ἡχούσης γόνους
Ἀχέροντος ὀνυκλήγας ἄρσενας χόας·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ χόας τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἀγόνα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἐέρση, ἢ πολύγονος καὶ τροφήμη. Διαπειριῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντᾶ φασι εἰκότως· ὁ γὰρ μετελλαχῶς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἀχὴ σχεδὸν υπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπίᾳ πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαι ἀνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδορος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῖον ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατήκτισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξιωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἢ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασιν. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκυέιν· ὃ ἐστὶ Στυγὸς καὶ στυγνάζεως ἀπορρώξ. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἶρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ σιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκας τε καὶ δότᾳ ἴνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατῶν μένος αἰθεράνω
δαμνῇ, ἐπεί κε πρῶτα λίπη λείπῃ· ὅστις θυμὸς
ψυχῇ δ', ἥτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη κεκώπηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίαις, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξίσταται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, ἀπερμενῶδη δ' ὑπόστασις οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀχρὴν, θέναι αἰετῶν βροτῶν εἰδῶλα καμόντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἱστώρησαν τὴν Στύγα ἐκείνην, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῆς ὁμοίαις τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ἐν ἑπὶ καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλωμένην ἀφηγούμενος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀρχόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἔκρησε πρᾶγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρχάδας ἐπὶ τῇ Σαίρῃ· ἄλλους τε δροκὺς προσάγειν σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώναια πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρχάδων τοὺς προεστῶτας ἀγίνεων, ἐξορκοῦν τὴν Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἴδιον τῷ ὕδατος ἀφηγείται, λέγων οὕτω· Στὺξ ἐν Νώναια κρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακρίνω πάντα τὰ ἀργεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δι' ὕδωρ κατασσε non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτων.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achilles animam introducit loquentem :

Ripas nullo lato cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trahici, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac mœnore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolycen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invisi præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subiicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida seri,
illa sed ardentis victrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos expriment ac metamitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : qua de causa illas vitæ simulacra carentem nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumismode præcipuum Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quem ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum tum Nouacrin Arcadum principes deductos iurejurandi per Stygiæ aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (de fontibus ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nouacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgio* et

ἐν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διοῦς
ἰς πρὸς Δία γαιγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαδῆ-
τος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τι-
ς Ἀττικῶν, ὃν ἐν κυνηγίᾳ διαφραρῆναι Ἀπολλόδωρος
ἰγεί, οὐ φθόνος ἑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπι-
μύθῳ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang. II, 3, nisi
mod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur
a tradidisse Apollodorus mysteria principio in
onorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν
ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίῳ οἱ
γνώσται, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σε-
λήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ
ἐκ τούτων τὰ φύσιν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐπὶ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) :
[οἱ καὶ κατὰ Κῆρας σχοῖν, οἱ καταθύουσιν αὐτῶν
(Marti) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερτεύοντες
ἡ παύσθων, ὡς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλι-
μαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis*
(Marti) *canes ab Caribus, quis ab Scythis asi-*
os immolari (prodidit)? non principaliter cum
terris Apollodorus?

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν
Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκιον ἰδιόζουσα τις θυσία. Τοῦ γὰρ
ὡς ποτὶ ἐκφυγόντος, ὃν ἐμύλλον Ἡρακλεῖ προσά-
ει, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσα-
ς μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημα-
σαι τὸν βόυν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

ysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa qui-
m ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ;
ec autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et
ominatioe, quæ accidit circa Dionysum, dici viden-
r ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apol-
dorus interiisse in venatione, derivatis, non invidere-
stra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctis-
mi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam,
æteros habent homines mortales atque sacra eorum so-
luta, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis angeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti)
crificant. Scythæ autem non cessant mactare asinos, ut
cit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis
crificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio.
igiente enim bove, quem ipsi immolandum destina-
ssent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro
uribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præ-
et, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I,
30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ χίθαρος (piscis) ...
ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νονόμεσται τοῦ Ἀπολ-
λωνος, εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
τοῖς περὶ Θεῶν τῇ ἑκῇ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ
τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκισίτητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait,
verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab
amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους
καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ τῆς φησιν ὁ
Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν
Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνά-
γουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλό-
δωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησιν κλη-
θῆναι τὴν ἀφιόρουθισαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν,
διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συναγεσθαι τὸ πα-
λαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν
ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσεύει ἱερὰ Ἀφροδίτης.
Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ
γὰρ τὸ περισσῶς ἔρῃν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ
λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen
suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecate ait mullum (τρί-
γλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis
enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appet-
latur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæ-
ran*, *Venerem*, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas,
conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus
in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ
dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus uni-
versus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστεράν)
sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut
jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρῃν, i.e.
a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinence lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἀνθρώπων.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῃ στεφάνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῃ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεισθαι, ὅτι οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum hujus scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocraton : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocraton : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουον. Ὡς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τιθεμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουσοτροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄζονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῃ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertineat ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβει καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱσταντες, τὸ δοκεῖν ἰσχυροῦς οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλεον, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὅτι καὶ δὲ, τὰ ξύλα λευκωκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεον. Κύρβεις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥσπερ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photi Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκευῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος θεοφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβεις, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequari tenendum, eum κορυφῆν, κυρφῆν, flexisse, und κύρβεις factum sit; etiam κόρη, si vera habe Etymol. M. in κόρη, v. infra fragm. Etymologicorum. Sed κατεσκευῶσθαι quid sit, et an Apollodorus sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem cu

κορυφῶν κύρβεις vocatæ essent, ut et κυρβάσιā nominat tiaræ capiti imposita.

Azones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyron volutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari cyrbes, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας· cyrbes vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. Cyrbis igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in cyrbibus leges fuisse scriptas easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβεις autem, quod a gyrogenes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβάσιā vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum est cyrbes Apollodorus quoque testatur.

κῦσθαι, σκίρῶν, σκείρῶν, σκυρῶν, *durum*, spectare, κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare*, fuisse. Hesych. in Σκείρῶσθαι et similibus, et Σκυρῶσθαι, λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea amen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » *Heynius*.

27.

Harpocration in Μείον καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλώωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. οὐ). περυστῶτες, Ἰστανεῖν δεῖ, μείον γάρ ἐστι. Euseb. Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες. ἑορτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομὴν Ἀνθεστηριῶνος ἡδεκάτη (al. ε'). Φησὶ δὲ Ἀπολλώωρος, Ἀνθεστήρια αλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσου ἀγομὴν, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθῆνας ἀφικόμενος: ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ἀηναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ἡμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμχληνίσσας τοῖόνδε τι Πανδίων· χοῦ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύνας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος ποῖοι Ὁρέστης, μήτε ἐκείνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναῖος ἑορτὴ ἐνομήθη οἱ Χόες. I. lege Πιθοίγια... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὡς εἶη γεγονώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἶς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύουσι.

30.

Schol. ad Odys. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας: Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὖρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστρὰν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἑλλήνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Γῶ δὲ ὄνειροπομπὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχέσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμῖνειν, εἶλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλισίων πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίου: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ κλείσθην ἐπαφροδίαν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοῦντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλοδώρον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τίνος· περιάζεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, χάκειν δὲ σχεῖν τὸ λεγθὲν ἐπιθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀδοῦντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος ὕμνης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἀλλοθὶ δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνᾶς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τις ἐπιμειροῖτ, σφόδρα δυσθηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithagia, Choas, Chytra. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apponit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, ne ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cæpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam *Themete* cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in *fundamento suo*, posita sint, quamque, una litera s commutata, *Semelen* poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palæstram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, expectantque donec somnum incipiat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terribilia timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, inleque quod diximus illum nactum esse cognomen.

είναι. Quæ eadem exscripsit Eustath. ad Il. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis Œd. Colon. 57: Τιτάν Προμηθεύς] Περί τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ [περὶ θεῶν?]: «Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾶ, καθάπερ δ' Ἡφαίστος. Καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἰσοδὸν, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεύς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου. Πειπνιῆται δὲ, ὡς καὶ Λυσισμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαίστος, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατάβασιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποιοῦν φησὶ «Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (ἰ, ἵππη), ut ἵππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Sophocl. et ἵπποτης v. 60. *Hevynius* ποτιστείχουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.» V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπὶ τῇ τῶν μορίων ἐλαυῶν. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· «Περὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διός· βωμὸς, ὃν καὶ Μό-

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: «Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydamas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: «Bæoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum.»

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: «Juxta Academiam ara est Jovis Cataebatæ (i. e. qui per fulmina de cælo

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων.»

«Forte hæc ad lib. XVII spectarunt.» *Hevynius*.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποί δὲ εἰσιν ἑ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶ Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλιάς, Ἀρκαδίας.

«Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παρὰ πρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat.» *Hevynius*. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄρει.] Τὸν γὰρ χαλκίον ἐπέειον (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπῆγουν, ἐπέκρουον *Hevyn.*; ἐπῆγαν *Jacobs.*; ἤπειγον *Kiessling.*; ἐπῆγαν *Coray.* ad *Plutarch.* tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλευίφει τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μαιημάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἔχρυντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄρει ἀντὶ τοῦ ἴσσει, κρούει. Ἐπεὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ ἡχος οὐκ εἶς τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντη τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡχείον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλεύς ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Αυτιέρτης. ... τοῦτο δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὥδην εἶναι θειοτάτων, λέγει οὕτω· «Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδας αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θειοτάτων ὥδῃ Αυτιέρτης.» Cf. *Athenæus* XIV.

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis.»

35.

Olympi numerantur sex: Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliæ, Elidiæ, Arcadiæ.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quem putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quæ ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄρει in Theocrito posita est pro φόρει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proscryphæ invocatione ἡχείον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebetem pulsare solent.

37.

Lytiersen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: «Ut in threnis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytierses.»

p. 619, A. Photius in Lex.: Λιτεύσαν, ὥδῃν τινα ἦν ἔδουσι οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτεύσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς δὲ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδορος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε δὲ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκόμενον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδορος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδορος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περὶεῖσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδορος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον· οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrobius Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt discipline.

Omnino plura in Macrobius Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρεῖα, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμῆτο [δὲ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδορός φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδορος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳν τε φιλολόγων, γεγονώς ἀκουστῆς Διογένους τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξεν ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἐτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοὺς χιλίους

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acroria. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

38.

Ἀγρεύς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumlucens), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra errant apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferebant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circummeat et lustrat; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acroritæ; istac vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ὠρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατοπέδων, μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων, ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων, θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδάς, μάχας, πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους, φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων πάντων ἐπιτομὴν τῶν χυδῶν εἰρημένων. Μέτρῳ δὲ ταύτῃ ἐκτιθέναι προεῖλετο τῷ κωμικῷ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρᾶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate interjectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων, εἰς βασιλείας ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πατρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ... Καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὅστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος. «Τούτων ἀπέχουσα σταδίων ρκ', ἐσχάτῃ καίται πρὸς δύσιν Δύμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος ... Ἀπολλόδωρος ἡ δὲ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος. «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι.» ... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις.» Primum et secundum Apollodori locum non ad Chronica refero, sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes castrorum, migrationes gentium, expeditiones barbarorum, incursus hostiles, traductionesque navalium clasium, certaminum situs, societates armorum, fœdera, pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; exsilia, expeditiones, eversiones tyrannidum, eptomen omnia, quæ fusc dicta sunt: carmine vero hanc exponere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali Philadelphi gratiam exposuit: quæ etiam per totum mararunt orbem terrarum, immortalem tribuentia gloriam Attalo, operis inscriptionem nactæ.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio nominatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali numero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita est.» .. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud *Dumæorum* fuisse videtur contra Eleus. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλώρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάγυρον, ὃς λέγεται τιθασαῖος ἰχθυεῖν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίουσας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχιον, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων. Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Dymetio egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4): Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκετίος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀγροῦμενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς δημοθεῖς, πλὴν τῆς Ὑθλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἤγαγε συντέλειαν. Δρυστικός δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγεται πραγμάτων, καὶ παρὰ τοῦ κοινού τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιώσας, τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ πατρίς, μετώκισεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τεμένου τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιόλογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὀνόμαζε Παλίκην.

redegit: «Hanc regionem tenent Dymæi ... Apollodorus libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assorium, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pachynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chronicorum.

48.

Myus, urbs Ionie, uti Philo et Apollodorus libro primo Chronicorum.

49.

Chesium, Ionie oppidulum, ut Apollodorus in Chronicorum primo.

LIBER II.

50.

Menzæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus libro secundo Chronicorum.

51.

Idem : Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος
 δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2),
 ibi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum
 pro Νόας.

52.

Idem : Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσία Αἰολικόν, ἐνθα
 στοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν
 Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem : Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φιλιστος
 Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρο-
 νικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem : Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φα-
 βίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ
 Χρονικῶν.

55.

Idem : Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ
 Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.
 « Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν. »

LIBER III.

56.

Idem : Ἀμαξιτὸς, πόλις Ἰωνίας τῆς Τρωάδος... Τὸ
 ἰθὺκὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ
 Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem : Αἶγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δς καὶ τὸ ἔθνικὸν Αἰγ-
 γαῖος.

58.

Idem : Ἀθηναῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς
 ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Dio-
 gene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem : Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτική
 πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.
 Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem : Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ
 Κελτικῇ Γαλασίᾳ. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem : Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδω-
 ρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem : Ἀρόρνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ
 Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.
 « Κελτῶν Ἀρόρνους. »

63.

Idem : Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ
 Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ.
 « Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν. »

64.

Idem : Καῖνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν
 Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noë... Siciliae oppidum, de quo Apollodorus libro se-
 cundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydi-
 dem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliae. ut Philistus Sicularum
 eam primo. Apollodorus autem, in secundo Chronico-
 um, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalatarum, opus Fabii Romanorum
 lucis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica.
 Apollodorus in Chronicorum secundo : « In pugna, ut
 aunt, Chæronica. »

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis.
 Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos
 nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodo-
 rus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod
 ἀπὸ τῆς ληνοῦ, a *torculari*, nomen invenit, teste Apol-
 lodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apol-
 lodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiā, uti
 Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliae civitas, auctore Apollodoro libro
 quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apol-
 lodorus libro quarto Chronicorum : « Celtarum Aroernos. »

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum no-
 minat libro quarto Chronicorum : « Ad Dorum urbem
 maritimam. »

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto
 Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης Χαλκητορέυς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν
 « Μετ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορέυς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ.
 Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum fragmenta ex temporum populorumque ordine apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan. : De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexandro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos Babyloniorum immanem quandam belluam, cui nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse, verum sub capite piscis aliud caput appositum, et in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam humanam similem : ejusque imaginem ad hunc usque diem delincentam superesse. Hanc belluam, inquit, interdum cum hominibus versari solitam, nullumque cibum capere : docuisse homines literas et varia genera artium, descriptiones urbium, templorum structuras, legum lationem, finium regundorum doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse : ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid invenerit. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem denovo mergi solitam mari, noctuque in immenso pelago collocari ; atque ita ancipitem quandam vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Dindorf.) : Berosus dicit Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολλοὶ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοειδῶν κατοικησάντων τὴν

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalcetoreus. Apollodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat exul Chalcetoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incoleantium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari Rubro ad vicinum littus Babylonii contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollodorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput aliud caput enatum gerere ; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manichæorumque falsitas ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cornose, vel ex origine simili scaturivit : nec pauca hæreseon, quæ nostram fœderant fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶν ἄφρονεν ὀνόματι Ὀάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορῆσε, τὸ μὲν ὄλον πῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τῇ κεφαλῇν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλῇν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. x. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio prolatis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλῃ τι δαιμωνιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν κατ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τούτων ἀπατηλῶν ἐσχημάσι τὰς ἀφορμὰς. Οὐ γὰρ ἐν προήχθῃσι ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὥς καίρε λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναχόντων Ἀννιανοῦ καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμογρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀμυσάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ ἐκπονηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθῶν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξιόμενοι τῇ Ἀλεξάνδρου τοῦ προβήθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείᾳ δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλλογορησάντων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ἀβυθνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ Μανεύου περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μυθολογούντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυθνοῦ λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεύου, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὅς ἐν καὶ ἐξ ἁλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑφ' αὐτοῦ τὸ κα-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicatum atque in tuto positum, supra scripta Alexandri, nec non Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexandrie, florescentes plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præterea siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylonæ regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum, qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, addæ et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium similia fabulantis auctoritatibus, magnæ licet sese putaret historicæ rei utilitatis auctores exstitisse, nullum tamen inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Abydeni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre opera pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur, malumque ruinæ sibiimet sit causa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

ν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμόν
εἰσι τὰ κατὰ μέρος ὅση δύναμις ἐπιστημῆνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.) : Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηφ-
ος καὶ ἄλλοι περὶ τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἰστο-
κοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
βασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυτίστορι καὶ
Δουδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορ-
ῇν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum
dicit Abydeni et Apollodori necnon Mane-
nonis pauca quædam capita, ad confutationis
emonstrationem, ne quispiam eorum legendi
tudiosus circa plures libros distraheretur. Al-
to igitur Abydeni loco de regno Chaldæorum,
d' Apollodori narrationem se convertit hunc in
iodum:

Πρὸς τοῦτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τοῦτοις τε-
αυεύμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος
πτόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βα-
υλῶνος Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ
αθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων·
ἴτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι
ὃν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς·
περ' Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῷ πρῶτῳ
ταῖς οὕτως δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀδουθ-
ὸς τὸν δεύτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι ἐξ·
ἴτα Μεγαλάρων ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι
αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον
τοῖμἐνα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα.
Ἰατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀν-
νήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθε-
ναι καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μῆξιν. Εἴτα ἄρξει
Εὐεδώραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους
ἰκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς
ερυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄν-
θρωπον μῆξιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι
τάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ρηθέντα κατὰ
μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀδουθηνὸς οὐδὲν εἶπεν.
Εἴτα ἄρξει Ἀμμεψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βα-
σιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὸν σάρους δέκα. Εἴτα ἄρξει

Ἰατιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ
σάρους ἡ'. Ὠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τού-
του δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμόν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς
γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ
ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5 : *Hæc quidem Berosus in
libro primo narravit, secundo autem reges singil-
latim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarus erat
eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter
acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter
recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbi-
tratur. Ex eo igitur regum tantummodo seriem de-
promere licet. Hac vero ratione narrationem ex-
orditur, ut Apollodorus ait: nempe primum existi-
tisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldæum:
hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum
ex annis ter mille ac sexcentis conflatur. Addit etiam
nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis
annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de
veterum more annos supputat.*

*His dictis pergit porro, regesque Assyriorum
singillatim atque ex ordine enumerat; decem vi-
delicet ab Aloro primo regis usque ad Xisuthrum,
sub quo magnum illud primumque diluvium conti-
gisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam
summam temporum, quibus hi reges imperitave-
runt, ait esse saros centum viginti, nempe quadra-
ginta tres annorum myriades annosque bis mille.
Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit,
Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus.
Post Alaparam Amelon ex urbe Pantibiblis Chal-
dæus saris tredecim. Ameloni successit Ammenon,
item ex Pantibiblis Chaldæus, saris duodecim.
Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni,
e Rubro mari emersit, forma ex homine et pisce
mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim
saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibibli-
cus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc
imperante, rursus e Rubro mari emergerunt eadem*

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scri-
ptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodo-
rum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldæos
ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt
asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus
ita refert: Berosus narrat regum Babylone natorum pri-
mum fuisse Alorum Chaldæum; saris vero decem re-
gnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis,
tum Ammenonem Chaldæum, cujus tempestate execran-
dum Oannem, Annedotum, e mari Rubro prodiisse, quem
Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem
exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum
Annedotum post saros viginti sex visum esse asseriunt:
tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris de-
cem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quar-
tum Annedotum eadem prioribus forma, humanæ nimi-
rum mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde
regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim.
Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus si-
mitem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique
nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam
ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit,
de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse
Amenpsinum Chaldæum e Laranchis saris decem; deinde
regnasse Otiartem Chaldæum e Laranchis saris octo, eo-
que defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse
saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium
fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur,
saris vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summam dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νίνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσυριοῖσι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχίαλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄχρευ· ὡς τᾶλλα οὐδενὸς ἔστιν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Etesiae Diodori et Cephalonis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἀλλήν Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράφατο βασιλέων λη', ἐτῶν 305. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ 370 ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γ' αἰ. (γῶτος π.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὡν τὴν γνώσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ δνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θεβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχὸ π.) ἐτῶν τῆς διασπορᾶς λη' βασιλεῶν.

Α' ἐβασίλευε Μήνης Θεινίτης (vulgo Θεβανίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonskii apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη 36· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 375.

Θεβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνης ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἐρμιογένης. Ἔτος τῷ κόσμῳ, 376.

Θεβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης δμῶνυμος ἔτη λθ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 381.

Θεβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθης ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 391.

Θεβαίων ἐβασίλευσε ε' Πεμφῶς (Σεμφῶς Jablonskii) υἱὸς Ἀθώθου, δ' ἔστι Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 396.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμης Μομχειρί Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 401.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἔστιν Ἀρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 406.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν δγδοος Γοσομίτης, δ' ἔστιν Ἐτησιπαντός, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 411.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἔστιν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 421.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulchro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Crepit vero anno mundi 2900, desinitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quum ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regi jussu hoc pacto exposuit. Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62, anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Athothes, filius Menes, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Penphos, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tegaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Stoichus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3109.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3205.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἰ' ἐβασίλευσεν Ἀνωΰφις, ὃς ἐπύκνωμος (ἐπύκνωμος cod. Par. A., ἐπύκνωτος αἰγ.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἑτοφ, γολα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀβάσκαντος, ἔτη ιη' τοῦ δὲ μου ἦν ἔτος, 'γσνα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνούδος Γνευ-, ὃ ἐστὶν Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γσθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Πρωΰσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ζα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιόρης ἔτη ιδ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωιστής, κατὰ δὲ ἔνιους χρηματιστής, ἔτη κθ' τοῦ δὲ μου ἦν ἔτος, 'γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ' τοῦ δὲ μου ἦν ἔτος, 'γτιμ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερής Ἡλιάδοτος ἔτη ιζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθής ἔτη λγ' τοῦ δὲ μου ἦν ἔτος, 'γνα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμήης Ἀρχονδής ἔτη λε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γλδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, φασι, παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχέσκοσοκάρας ἔτος α', οὗ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνή ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηνα νικηφόρος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταίος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζή'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσοιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιθ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζή'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνυλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθήρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχλζ'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρής Φιλοσκόρος ἔτη ιθ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσχος τύραννος ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετααυρής ἔτη ις' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψζή'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιγερμής Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφάας, ὃ καὶ Ἐρμῆς, υἱός Ἡφαίστου, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γωπθ'.

Thebæorum Ægyptiorum rex 10 Anopyhis, qui filius omnium (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebæorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebæorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebæorum Ægyptiorum rex 13 Raousis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebæorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebæorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebæorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebæorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebæorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebæorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebæorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora nimis regnavit. Anno mundi 3469.

Thebæorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebæorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebæorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebæorum rex 27 Cluter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebæorum rex 28 Meures Philoscorns, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebæorum rex 29 Chomaephitha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebæorum rex 30 Socuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebæorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebæorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebæorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebæorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebæorum rex 36 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουερῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἐτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη εγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπνιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσκολείᾳ ἱερογραμματεῖων παρίφρασεν ἐξ Αἴγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἐληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βπν' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτι σιν ρκθ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γπθσ' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων γγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὥς μηδὲν συμβαλλομένας ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μηδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

SynceLL. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γσθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχώρ ἢ Σικυωνίων βασιλείᾳ ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα πξζ'. Μεθ' οὗς ἀρχόντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ὅμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη ρ, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonius reges subjungimus, quorum princeps Ægialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959* (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); *post reges autem præfuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Chari-* *demus sacerdos lectus, quum impensæ ferendæ impar esset, fugam arripuit.* Eadem habet SynceLLus p. 19. Regum nomina hæc sunt 1, Ægialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Ægydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi æqualis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plennæus (Πύληνναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreus (Ἐχρεὺς Sync.) a. 55. Danai æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Huius ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phastus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Huius ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Eunens a. 6. 5) Theonoms a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Chari- *demus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur* 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott, p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12, Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἴ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (ὁ Διόνυσος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διόνυσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀρσενικοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεῦσαντας συνάγεται ἔτη ἑξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέσθαι ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτὼ) κατὰ τὴν χρονογράφον Ἀπολλοδώρων. Ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰκτιόρου καὶ Πολυδεύκου ἀποθέσθαι ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθα πού καὶ ἡ Διὶ κατάληξις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosis eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

Thebæorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebæorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Ægypto Thebæorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumpta ex Ægyptia in linguam Græcam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebæorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nachor 76 Sicyoniorum regnum

cœpit a primo rege Ægialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculeum, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... In regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Æsculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

4 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)

3 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).

8 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μῆνι καὶ ἔτεσιν ὅκτω, Bibl. II, 5, 11, 1.

8 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.

4 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τουλούμενης. Bibl. II, 7, 2, 4.

2 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf. : Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα υ' (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υλ' (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.

13 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

roja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5 : Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολούθως πολλοῶν τῶν Ἀθηναίων, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λαίποντα τῶν τριακσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους τὸ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι βασιλευσάντων. Congruunt uæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd., 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ p. Euseb. Armen. p. 139 : *A capto Ilio usque ad Heraclicidarum in Peloponnesum descensum ait 'pollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a de-ensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: vinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII.* P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402 : Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως πρὸς Ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἑπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, τῇ ἑκατὸν πεντηκονταεννέα, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὧτά. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardy ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49 : Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμαχέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens : Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅτε γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt : Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτῃτα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκά ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μὲν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, καὶ ἔτεροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193 : Ὅ δ' Ἀπολλόδωρος φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅπότε καὶ ἡ κάθοδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C : Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit : Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis coniungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνοις voci substituere voluit ἔτη, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum : « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, ctingenta annos ad reditum Heraclicidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

cam annis centum (quum Agesilans Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteponunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν. ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον. οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλώδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνοσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quaerendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Corebi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. C.n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a 29.
254	930	Agasilas a 44.
298	886	Archelaus a 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a 40.
398	786	Alcamenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos a nos triginta inter Eurysthenis annum natalem regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrus. Qua in re illud quidem pro certo statui, numerus Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de caussa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Ut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Corebi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartanorum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis majorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I. p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσιμένης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I. p. 37). Apollodorus in constituendis Thaletis nataus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, idas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 1: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκάτον ἑκάστος ἔσεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆναι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας 144. Probabile est Apollodori numerum apud oenem depravatam esse. Nam septuaginta to anni, Clintonus ait, natum facerent 624 t mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus tali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα τῶν, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὅν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν κελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γενέσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρίου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. tamin. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum nset τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur intonis sententia, qui, quum Xenophanes etiam b Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse catur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, (Ξενοφάνης δ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηϊας ἦσθ' 80' δ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. MO-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. x. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medum autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἔως Κύρου δ' ἐνεμεν · quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὑστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, δν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος · ὅς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς οὐδὲς Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀχμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse mo anno tricesimæ quintæ Olympiadis, mortuum aetate anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, no-gesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tem-re Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epi-armi poetæ; Apollodorus autem eum, quum natus es-quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora ri et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse ætatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἴβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustae sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: ἤκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νῇ (leg. νη) Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὀγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertae verba l. l.: λέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διαβάσιν εἶκωσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφειώνος (leg. Ἀφηψώνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captae sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimae octavae anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphespione, septuagesimae et septimae olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimae quintae olympiadis, septuagesimo aetatis anno.

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλίων ἐκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ ὁ πρῶτος ἔτει τῆς ἑνεννηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδας, γεγονός ἐτῶν ἐβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Sym. VIII, 1, Aelian. V. H. 25, Clinton. proem. p. XI

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης τῶν Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Roscio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρροντος, τὸν δὲ Παρμενίδου φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διασμῷ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτισιν αὐτῷ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάσμομον ἔτισιν ὑστερον τῆς ἑλίου ἄλλωσας τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγονοί δ' ἐν, ὡς αὖ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana aera positum esse opinatus Apollodori sententiam studeat infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenide et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤκμαζεν αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis aetura quidem Teleutagorae, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacismo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagorae illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero et illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojae excidium septingentesimo trigesimo. Fuerit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

iogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωτα-
ς Ἀρτέμιωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν
ρικοῖς, Μαϊανδρίου.

lem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι
ν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλό-
δωρος δὲ φησὶν ἐβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσα-
ντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθα-
νέειν ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα
τῇ τέχνῃ ὄντα —) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τε-
τταράκοντα καὶ ὀγδοήκοντα Ὀλυμπιάδα. V. Clinton.
t. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 444 a. C.

iogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἦμα-
ρτα τὴν πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52:
ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς
ιν: «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱός, εἰς δὲ Θουρίους
ὁν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84,
Γλαῦκος εἰθεῖν φησιν.» Εἴθ' ὑποβάς: «οἱ δ' ἱστο-
ρῶντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας,
ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελῶς
οἰν μοι δοκοῦσιν.» Ἡ γὰρ οὐκέτι ἦν, ἢ παντελῶς
ρηγετραπευὴς: ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ
ὁν, εἰ τι τὴν Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετε-
ληκέναι.» Ὁ δὲ πρῶτον καὶ ἐβδομήκοντα Ὀλυμ-
πιάδα νενικηκώς κλητῇ, τούτου πάντως ἦν δμῶνυμος:
θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ἐπὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου ση-
μαίνει.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus
tituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίους
ἀπὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος εἰθεῖν φησιν ...

Οἱ δ' ἱστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελῶς ἀγνοεῖν ἐμο
δοκοῦσιν: ἢ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπερηγετραπευὴς: ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dmon
persicis ait, Mæandrii filius.

nuidam illum iter agentem in via defecisse dicunt,
m ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apol-
lus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi ar-
tes eduxisse quadraginta annos, floruisse olympiade
agesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84,
Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad
m nuper omnino conditos venisse Glaucus ait:
pse post pauca: «Qui vero narrant domo profugum
esse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenien-
sibus id mihi ignorare videntur: aut enim jam de-
cessit, aut omnino valde senex erat, id quod minime
satur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis
a, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἐτῶν,
ἐπὶ τὴν Ἡράκλειτον, φησὶ τετελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt
Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V.
Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεον-
τίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἀνδρα
ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα.
Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς
ἑκατὸν ἔτη βῆναι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit
108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secun-
dum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian.
Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit
Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append.
p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὡς
φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδοή καὶ ὀγδοή-
κοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαργηλιώνος ἐβδόμῃ: καθ' ἣν
Ἀθήλιοι τὸν Ἀπολλωνά γενέσθαι φασίν. Si accuratius
calculos subducimus, Platonem natum videmus
duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C.
Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an.
429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, δ τὴν χρο-
νικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐ-
ριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxer-
xes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν
ποιητὴν Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι.
Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques,
eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apol-
lodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrat ipsius (Empedoclis) fuisse
discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam
scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum
et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octo-
gesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die
Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3)
Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore An-
timachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτῳ καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπτακαίδεκέτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἐλθεῖν ἐπὶ ἀρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμεῖαν ἀπᾶραι καὶ μέναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρῳ πεντεκαίδεκα ἔτη ᾗδῃ γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Εἴτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πού καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέφαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνاسι δὲ Εὐδοχοῖ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἐλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ἀθηναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδόχον ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήκστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

Ἡλείος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθά καὶ Διογενῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, τερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τὸν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Νασιφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους Μοχ. 11. Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένης ἀρχοντος, μὲν δὲ Γαμηλιῶνος ἔτους, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἐπὶ τῷ ἄρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ τῇ πέντε· ἐπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἡ βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα, τῇ τε τριῇ διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγερμαρχοῦ Μυτιληναίου.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodorus scriptoris celebratissimi, hos de Menandro verum legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρσιεύς ὃν ἐκ Διοπείδεος πατρός, πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα ἐξέλιπε, πενήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, sed cum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsia F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenen archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisse Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres: primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historiarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinquies Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse aliquam linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausicphanem et Praxiphane audivisse tradit. ... Nascitur autem, apud Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiad anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Ganeis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quam vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenæ et Lampasaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quæ septuaginta et duos vitæ impleisset annos. Successit ei in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: γολαργεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἴσατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, ἢ σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: ελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν ἱστορίᾳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμωδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγυρίους καὶ πρεσβευτικούς.

«Excidiſſe puto annum mortis Cratetis, quod etiam nolum, quum aliunde de eo non constet.» Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* od. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Iam habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ κύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. linton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindl.): ἰβασίλεις Ποντίων ἔκατα κατὰ τοὺτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγῇ· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἢ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦ· ἐν τῷ ᾧ δὲ τὸ σχολάζοντά φησιν Ἑρμιππος, ἐπὶ σίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἔνθα προσεγγόμενον γλυκὺν ἀκρατον καὶ ἡλιγγιάσαντα πεμπταῖον τελεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώοντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ αὐτοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesae cepit, ut Apollodorus in Chronis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, os de comedia, orationes item pro concione et in lectionibus habitas.

99.

Arcesilaus Scythi sive Scythi filius, sicut Apollodorus tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principum hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Anysius scribunt.

101.

Chrysippum in Oedeo philosophantem Hermippus ait Iscipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφῶν δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliassse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτικῇ, Μασσαλιωτῶν ἀποικία. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari coepisset, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Taurois, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων φησὶν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀπορρίφοντες ἀπὸ τοῦ στολίου τῶν Φωκαίων καὶ προσενεχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεῶς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petatum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodori operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem: Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἕγγιστα τοῦ Νεῖλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem: Ἀριανία (leg. Ἀριανό), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

108.

Idem: Αὐγίλα, ὠδεντέρως, πόλις Λιθύης· Ἀπολλόδωρος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem: Αὐσεῖς, ἔθνος Λιθύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem: Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem: Ἰβηραὶ δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰβήρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· «Ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἰβηρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ.» «Ea-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni gessisse taurum, atque hos a classe Phocænsium disiectos et illuc appulso, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili proxima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ibere flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos exscripsit, plurium Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24.

Heynius.

112.

Idem: Λαός, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem: Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος Περὶ γῆς δευτέρῳ. Ἀησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem: Μασσύλοι, Λιδικὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'.

114.

Idem: Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νιστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem: Νοῦβαι, ἔθνος Λιθύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νοβαῖαι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νομίδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem: Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. «H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel.» Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

Descriptionis terræ meminit: «Cis Pyrenen Iber est, «magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens «undas.»

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubri, uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπαμισσός, πόλις ὁρος Ἰνδικῆς, ἀφ' ἧς Παροπαμισσάδαι οἱ παροικούντες. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος καλεῖσθαι.

118.

Idem : Τόρεται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιγυριοὶ καὶ τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θραῖκες. » Καὶ τὸ πλὺκὸν Ὑλλικ. « Πρόκειται Χερβρόνηςος Ὑλλικῆ ἰαλίστα Πελοποννήσου, ὡς φασί, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi venit, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐλῆς δὲ μεγάλη χερβρόνηςος Ὑλλικῆ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένει.

Sec tamen propterea cum Heynio putandum hos psos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Γαυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἐρμώναςσα καὶ Ἥψος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὠρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

« Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικούντας πέτρων ...

« Supplet tertio versu Ἀοριν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat : non male. Salmas., qui omnino his de versis. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικούντας πέτρων Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικούντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δὲ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς Περιόδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Ὅσον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὕς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανόν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem : Αἶνος, πόλις Θρακίας. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρός φησιν ὠνομάσθαι Πολτυοδρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίης, ὡς Ἀπολλόδωρος.

117.

Paropamisus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta abitant, Paropamisadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periecos.

119.

Hylleî, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam isti dicti Thracæ. »

120.

Psesei, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periecos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero æssorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram ...

122.

Nunc inscilita est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes hic commigraverit ex Troæze.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατι-
κόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδω-
ρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσση-
νίας.

129.

Idem: Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ...
ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυτίστωρ
τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτομάλα φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς
σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς
Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχίνοι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγον-
ται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν
ἐχίνον, ἡ δὲ διὰ τὸ πλῆθος ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ
ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ
μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μα-
κεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apol-
lodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae;
secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malien-
sium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio.
Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum
s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinæ, insulae circa Aetoliam... Appelluntur etiam
Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus,
vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus
vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit,
et Thucydides.

135.

Lacedaemon. ... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαίμωνας
... λέγεται κατὰ συγκοπήν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος
φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναι-
κός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῇ
Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδύ-
σῶν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδαι. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενι-
κῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνικῇ, οὐδετέρως. Ἀπολ-
λόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ
ποταμὸς Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ρώμη
καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ
Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἰναι φησιν.
«Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros
Περὶ νεῶν spectasse hæc.» Heyn.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν,
Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum
Cydoniatæ dicuntur Oydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus
Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodo-
rus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ..... quod Apollodorus genere masculino
usurpat,

139.

Pepinnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus
vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius
Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum
regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apo-
llodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro comdita.
Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem : Ὀκαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Ὅμηρος. ...
λεῖτο δὲ Ὀκαλεία, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem : Ὀρικός. ... Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου
Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πό-
αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem : Ὀρεὸς, πόλις Εὐβοίας. ... Ὀρεΐτης ... Ἀπολ-
δωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ δι-
όγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὀρεΐτας. « Οὕτω τὴν
ν Ὀρεΐτων νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν. » Heynius metro
bveniendum putat sic : τῶν Ὀρεΐτων αἰροῦσιν
τῶ τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116 : Πεδίον Νηπείας ἐστὶ
ἐν Κύζικον. ... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον
Φρυγίας.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην
συρακοσίον ἱπποχάρμαν βασιλῆα : Ineptos dicit Di-
ymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed
Etnæum fuisse dicentes, Συρακοσίων ἱπποχαρμῶν
cribere voluerint : Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακοσῖος,
καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63 : Πρωτογενείας ἄσται
.. τῇ Ὀπούντι λέγει. ἐκεῖ γὰρ φησι Δευκαλίωνα καὶ
Πύρρην οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλό-
δωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀπούντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν
Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρην οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX,
p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M. : Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος. « Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγα-
γὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπο-
λιν. » Add. Stephan. in h. v : Πόλις Βιθυνίας μετὰ
τὸν ἀνωχισμόν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz. : Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκλη-
ται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος
πρῶτῳ τοῦ Καταλόγου. Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας,
τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύε-
σθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν
κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267 : Φασὶν ὅτι
Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς
ἐχρῶντο οἱ ἐγγύριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ
ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκείσε
που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, ὅ δὲ λοιπὴν τὴν
κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem : Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον
Ἀργισσα ... Τὸ ἔθνηκον ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων.
Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀρ-
γείους ὀνομάζεσθαι. ἡ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης,
ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὲ
Πελασγικὸν Ἀργὸς εἶπεν Ὅμηρος. Cf. Eustath. ad
Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἔθνηκα
secutus, post alia dicit : Ἀργισσα δὲ ὠνομάσθη ἡ
ἀπὸ Ἀργείων ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς
Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque no-
minavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi,
ut Apollodorus primo Catalogi : « Quum ab paludibus
inundari soleret Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeo-
tios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula
remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Co-
pas urbem. »

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea
Argissa dicta. ... Gentile oportebat esse Argureus, quemad-
modum etiam Philo perhibet : verum Apollodorus in
primo libro de Naviium Catalogo tradit, incolas Argivos
appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thes-
saliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit,
sibi vindicaverint.

144.

Ocalea, urbs Boeotiae. ... Sic Homerus. ... Vocabatur vero
Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus. ... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum. ...
Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae. ... Gentile Ὀρεΐτης. ... Apollodorus
autem quadrisyllabice inquit, non per εἰ diphthongum,
sed per ε et ι, Ὀρεΐτας : « Sic nocte Oreitarum urbem ca-
piunt. »

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est. ... Apollodorus vero
Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apol-
lodorus dicit.

149.

Protopeniae urbi. ... Opuntem dicit; illic enim habitasse
ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia.
Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalio-
nem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. « Apollodorus : Attalus ex Graecis urbibus

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργεῖους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν ῥηθεῖσαν Ἀργισσαν εὐρηναίαν σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδῶν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδῶνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· Σπληδῶνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quæ ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituias ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδῶν γράφεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδῶνος, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἔθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πολις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Ὄλονται δὲ τινες δεῖν γράφειν (Il. B, 508):

Ἰσόν τε Ζαθέην, Ἀνθηδῶνα τ' ἰσχατέωσαν·
ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νισῶν τε Ζαθέην·

ἢ γὰρ Νίσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bætorum et Locrorum confinio, quam etiam Spledonem vocant) nominata est a Spledone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδῶνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græa locus, Oronieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona sine, »
priori syllaba vocis Ison poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bæotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bæotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

158.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπὸ δωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ἰσόντες ἰστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiæ urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴ τοιαύτην ὕλην ὑποβέβηκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ αὐτῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οὐκ ἐλέγῃσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteræ Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatam esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖται ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβρίνιος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' αὐτοῦ ὅπως τὴν χώραν ὀνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τινὰντία φησὶν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολλὸν μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσίας, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν ἐκ πλεураὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ὧν τῶν ἐπὶ Κίερος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκτίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἄ δ' Ἀπὸ δωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος ἔπ.

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia profus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν Ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utriusque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliam appellarunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is se-

ἡκιστα λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινῶ γάρ Ἑρατοσθένους ὄρασιν, οἳ φησὶν ἐκείνου καὶ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικά εἰδέναι, τῶν δὲ βῶν πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὄνοντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτῆσθαι. Συνηγοῦν δὲ τούτοις, Ὀμηρὸν φησὶ τὴν μὲν Αὐλὶδα καλεῖν τρήεσσαν, ὄσπιν καὶ ἴστι· πολὺκνημον δὲ τὴν τεωνῶν, πολυτρήωννα δὲ τὴν Θίσσην, ποιήεντα δὲ Ἀλάρπον· τὰ δ' ἄπωθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὐτε ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βρόν-ιν εἰς τὸν Πόντον, μῆδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μῆσθαι, οἷον Ἰστροῦ, Ταναΐδος, Βοροσθένους, Πάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἄλως· ἔτι δὲ αὐτῶν μὲν μὴ μεμῆσθαι, πάντας (πλάττειν Coraes) ἀγαθοὺς τινὰς Ἱππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους βίους τε. Παφλαγῶνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ τορηνέαι παρὰ τῶν περὶ τοὺς τόποις πλησιαιάν-ιν, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἄ-ιουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖ-αι Ἄξενον διὰ τὸ δυσχεμερον καὶ τὴν ἀγριότητα ὃν περιοικούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν νοθυτούντων καὶ σαρχοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις· πώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον κεκλῆσθαι, ὃν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὁμοίως ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ν οὐδαμοῦ μεμῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ ἧς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τὴν τῇ Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὀκεανόν· μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε.
(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἐπὶ νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμί-κυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκμήνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφά-λους καὶ Στερνοφθαλμούς καὶ Μονομμάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφάας βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῃ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐη-μέρῳ δὲ τὴν Παγγαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ πο-ταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων τήκεσθαι (v. Theophrast. περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Αἰθίᾳ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὀμηρον τὴν Ὀδυσσεώς· εἰ γὰρ αὐτῇ χρῆναι (fortasse χρῆναι ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγενῆσθαι φάσκειν, τὸν δὲ ποιήτην ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μετα-ποιουμένῳ γε γραμματικῆς, δὲ τὴν μὲν Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) Καλυφούς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρ-κυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλείστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἑρατοσθένους, ὥς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

ntiam Eratosthenis, qui Homerum allosque veteres it Græcarum quidem regionum notitia præditos, remo-orum autem admodum esse ignaros, quippe et longo-um itinerum imperitis et navigationis. Quibus verbis le patrocinans, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum ecte tribuisse, quia talis omnino sit : idemque de leono callosa, et Thisba columbis abundante, herbo-aeque Haliarto sentiendum esse : remotiora neque illi, æque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter nadraginta insulant amnes, ne nobilissimorum quidem illius mentionem eum facere : Istri puta, aut Tanaidis, Iorysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halyos. um Scytharum eum non meminisse : fingere vero quos-iam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Pa-philagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessis-ent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse : idque emita tulisse : illud enim mare tum navigabile non fuisse : ed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris imii difficultatem et sævitiam accolentium ibi popu-um, maxime Scytharum hospites immolantium et amibus eorum vescentium ac capitibus poculorum oco utentium : postea temporis Euxinum, id est hospi-ale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fuisse res Ægypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congesiones, quorum nusquam meminerit : sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano : nisi si Zenoni phi-losopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum ver-sum :

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.
Neque vero id de Homero mirum esse : quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiöse sinxerint : ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmaeos ; Alcmænam Steganopodes (quasi pede præditos, quo su-pini se tegerent) ; Æschylum Canicipites, Sternophthal-mos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipæos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt : et ad Meropi-dem Theopompi terram, Cimmeridem Hecatzæ urbem, Euhemeri Pancheam terram, et Aristotelis lapides flu-viales arenosos, qui imbris liquescant : urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Ho-meri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant : aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum inducentiarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem ve-nia dignatur, excepto Callimacho : qui grammaticum se professus, Gaudium tamen Calypsus insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glau-copio Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus pau-cis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

τοὺς ὑστερον ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὅμηρου, δοκεῖ μοι κἂν ἐπιπληῆξαι τις δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τούτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δὴτοι κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀπὸ προφέρει δ' Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ἐν τρόπῳ παρατίθῃσι τοῖς Ὁμήρῳ ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὁμήρῳ τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδῳ δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιοτο ἀγνοίαν, Ἡμίκωνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρῳ ταῦτα μυθεύοντος ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκιμᾶνος Στεγανόποδας ἰστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοθάλμους καὶ Μονομμάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχουσιν περὶ πολλῶν, κἂν μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκονται ἔχοντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείᾳ καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν εἶναι μάλιστα, καὶ πιθανώς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῆλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φῆσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρείττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδοὺς συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένους, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τερατὰ τε καὶ πλάσματα οἰεται, γράφων ὥδε· α' Ἡμίκωνες, Μακροκράνοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσματα ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερνοθάλμοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων. Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) Ἰμαντοκίτες καὶ Ἰμαντοκίαις τε, Μονοτοκῆται, Ἀρρίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοῖοι, Καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγλαστούντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ τὸν (τὸν Ὁμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἔφη (Ἀπολλόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμούς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἑσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo provector, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispiam oburgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum ignoratorem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignoratorem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpât, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratone lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignoratorem objecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Pygmæos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmæorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmani Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Umiculos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus nulla narrantibus sub historicæ speciei, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignoratorem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignoratorem ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem diserte profitetur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caodum is ac Corecyram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

υς μεταφικισμένων, οὐς καὶ δ' Ἀράξης, ὡς φησιν
πολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει.

162.

Schol. ad Hom. II. Θ, 284, Herculem narrat
οἶα potitum Hesione captivam muneri de-
sse Telamoni, atque filium quem hic ex Tro-
na muliere suscepisset nominatum esse Teu-
um. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται
ἰρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ
Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ
υτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi
καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουῶς
ἢ Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ
Ἰσραηλίας, καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος ἐν
ἐμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλό-
ωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argo-
ici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent.
Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπί-
αυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυ-
θρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν
Ἰσραήλως καὶ ἐπιτεταγμένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν
λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph.
Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὀλένος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς
αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν
Ὀλένον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι
συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia
olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τοτὲ
μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστᾶλθαι τὴν ὁμωνυμίαν
(in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε
παιταλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τοτὲ δ' ἀντι-
γράφεσθαι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ
« Σάμῃ τε », δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον
συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεισθαι, τὴν δὲ νῆσον
Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, ὅπλον
εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως
μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πύσυρές τε καὶ
εἰκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης
λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria
juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν
καὶ νῦν, καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαχομενάς
τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἱσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus
Chalcidem sive Chalciam Ætoliæ montem inter
Acheloum et Pleuron ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ,
ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed
Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ
τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα
μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

ommigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus,
ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum
ab Apollodoro granimatico in libro secundo operis de
Naviu catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntum vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit
primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto
de Naviu Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam
facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) com-
moditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Li-
meram fuisse cognominatam.

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem
usurpans dicit in octavo Naviu catalogi: « Olenum et
« Pallenen nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa,
salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula
poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non
« Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare
urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam
vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen li-
quere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint
urbe, dixerit: « Viginti vevere Samo juvenes quatuor-
que, » et quod de Ctimenta narratur: « Hanc posthac
misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, in-
que ea oppidulum Alalcomenes, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam
montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et
Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis.
In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσichaίους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμάν μέμνηται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσιπράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephryra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμῃλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηάκην, συντιθεῖς,

Μεσσηγῆς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου,

ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε « τηλόθεν » καὶ τῷ « ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. » Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηπίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γάρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προεῖπομεν, κ. τ. λ.

Schol. II. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyræ nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἄμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα· οὐ Μέρμερος· οὐ Ἰλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. « Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulæ Sosicrates, quem res hujus insulæ exquisitè tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiæ « pecoris divitem, » Bæotiæ ejusdem nominis urbem « Minyium » appellat : et Samum Thraciam apposito adjectivo dicit, vel sic, « Samum inter et Imbrum, » ut ab Ionica insula distinguit : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyræm distinguere ab aliis, voce « procul » et « a flumine » « Selleente ». Atqui hæc non conveniunt cum iis, quæ Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyræm illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [II. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyræi dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyræ, Thesprotiæ urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem ; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφάρμακου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀπὸ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (edit. Καλυδωνος) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος ἀπὸ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήγαγε τὸ σπέρμα. « Νήσους τε Καλυδνας », ἐκ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad II. B, 677. Cf. de his Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regione Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X c. trem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchoa. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περί τε τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἐντύλονται... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλλήνας (II. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλλήνας.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλοχον ἤδη εἶδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς συμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸ μὲν περὶ Προϊτίδων λέγοντα, ὡς « Πανελλήνων ἐντυλίσσεν αὐτάς, » τὸν δὲ, ὡς « Πανελλήνων ὅπως ἐς Θάσον συνέδραμεν. »

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτης ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περί νεῶν, τοῦ Φιλοκτήτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτην ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀκραν οἰκίσαι, καὶ Χόνρ-

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyræ, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Κάλυμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scrivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Proetidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quoddam ait re ferre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

ιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτη Χῶνες ἐκλήθησαν· αὐτοῦ δὲ τινες σταλόντες εἰς Σικελίαν, περὶ οὐκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωῆς Αἰγέστην τεύχισαι λέγονται).

174.

Ischola. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. ἔγγο δὲ καὶ Πυρρόδια (lego: Πυρραία, ut apud abon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς καλλιωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλιὸν Πύρρα] 'Ριανός·

Πύρραν δῆποτε, τὴν γε παλαιότερον καλεσσαν Πυρρῆς Δευκαλιωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· Αἰμονίην δ' ἐκ αὐτῆς ἀπ' Αἰμονος, ὃν βα Πάλασσο γείνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἰμῶν· τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλίην λαοὶ μεταφημίξαντο.

δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ πακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασιῶν, Θεσσαλιῶν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρα-εῖται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli καὶ Dodonam: Οἴονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τῶν τοι ποιητῶν οὐ λέγειν Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπο-μῖναι τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελ-εντὰ τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, τν φῆ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος· ν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς ἱλαιοῖς· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θε-σπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

• In loco valde corrupto Casaub. cum Xylan-ro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, nisi non Thesprotiae Ephyrā, sed Elidis in-lligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. a vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

n, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo iusdam in Siciliam ad Erycem cum Egesto Trojano, gestam urbem aedificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Haemonia, atque alia no-ina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (vel potius yrrhaea) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhia-25:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelagus rursus terram nominabant Haemoniam ab Haemone, quem genuit fortissimum filium. Haemon vero procreavit The- salum, a quo Thessalam populi eam mutato nomine dixerunt.

lii Thessalam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, ost Troica denominatam volunt. Despicitur vero in uatior partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolci-dem, Phthiotidem. Haec apponit Apollodorus in Na-ium Catalogo.

II, 7, 6, statuissse videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Deme-trii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyrā Thesproticā Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis men-tem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyrā Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. Heyn. Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκήπιος Δη-μήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον, τηλόθεν ἐξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέβλην.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Me-necratis sentiētiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ δια-κόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζώνας ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἄλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὥς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦναντίον δὲ μάλλον εὔροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαϊάν-δριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖν τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludi-bus (hele Græcis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum tem-plum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existinat, additque nomi-nari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyrā procul hinc, ad flumen Selleentem. Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyrā The-sprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponne-sum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nul-lum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojani s venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

git p. 83o, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (Il. B, 85a).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλως.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ εἰρηκτός οὕτως (Il. B, 867).

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφόνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔζη βάρβαρα, μόνους εἰρηκε βαρβαροφόνους τοὺς Κἄρας, βαρβάρους δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὁρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μὴδ' Ἑλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μῆδ' Ἑλληνάς πω, ψεύδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἄνδρός, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος· καὶ πάλιν.

Εἰτ' ἐθέλης τερφεῖναι ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆσθαι τὸ βαρβαροφόνων; Οὐτε δὴ οὗτος εὖ· οὐτ' Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδορίας ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφόνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ. Ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequentibus Strabo respondet.

Ipse Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, molas regio quæ gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecateo Milesio accipi pro urbe Amiso. Demonstrativum autem, Leucosycorum esse Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares dixit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui propterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse Homerus convincit:

Gloria cujus summa per Helladaque et medium Argos; et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apollodorus grammaticus qui ait, communi nomine peculiariter et conviciandi caussa Græcos usos, maxime Iones adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimicitias atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari nominandi. Nos autem causam quærimus, cur ne semel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguismum meminere. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περί νεῶν ἐτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τί γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπὸν κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χειρὸς σου κατοίκους ὄντας, ἧς δὲ στενότατος ἰσθμὸς ἐστὶ· μεταξύ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· εἰς ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγωνοειδοῦς οὐσης, εἰς ἡ ἀνισοί, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Λιδοῦνίας, ἡ δ' ἐνθὲν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲν. Inde refellit singula Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim Διαιτῶν ταῦτα δὲ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαίδεκατον φησὶ εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, δὲ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἑρριῶν et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ ταύτων ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκακαίδεκα ἔθνεσι προστίθηται ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν γὰρ σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διάτακιν τῶν τοῦ Ἑρριῶν λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δεῖν· εἰρηται τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας. Μεταθὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὁρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν ἐκ τῆς μεταπτώσεως· καὶ γὰρ προσγένονέ τινα καὶ ἑλλήνας καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἐν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τῶν ποιητῆς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκείσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A: Ἐτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰ Ὀμηρικὰ ἀποφάσεις, εἰδὼς ταῦτ' ἐλέγχειν.

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nominatim expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit Asianos Troum auxiliarios omnes ab Homero enumerari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et Issum: externa latera, formæ triquetrae, inæqualia; quorum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addidit decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior. Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Ephorus aut dixit, aut reticuit: causam ipse affert: quod hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confusionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam populos, et defecisse, et divulsos esse, et in novum coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam, cur quorundam non meminerit poeta: quia nimirum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut si fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum soleant recentiores innovare quædam præter Homericæ

ιν, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόωρθε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάν-
α εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὁσαύτως λεγόμενα. Ὁ
γὰρ Ξάνθος δ' Αὐδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθειν
Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ
του, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύν-
και Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις δ' Ἀπολλό-
ος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ
προς, ἥς δ' Ξάνθος·

Φόρυξ δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδὴς
τῇ' ἔξ' Ἀσκανίης.

ἢ εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν
τῶν Τρωϊκῶν γεγонуῖα... Pluribus in hunc
lum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω
περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν
τῶν οὐχ ὁμολογούμενα ταύτοις· λέγεσθαι γὰρ φησι
τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώ-
ον, ἔξ' ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ
μνησθεὶς καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίῳ·

δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφον
Αἰμῆς Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σιληνοῦ νόσαστο καὶ Μελίης.

οὔσι δὲ, φησὶ, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κῦ-
ν ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz: Τένεδος... ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος
τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδορος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν
ἰ φησὶ... Ἀπολλόδορος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φη-
σιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ
νῆσου Τενεδεῖους.

180.

Schol. II. N, 12, Σάμου ὕλησσης Θρηκίης. De

la, solitus plerumque eos arguere, hic non modo ne-
it, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit.
Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse
γῆς ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a
mandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollo-
is, Ascania ejusdem mentionem esse apud Homerum:
Phoreys dacebat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

si si res ita habet, migrationem oportet post bellum
ianum evenisse.

sc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysia non
venientia cum illis. Ait enim etiam Mysia pagum no-
ari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde
m Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio me-
it:

Ascanii prope Mysi laeta fluenta;

Alexander Aetolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,

Ascania sub labra paludis, pone Dolion

Sileno natus et Meliae incoluit.

ant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa
icum Miletopolin itur.

179.

et quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus
eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracis originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ
διακοσιοστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρη-
σμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι
Θρηκίην μετακίῃσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγο-
ρεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine
utique traditum falso: quandoquidem nomen
Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου
Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. »
Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis
petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. II. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν
ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιε'. Δύ-
ναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωδολία, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρο-
νος Ἀπολλόδορος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς
Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωδολία jocose dicta
videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scho-
liasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph.
Thes. s. v. Ἡμιωδολίον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολ-
λόδορος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προβεῖς
τὸ « λιχνότερα τᾶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία
ἐστὶ καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βράμματος· οὗ
γὰρ ἂν προσψαύσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσ-
παταθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ
ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ
fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσὶν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses,
insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo nono
Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e re-
gione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen
accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti
quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam
pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de
Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græ-
corum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophro-
nem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit
esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de
fuo purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea
quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splen-
dorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex alio-
rum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οἱ τὸν κωβιδὸν κώδινα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ' ἀλφηστῶν, » φησὶν. « Ἰχθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν δλον κίβροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρω τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκαταεῖς καὶ καταφρεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστής. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523 : Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas : Καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμαῖν (hanc vocem Bernhardy ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμαῖν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. A, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D : Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ... πεποιθήκασιν ἄνδρες ἐνδοξοὶ, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστῶν (id est, libidinostorem alphestis), hæc subiicit : « Sunt alphestæ pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri que alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cœnæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον πλεονάζειν λέγειν ὅτι Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὴν Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ Ἰσοκράτης ὁ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisse etymologiam pulvis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 101) De victu antiquissima pulvis; hæc appellatur quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi inspergitur. h. miscetur, inspergitur. Pulverem dictam quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athenæum XIV, p. 648, B : Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκιβιάδης καὶ Ἐπιχάρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γῇ καὶ θαλάττῃ (quod drama fuit) ... « πόλτον εἶναι ὄρεον. Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, qui pulvis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr. : *Origines verborum quæ sint locorum, et ea quæ in his, in prioribus libris scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum. atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta potius cognationi verborum, quam aulitori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus et non tantum acuminis, at plus literarum : in quibus est Aristophanes et Apollodorus : qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba libri alia assumant, alia mittant, alia commutent.*

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis ad II. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης Forte inde II, 95 et Ω, 110 : nam Ven. A. ad II. I, 244 : Οὐδὲν ἐτίσας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀριστοφάνης παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἔ. Petium inde forte est II, 95, πάλιν τροπάζεσθαι. Νικίας ὑφ' ἐν ἀνέγνω τὸν

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire : quod apud nos βουλιμαῖν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Isophon βουλιμαῖν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri ferunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoteles octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur : Axiopistum autem Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Q, : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν λαῖν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » Heynius.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβα. Φιλῆ-
· ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπο-
· ὁρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίου τὸ ποτή-
· καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E : Κύμβα,
· ἥριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματ-
· ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ
· τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασθῆσθαι,
· περ καὶ ἡ μαστήχῃ, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα].
· αἱ δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in
· ττωεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
· τέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖ-
· κωλυσιδεῖνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ
· ἵσπερε· μή μοι ὄνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως,
· ἰδὲ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν
· προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομά-
· α· ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

· *cymba*. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis ge-
· » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Pa-
· os ait poculum vocare *cymba*.

190.

· *lomen* invenit *mattyta* (condimenti genus, Thessalorum
· entum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo
· o Etymologiarum, a verbo *μασθῆσθαι* (mandere) quem-
· nodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nomi-
· am esse a verbo *μάττειν* (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

· *Apollodorus*, secundo Etymologiarum, ait, cochleas
· *ἰσάμ κωλυσιδεῖνους* (cenam impediētes) vocari.

192.

· *Aure*, *tolle* pro *adfer* : e.g. « Ne mihi vinum tollas »,
· i. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allatu-
· r : id tollit. Itaque *ἀφειν* (proprie *tollere*) *afferre* signi-
· f. Ab *ἀφειν* etiam *ἄρτον* (*panem*) dici Apollodorus ait.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, δ καθ' ἐκάστην τῇ
· σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

· *Idem* *ibid.* : Ἀταλλε· δ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινα
· καὶ ἐσκήρτα. Ὡς περ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως
· ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ
· νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio
· Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀταλλε δὲ κήτε' ἐπ'
· αὐτῷ] ἐσκήρτα καὶ ἔχαιρειν.

194.

· *Idem* *ibid.* : Οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ διες
· πολοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλῳ· ἦτοι ἐν ᾧ διες
· ἀναστρέφονται, δ ἐστὶ πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀνα-
· στρέφειν. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi
· Intpp.

195.

· *Idem* *ibid.* : Πεξαμένη (II. Ξ, 176) δ Ἀπίων, κτε-
· νισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ
· (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέκειν· καὶ τὸ
· κείρειν ταῦτ', πέξει. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοὶ δὲ καὶ τὸ,
· καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

· *Idem* *ibid.* : Σακεσπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδω-
· ρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασειῶν.

197.

· *Erotianus* : Χέλωμα (leg. χάλωμα), γάλασμα.
· Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

· *Zenobius* Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλό-
· δωρος φησιν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σε-
· ριφία γραῦς, ἣ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem sere
· Suidas et Hesych.

193.

· Ἀταλλε, Apollodorus explicat : *exsultabat et læta-
· batur*. Ut enim a voce *παῖς* formatur *παίζειν*, sic ab
· ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλόν vero de tenera ætate puerili di-
· citur.

194.

· Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

· Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos perxit*, etiam Apollo-
· dorus. Affert hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam ton-
· dere*, dici πέκειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ
· πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

· Σακεσπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) con-
· cutit. Apollodorus.

197.

· Χέλωμα, submitio, jactus, ut interpretatur Apollo-
· dorus.

198.

· Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præ-
· ferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate
· consuevit.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλῆς γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ.»

καίτοι τέλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάδην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυνάκτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ριφθέντα, φησὶ· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. I.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἄγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίῳν ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποτῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱεουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριθάνας· πλακοῦντάς τινες ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκιμαῖνι. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, *cerebrum* non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Delis Apollodorus dixit Atheniensis, præstittisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: plantas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psythia: quæ et *psathyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπὸ τοῦ πυρός ἐκ τῶν ἐρυθρήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τῶν τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς ἐν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. *For tasse hoc ex Apollodoro medico depromptur*

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὁξεία δὲνδύλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξείως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέψεως τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστρεφῇ τῷ προσώπῳ παρεγκλίναται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τὴν ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. *Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.*

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπιβρῆμα, πηλὴ γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ἢ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguunt ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰχμητὴν κρατερὴν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: αἰχμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν εἶλετο ὁ γὰρ οἰοῦντο τῶν κογχυλίων ὅς καὶ ἐχρῶντο ἐν

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ pane deterguntur vel fricantur, psythia vocari, quæ a nullo nullis attargi nominantur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit lumbos esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua vicium quærant, talia perpeti solent.

204.

Ὁξεία δὲνδύλων pro ὀξείως παρεπιστρεφόμενος, repletus oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem de flectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deditur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodiani unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussus oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

Διπύργος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως περὶ Στρόμβον δ' ὡς ἴσσευεν. «Pertinet ad Il. Ξ, 13, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse ait hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic illo Homérico accipiebat. De ipso significato Hesych., quem tamen in Homero nec schol. scilicet Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce Στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu Στρόμβον potuit voluisse pro Στράχον, ne dicam pro Σάλλυγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 80, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior utem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστόν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντός τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἀγω, frango, ἀγὸς τὸ ἀγοστός ductum haberi; itaque in Hesychio γος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. Il. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v.

210.

Idem: Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

tiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: Στρόμβον δ' ἴσσευεν (i. e. turbinis autem instar concitavit scilicet axum).

208.

Ἄγοστόν, cubitum. Apollodorus: Interiorem brachii artem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharædici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (offendere, lædere aliquem nequissime).

212.

Ἀσάλῃς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam ἄσλη est cura, ἀσλήῃς sine cura, cura vacuus. Æschylus fr. 368), ἀσάλῃς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσάλεαν Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστός a δαίω

FRAGMENTA HISTORICORUM.

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ὅς οἱ κιθαρωδοὶ ᾄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσάλῃς· ἡ ἀφροντις, ἡ μηδενὸς φροντί- ζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντις. Ἀσάλῃς δ' ἀμέριμνος. Ἀλ- σγύλος, ἀσάλῃς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολ- λόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσάλεαν δ' Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodo- rum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί· παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστῶ· δ παρακειμέ- νος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτῃται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διακετῆρες, μεριστά.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἀμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κε- καυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλὴ. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύ- φη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέ- φαλον.

217.

Idem: Κινυρὴ· ὀδοντική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοδὲ εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυ- κῆσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

(divido), et verbum δαστῶ; tempus præteritum δεδάσθη- ται et sine littera σ δεδάτῃται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), divisor, distributor.

214.

Ἐλινὸς, vilis (vilis vineæ psithiæ), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (figulus) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος; ab ἔρα (terra); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλὴ (caput) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφη, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρὴ (instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, taurum, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρὸν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινερὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον.»

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρήτες. ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κερᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem assertitur ex Lexico MS. ad Calliniach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Heyn.*

220.

Idem: Κρόταφοι ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὀρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὀρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὀρσορώγα, a ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὀρσούδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126,333) locum de ὀρσοθύρῃ exponit. *Heyn.*

222.

Idem: Ὀσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶονεὶ ὅστο-

φυῆς τις οὖσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suda legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πῶγων · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῶς ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ῥάχις · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς ῤῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ ὠεῖσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Pollux II, 35: Μέλασμα τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάστην διὰ τὸ ἐκπετελεῖσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτιτρεῖν εἶπε. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οἶονεὶ Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciagraphiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 166.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύβητος βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσθαι ἔλεγον. Ἐκ τούτου Ἐπιγράμματα·

Οἷδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεὶν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, *caput*, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφοῦσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρήτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κεκράσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (*tempora*) secundum Apollodorum quia utriusque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὀρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὀρνυμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὀρσούδρα dicere ab ὀρνυμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὀσφύς, *coxa*, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστοφυῆς, *ossea*.

223.

Πῶγων (*barba*), secundum Apollodorum quod indicat πῶς ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ῥάχις (*spina dorsi*) secundum Apollodorum, a ῤῆξι, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a sinistra discernit.

225.

Ὡτα (*aurēs*), quia ὠεῖσθαι, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Bæoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπετελεῖσθαι, i. e. quia securi exciditur et completatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσθαι vocabant. Et in Epigrammate: « Μοῖ με nullam non de capite aleam jacere. »

Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ ἴσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς πρότης. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇ κύψαντα κυλισθῆναι, βιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῇ ἰδῆν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύψω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ βιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas : Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὐ τοὺς τραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. usth. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Il. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem : Ράζει· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem : Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἶονε ἀπεληλυθώς, ἰδημος. Ἀπολλόδωρος· « Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, ἡσὶν, ἢ ἡδη ἔξω ὄν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. ntp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in iediis vocabulis agit : ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσί νες τοῦ Ἐνυὸς τὸ υ. Ἀμεινον γὰρ φησι (sc. Τρύφων) ἰαῶν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ἔστιν ἔμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333 : (Ἐνυὸς) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὁ σημαίνεται τὸ ἐκφώνειν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἔμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἐνυὸς.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari oves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Ράζει, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, *de via*, qui procul a obis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit literam υ in Ἐνυὸς (*Bel-osa*) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (*vel simpliciter* inclamare, ναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut πέρφρνα, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam v proxime subsequenibus Hom. dicit, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ κέδωκα θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri : Φίλῃν ἀνέεδνον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιφέρναι. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκα θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc ἄμνιον pronuntiare dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρηθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10 : Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλου, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1 : Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὁφείλειεν αὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φασμέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, Α : Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, μαστροπενούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (*vas ad excipiendum sanguinem*) ... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque ἄμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i literam esse exentam.

236.

Δέρτρον, *omentum*, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (*bis mortui*) duobus vocibus sejunctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ literam abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MEBETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλὰί ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπούλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Elian. N. A. II, 22.

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπούλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταῖραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμήσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἶξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηνᾶ θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμήσιν etc. In antecedentibus Athenæus de tiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγενῆσθαι τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ καλεῖσθαι Φρύνας.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularum librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cujus generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicio. Heynius.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Ἀπολλοδώρου δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ἡσειδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίεσθαι καὶ ἐρεῖδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscriptis hunc l. Eustath. ad II. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασὶν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρεῖδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπώλειος δὲ ποτηρίου τι γένος ὕψιλον καὶ ἔγκοilon.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phithiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularam est cognomen illud, Aphyræ (pisces): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthiæ sorores; quæ Aphyræ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπούλῃν dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quæraret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

reticem Capram dictam fuisse memorat, quod Thalam (quod significat ramum frondentem, quales carpae præ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memora Phrynās fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore ».

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquod altum et concavum ».

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον πολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον τῷ καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. uum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβη ypriis proprium ex Apollodori Etymologiis udatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi ibutum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας φησὶ τὸν οἰνοχόην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προσηγεται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo iubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Elian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, aphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

nina auctoror : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Pha-*
iod., Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philocho.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theo-
compus; *Tim.*, Timæus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

antes in Eubœa a Pericle subjecti, *Philocho.* 89.
as, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
as, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea
uxore filii, *ibid.*
as, Erythiæ insulæ mons, II, 5, 10, 6.
as in Eubœa; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa,
Ephor. 33.
arnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
arnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
arnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
dera, urbs Thaciæ, *Hec.* 127; a quo nomen habeat,
Hell. 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
deria, Hispaniæ urbs, II, 5, 10, 9.
derita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis
discerptus, *Hell.* 98.
derus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis
devoratur, II, 5, 8, 3.
derus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
dotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
dri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
dronum, urbs Libyphenicum, *Ephor.* 96.
dtemia, sacra quibusnam diis facta, *Philocho.* 31.
dyrtus. *Vide* Apsyrus.
dyus, urbs Asiae, *Ephor.* 89.
dylli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
Euphrates, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
calie, Minols e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
camas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Æthram
inde reduceret, *Hell.* 75.
carman, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus,
patris cædem ulciscens, Phagei filios interficit, III, 7,
6, 1; Phageum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarna-
niam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
carnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam
susceptæ, *Ephor.* 28.
carmania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7,
1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeoni assignatur,
Ephor. 28.
castus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri
funus facit, Iasonem cum Medea Iolco expellit, I, 9, 28,
1; Peleum ab Eurytionis cæde lustrat, III, 13, 2, 2; in
venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et
filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13,
8, 4.

Aceles, poculi species, *Theop.* 328.
aces, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciæ, *Hell.* 102.
Acestor, Epidycli filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
Achæus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
Achanae, cistæ Persicæ, *Phanod.* 24.
Achani vel Acharni, gens Scythis finitima, *Theop.* 306.
Achelus, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.*
11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vinci-
tur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule re-
cipit pro cornu Amaltheæ, *ibid.*; ejus fontibus purgatur
Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1;
ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Pe-
rimede, I, 7, 3, 5.
Achelus fluvius; hoc nomen proprie aquam significat,
Ephor. 27.
Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
Achilles, Pelei et Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyrion
dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a
Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste
indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia
congregitur, *ibid.*; ab Ulyssæ protrahitur, III, 13, 8, 3;
Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occæcatum a
Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit,
ibid.; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Fra-
ter Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.*
132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
Achilleum a Perandro exstructum, *Tim.* 49.
Achiroe dicitur Anchinoe, quam *vide*.
Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
Aconæ, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus
Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem
init, *Theop.* 111.
Acrae Juno. *Vide* Juno.
Acraephia vel Acraephnia, urbs Bæotiæ, *Ephor.* 67; *Theop.*
241.
Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Proetum
fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4;
oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11;
Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2,
2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato
in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens
Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis
gymnicis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Per-
seus et Larissæ fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotalus, Arei f., a Chelionide amatur, *Phyl.* 48.
- Actæa, Nereis, I, 2, 7.
- Actæa, Danaï e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis et Glaucō pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Delonis f., I, 9, 4; Menoceti pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cleati pater e Molione, *Pher.* 26; Augæe frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danaï ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Phææus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonia, Cinyræ e Metharme, al. Phœnicis ex Alphesibœa, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.
- Adrastæa, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas profisciscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύωντος, *Invalidi, Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danaï f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. peliit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes aedes, I, 9, 24, 5.
- Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniam mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope f., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum l., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excepit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua combustionem aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 22, 1; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medæe dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea sibi restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycæonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel Agæus, vel Agræus; v. Müller *Ægei* p. 40, *Dor. I.* p. 81), a Ctesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyri f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebæ, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam peliit, *ibid.*; summa rerum Athenas potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalcipen deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀνέκρυξ, Delphos agit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Trezenem vadit cum Æthra concreditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ensæ relictis, que afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra tarum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inachi et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achæiæ nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægiale dictus, *Ister.* 42.
- Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hylum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi e Metope f., a Jove rapta e Phliunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 7; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisypho indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; cum Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco pareit, *ibid.*; que incolæ e formicis facit, *ibid.*
- Æginetæ, autoclithones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert vinclo, I, 6, 3, 10.

- jirusa vel *Agrus*, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
 igitus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
 ius, *Aegypti* e Phœnissa f. Mnestrā uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 gle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 gle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 gleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
 gletes. *Vide Apollo.*
 gonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
 gopotami; pugna Lacedæmoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
 gyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
 gyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam defertur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L, *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes præter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; *Aegyptus* non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
 gyptus, *Aegypti* e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
 gyptus, olim Melampodum terra, ab *Aegypto*, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; *Aegyptus*, fluminis donum, *Hec.* 279; terræ natura, *Ephor.* 108.
 gyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
 gys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
 ello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
 ellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
 Emon, Lycaonis f. *Vide Hæmon.*
 Emonia. *Vide Hæmonia.*
 Emonius. *Vide Hæmonius.*
 Enea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
 Eneas, Anchisæ e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romam urbem condit, *Hell.* 53.
 Enetus, Deionis f., I, 9, 4.
 Enus, Thraciæ urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolæ, *Ephor.* 73.
 Eolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
 Eolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 2.
 Eolicæ insulæ, a Cnidiis occupatæ, *Ant.* 2.
 Eolicæ in Asia coloniæ ante Ionicas deductæ, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
 Eolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
 Eolium, Thraciæ oppidum, *Theop.* 156.
 Eolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliæ R., Eolenses a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
 Epytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. fit, II, 8, 5, 7.
 Eræ, urbs Macedoniæ, *Androt.* 18.
 eria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
 Eroepe, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplio abducta, Plisteni nubit, III, 2, 2, 2.
 Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
 Erus Dodonæum, *Demo.* 17, 18.
 Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
 Eschraeus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
 Eschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
 Esculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
 Etepus, fluvius Asiæ, *Hec.* 203.
 Eson, Crethei e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Pelis insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
 Eson, seu Asonis, seu Esonia, urbs Magnesiæ in Thessalia, *Pher.* 58.
 Estus marini caussæ, *Tim.* 36.
 Esyle (vel Phæmile), Hyas, *Pher.* 46.
 Ethæa, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 80.
 Ethale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
 Ethalia, insula e. q. Ethale, *Phil.* 23, quam Argonautæ in reditu appellant, *Tim.* 6.
 Ethalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
 Ether et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
 Ethicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
 Ethiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
 Ethiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In Ethiopiam Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
 Aethlius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
 Ethon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Ethon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
 Ethra, Pitthei f., eadem nocte cum Egeo et Neptuno concreditur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Troezeni abducitur, *Ister* 12.
 Ethusa, Neptuni et Alcyones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apollinæ liberi, *ibid.*
 Etna, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.
 Etna, Siciliae mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
 Etolia, ab Etolo nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
 Etolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
 Etoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; Etolorum et Epeorum cognatio, *Ephor.* 29; Etoli cum Epeis antiquissimas in Etolia urbes condunt, *ibid.*;
 Etolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Doron, Laodocum et Polypæten necat, Etoliæ nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; Etoli statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
 Etolus Oenei filius, *Hec.* 341.
 Euxa, pars Thraciæ, *Hec.* 115.
 Africae natura male describitur a *Timaro*, *fr.* 24.
 Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
 Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytæmnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaeon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Græciæ locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
 Agamestor, Laii filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
 Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
 Agapenor, Ancæi f. Helenæ proculus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phegei et Alcmaeonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
 Agapiolemus, *Aegypti* f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
 Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
 Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicae, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, sigulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146.
- Timaei de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo aetatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγλαῖος πίπτα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cressi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcmaeonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœniciae R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam quaerere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Agésilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Egypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitutem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespii f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immoletur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervæ, *Androf.* 41.
- Agnius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriæ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Œnei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Œneum cædunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Meliæ. *Pher.* 109; proci Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Phæax, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhyum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcaeus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydania vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcæus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occiditur, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; dædalomedusæ, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Pelæi f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Themocle [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius-Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedæ, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenæ, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoo, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrhothio vitatur, Apoll. I. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Egypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmaeon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lastratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Cærrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 23 ubi v. de ceteris Alcmaeonis fati; Eriphyles mandata Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmaeonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmæna, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum cædem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Hercules; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercuro subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Egypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

monius lucas circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 on, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 us, Aphidantis f., ducit Neeram, III, 9, 1, 2; ex ea li-
 eri, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit,
 xponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pa-
 er, I, 9, 16, 8.
 x, fluvius, Locrorum et Reginorum agros dividit,
Tim. 64.
 xander, l. e. Paris quem vide.
 xander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II,
 1, 3.
 xander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et
 nors, *Theop.* 233.
 xandri Pheræi mors, *Theop.* 339.
 xander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus,
Phyl. 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri
 labernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus
 animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici
 eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 xiares, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 on, Abantis f., *Ephor.* 33.
 cyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*;
 ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 cyone, Æoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 cyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ,
Hell. 53.
 cyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula
 abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 cyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 ea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 ebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab
 eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 ecto, Erinays, II, 1, 4.
 ector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 etes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 etes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 iarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 lantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 lio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.*
 204.
 lobryges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
 mon vel Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13.
 ocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 oeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit,
ibid. § 3.
 oideæ (Otus et Ephialtes) ocelum petunt, Junonem et
 Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occi-
 duntur, II, 7, 4, 4.
 ope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 ope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 ope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippo-
 thontem, *Hell.* 68.
 opeæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 opius, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 opeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 opeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.*
 73.
 ophisibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 ophisibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 ophraî pisces, *Ap. fr.* 184.
 ophis fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare
 abens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 onus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum,
Hell. 19.
 hæa, Thespii et Laophontæ filia, Lædæ soror, vel ejus
 i Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oenei uxor,
 i Baccho et Marie amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem
 varat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq

Althænus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera,
Tim. 15.
 Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-
 mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum
 appellit, *ibid.*; Cretensi nomen dat, *ibid.*; sororem e
 Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus
 interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia
 colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p.
 40.
 Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Croesi pater, rex Ly-
 dorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam
 expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecateus (Abderita, ut videtur,) ap-
 pellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμάλαι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nu-
 trit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II,
 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthius, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cyprio, *Ephor.* 134; quorum posteri sint,
Theop. 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25;
 gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas ap-
 pellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines,
Ephor. 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146;
Ephor. 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352;
 a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5,
 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem,
Hell. 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.*
 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 84.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philo-
 stum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratius, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμειπτοι qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimæra educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200;
 a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Athe-
 niensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.*
 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo
 Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμύνος, ἀφῆν, ἀφνός, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphaneæ vel Amphianæa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.*
 335.
 Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mæræ, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8;
 apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I,
 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4,
 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.*
 § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi
 caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppres-
 sus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros defertur, *Apoll. l. l. § 6*; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίχυρον τειχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀντόχθων; Cranao pulso Atticae R. sit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyone, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytie pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum caedit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphirai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ proci, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja profisciscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filii, Apollinis telis elabatur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφίφων, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὅδοι nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastii uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthescymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis præceptor in arte currum agendi; prælio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cædem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Bœotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemias, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confosa, a se elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonem præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnæ pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniæ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonastes cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei foetum indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerne silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12.
- Acus, 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phoracis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pelici, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amynthæon, Crethei f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habet, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Cariæ oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀνακράτειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphie ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 1.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Pelieæ uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Anæus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Erynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo truncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 26, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Anæus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Cappyis ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule hinc gatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducit, *Hell.* 78.
- Andræmon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andræmon, Gorgen ducit, I, 8, 1; OEneo succedit, I, 1, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., coloniae in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Priænsibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

rogeus, Minois e Pasiphæ f., III, 1, 2, 6; Panathenæis incit; ab *Egeo* contra taurum Marathonium mittitur, a uo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur uidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 3.

romache, *Ælionis* f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.

romeda, *Cephei* e *Cassiopea* f., ad liberandam a peste atriam ceto exposita, a *Perseo* liberatur, II, 4, 3, 4 7.

rophagi *Scythæ*, *Ephor.* 78.

ropompus, *Penthili* f., ex *Henioche* pater *Melanthi*, *Tell.* 10.

rothoe, *Castoris* filia, *Peristhenis* uxor, mater *Polydectæ* t *Dictyos*, *Pher.* 13.

ribia (nisi potius *Anaxibia*), *Danai* ex *Æthiopide* f., uxor *archelai*, II, 1, 5, 5.

icetus, *Herculis* et *Hebes* f., II, 7, 7, 15.

imalia venenato morsu lædentia ex *Typhonis* sanguine urta, *Acus.* 4.

ius, rex *Deli*, Græcos *Trojam* proficiscentes hospitio recipit, *Pher.* 94.

nus magnus (*Cadmi* tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.

ogon, *Castoris* ex *Hilaira* f., III, 11, 2, 2.

ostus, fluv., *Theop.* 76.

teus, *Neptuni* al. *Terræ* f., *Lybiæ* R., ab *Hercule* cæditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor *Iphinoes*, *Pher.* 33 e; ex *Irassia* erat ad paludem *Tritonidem*, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.

stalcidas, sub quo *Lacedæmonii* pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.

tea, *Amphianactis* f., uxor *Proeti*, mater *Mæræ*, *Pher.* 79.

theis, *Hyacinthi* f., ab *Atheniensibus* immolatur, III, 15, 8, 5.

thelia, *Danai* e *Polyxo* f., *Cissei* uxor, II, 1, 5, 7.

themus, in *Erythia* fl., II, 5, 10, 7.

thesteria, *Ap.* fr. 28.

thesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.

thia, *Thespii* f., *Herculis* pellex, II, 7, 8, 5.

thippe, *Thespii* f., *Hippodromi* mater, II, 7, 8, 3.

tia s. *Stheneboea*, *Iobatæ*, al. *Amphianactis* f., *Proeti* uxor, II, 2, 1, 3.

tiadea, *Herculis* ex *Aglaiæ* f., II, 7, 8, 2.

nticlea, *Periphætæ* e *Vulcano* mater, III, 16, 1, 3.

nticlea, *Laertæ*, in *Bœotia* parit *Ulysem*, *Ister* 52.

nticyra, urbs *Maliensium*, *Ap.* fr. 129.

ntigone, *OEdipi* ex *Iocasta*, III, 5, 8, 8; ex *Eurygania* filia, *Pher.* 48; cum patre *Athenas* fugit, III, 5, 9, 2; *Polynicen* fratrem contra *Creontis* jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.

ntigona, *Euryti* filia, *Pelei* uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater *Antigonæ*, *Pher.* 17.

ntigonus *Gonatas*; huic *Athenas* prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat *Patroclus*, dux classis *Ægyptiacæ*, *Phyl.* 1; *Cleomenem* ad *Sellasis* devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.

ntigoni *Epitropi* assentator *Apollophanes*, *Phyl.* 46.

νιτραπεῖς, apud *Athenienses*, *Philoch.* 61.

ntileon, *Herculis* e *Procride* f., II, 7, 8, 1.

ntilochus, *Nestoris* f., I, 9, 10, 3; *Helenæ* procus, III, 10, 8, 2.

ntimache, *Amphidamantis* f., *Eurysthei* uxor, III, 9, 2, 2.

ntimachus, *Herculis* e *Nicippe* f., II, 7, 8, 6; *Herculis* e *Megara* f., *Pher.* 30.

ntimachi poetæ ætas, *Ap.* fr. 91.

ntimnestus, dux *Chalcidensium*, qui *Rhegium* condide-

runt, *Ant.* 10.

Antioches, *Melanis* f., a *Tydeo* cæditur, I, 8, 5, 3.

Antiochus, *Pterelai* f., I, 4, 5, 6.

Antiochus, *Herculis* f., *Phylantias* pater, I, 8, 3, 2.

Antiochi *Σωτήρος* (vel *Θεοῦ*) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.

Antiope, *Thespii* f., *Alopii* mater ex *Hercule*, II, 7, 8, 4.

Antiope, *Nyctei* e *Polyxo* f., III, 10, 1, 4; a *Jove* comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad *Epopeum* fugit, eique nubit, *ibid.*; a *Lyco* captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.

Antiopea ex *Sole* filii, *Theop.* 340.

Antiopea, *Amazo*, ab *Theseo* captiva abducta, *Hell.* 76.

Antiphon, a *Triginta* viris interfectus, *Theop.* 130.

Antiphon, cum *Charidemo* ab *Atheniensibus* legatus missus ad *Philippum*, *Theop.* 189.

Antiphus, *Myrmidonis* f., I, 7, 3, 5.

Antiphus, *Priami* ex *Hecuba* f., III, 12, 5, 12.

Antis, *Thespii* f., *Laothœæ* ex *Hercule* mater, II, 7, 8, 4.

Antracitis fossilis, *Theop.* 231.

Anus *Seriphia*, *Apollod.* fr. 198.

Aones, *Bœotiae* incolæ, *Hell.* 8.

Aortes, unus *Cyclopus*, *Pher.* 20.

Aous (ab *Hecateo* nominatur *Eas*), fluvius a *Lacmone* defluens, *Hec.* 71, 72.

Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.

Apaturus, sinus *Asiæ*, *Hec.* 165.

Apea, urbs *Cretæ*, *Hell.* 99.

Apelles, frater *Mæonis* et *Dil*, pater *Crithæidis*, *Cumanus*, avus *Homeri*, *Ephor.* 164.

Apelles, *Melanopi* f., *Hell.* 6.

Apemosyne, *Catrei* f., a *Mercurio* vitata necatur ab *Althemene* fratre, III, 2, 1, 3, sq.

Aphareus, *Perieris* e *Gorgophone* f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex *Arene* filii, *ibid.* § 5.

Aphete, *Thessaliæ* urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.

Aphidas, *Arcadis* e *Prosepelia* filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.

Aphidas, rex *Atheniensium*, a *Thymœte* fratre interfectus, *Demo* 1.

Aphidna, urbs *Atticæ*, quo *Theseus* abduxit *Helenam*, *Hell.* 74.

Aphyæ, sic duæ meretriculæ *Athenienses* vocabantur, *Ap.* fr. 239.

Apia, antiquum nomen *Peloponnesi*, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.

Apis, *Phoronei* f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab *Ætolo* cæditur, I, 7, 6; a *Thelxione* et *Thelchine* interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur *Serapis*, II, 1, 1, 6.

Apis, bos a *Baccho* ex *India* adductus, *Phyl.* 80.

Ἀποδέκται, receptores, *Androl.* 3.

Apollo, *Jovis* e *Latona* f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a *Pane* et *Thymbreo* artem vaticinandi edoctus, oraculum *Delphicum* occupat, *Apoll.* *ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; *Athenis* *Delphos* profectus qua via? ad *Panopeos* veniens *Tityum* interficit; deinde apud *Parnasios* *Pythionem* necat; cum *Themide* oraculum *Delphicum* condit, *Ephor.* 70.

Neptuno pro *Pythia* dat *Tanarum*, *Ephor.* 59; interficit *Tityum*, I, 4, 1, 4; superat *Marsyam* certamine et exco-riat, I, 4, 2, 2; *Herculi* arma dat, II, 4, 11, 9; *Trojam* muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll.* l. l.; cymbium aureum dat *Herculi*; *Vide* Sol; ejus certamen cum *Hercule* dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris *Amphionis* filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur *Manto* e *manubis* *Thebarum* captarum, III, 7, 4, 2; *Alcmaconi* oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quæ Alcmæonidæ abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyl posthabetur, *Acus.* 25; Ischlyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Æthusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonia, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbraeus vel Zymbraeus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μαλλόεις in Lebo colitur, *Hell.* 117; ἱήτορ, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebrius, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20. Ἀποπομπῆ τοι θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολαί, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventam, *Tim.* 50.
- Aquila Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquillina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanicæ* 153.
- Arabia, conjux Egypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Egyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcescit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arhela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Egypti ex Epephæstina f., OEmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bæotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adorantur, II, 7, 2, 1; Oechaliam, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arceas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arceasilus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arceasilus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorg *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archædicius, Hercules ex Eurypyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Egypti e Phœnissa f., Anaxibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Hercules e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltes, Lycurgi, III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Mysocellum adjuvat, *Att.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus faveat, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmoniiis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit et Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arctus, *Theop.* 226.
- Arctia, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiæi, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεία ἡρώην, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bæotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycuro occiditur, *Pher.* 86.
- Areiis, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oehali f., Apharei uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; iudicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubœæ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Areteus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethusa fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrolati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48.
- Areus et Acrolatus primi apud Spartanos aulicam æquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 31.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespii f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

, Cyclops, Coeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 ἄλκις, non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.
 ἄλκις, Licymnii f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.
 ἄλκις, Autestionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.
 ἄλκις, Adrastii f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6;
Phyl. 12.
 ἄλκις, subterranea Cimmeriorum aedificia, *Ephor.* 45.
 ἄλκις, collis in Creta, *Pher.* 69.
 ἄλκις ins., *Androt.* 14.
 ἄλκις, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.
 ἄλκις, phontes. Vide Mercurius.
 ἄλκις, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 6.
 ἄλκις, Niobae f., *Pher.* 102, 6.
 ἄλκις, Egypti e Phoenissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.
 ἄλκις, mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.
 ἄλκις, vii sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;
 sepulti relictis, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7, 4;
 sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini
 aut cum manubiis Manto, Tiresiae filiam, *ibid.* § 2.
 ἄλκις, argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab
 thebiensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicium exercent
 ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in
 bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.
 ἄλκις, navi, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,
 nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata que-
 ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-
 secratur, I, 9, 27, 3.
 ἄλκις, solis paret ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gela-
 niori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;
 Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasto, III,
 5, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temeu-
 nus, oram vero maritimam ejus (ἀκτὴν) e regione Atticae)
 Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.
 ἄλκις, nauatae recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis
 excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum
 per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,
ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,
 3, 19; Amycum, Bebrycum regem, interimunt, I, 9, 20;
 tinere a Phineo monstro, Symplegades incolumes
 trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt,
 I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*
 § 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-
 diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia
 via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtes, Ligyes, Celtas
 præternavigant, I, 9, 24; præter Etruriam vecti, ad
 Ezeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdis,
 Scyllam et Planctas præternavigant, ad Corcyram ap-
 pellunt, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Egletae
 sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Eginam
 appellant, *ibid.* § 4; per Euboram, et Laridem Iolcum
 revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3;
 expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.
 ἄλκις, regio, I, 8, 8, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi
 nomen, II, 1, 2, 1.
 ἄλκις, Amphilocheum ab Amphilocho conditur, III, 7,
 7, 4; cf. *Ephor.* 28.
 ἄλκις, portus insulae Ethaliae unde nomen acceperit,
Tim. 6.
 ἄλκις, antea Argissa, urbs Thessaliae, *Ap. fr.* 152.
 ἄλκις, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo
 regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,
 1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.
 ἄλκις, Panoptes, II, 1, 2, 2; γυνή, *Acus.* 17; Ago-
 noris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et
 Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-
 nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-
 catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.
 Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Io-
 phossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;
Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.
 Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.
 Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.
 Argyrus urbs, *Phil.* 36.
 Aria, regio Persica, *Hell.* 168.
 Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.
 Ariadne, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glo-
 mum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se
 evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinqui-
 tur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concum-
 bit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interfi-
 citur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regni
 procuracionem suscipit, et foedus ferit cum Theseo,
Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Ariamnes, Gallus in Asia ditissimus, Gallos omnes per
 integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.
 Ariani, gens Cadusii proxima, *Ap. fr.* 107.
 Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.
 Aries Phrixi et Hellæ, aureo vellere præditus, *Pher.*
 53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.
 Arimanius, *Theop.* 71.
 Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.
 Arintha, urbs Oenofrorum, *Hec.* 30.
 Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum
 servat, III, 6, 8, 7.
 Arion Methymneus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*
 85.
 Arisbe, Teucrici Cretensis f., Dardani uxor, Hellenico est
 Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit
 Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami
 f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,
ibid. § 3.
 Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-
 gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.
 Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.
 Aristæus Proconnesius apud Metapontinos aliquantum
 versatur, *Theop.* 182.
 Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab
 Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.
 Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.
 Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus
 filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; Teiebanos
 Egidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-
 scit, *Ephor.* 13.
 Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.
 Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.
 Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;
 bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum
 tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.
 Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-
 tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.
 Ariston, Reginus, Delphis in certamine musico ab Eumomo
 Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.
 Ariston, Oetæorum præfectus; ejus uxor a Phayllo
 amatur, *Phyl.* 60.
 Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.
 Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despicit, *Ister*
 48.
 Aristoteles Stagiritæ de Locrorum civitate graviter men-
 titus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*
 70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de ejus

- ætate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiæ, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arnaeus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Chæronea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteres, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcmaeonis desponsa, III, 7, 5, 4; muneris nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Æsculapii mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo-Smerdin interfece* runt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περὶ φόρητος, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
 Arypes pro Rhypes (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Ascra, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespîi f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopî f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 8, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbones in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Æginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliæ ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
 Aspides ab Egyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Spledon, urbs in Bœotorum et Locrorum confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 46.
 Assus, urbs Asiæ min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syriæ, III, 14, 3, 3.
 Astaci Thehani filii per obsidionem Thebarum, a VII æ. cibis factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 78.
 Asteria, Danaï f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cœi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projecit; *Demo.* nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos a Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbis obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyonis procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphæ f., a Minos labyrinthum includitur, III, 1, 4, 3. *Vide Minotaurus.*
 Asterodia, Eurpyli f., Icari conjux, mater Penelope, *Pher.* 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropeas, Asteropeus, Cyclops. *Vide Steropes.*
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
 Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Astru quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybias, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
 Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stuprum accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo poenas luit, *ibid.* § 1 *sq.*
 Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 13, 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 13, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donavit ut Eurpyllum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
 Astypalæa, Eurpyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schenel f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhœcum et Euryleum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonia apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnata et nubere jussa, se cursu certantibus præmissum pro-

ponit, multos vincit, a Milaniōne superatur; in locum mutatur, *ibid.* § 5 sq.
 tas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 tea, e. q. Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
 tergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthye filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
 tes collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
 thamantis ager, I, 9, 2, 2.
 thamas, Aoli f., I, 7, 3, 4; Boeotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Boeotia relictā, Themistionem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem coiectus Learcum f. interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
 thamas, Ares pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
 tharambis, urbs Egypti, *Hec.* 280.
 thenae Diades in Euboea a Diante conditae, *Ephor.* 33.
 thenae, Cecropia dictae, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea praeside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
 thenaeus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
 thenienses, Heraclidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Boeotos de Melanorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis *ποσειδά*, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iurandum, quod Athenienses a Graecis ante commissam pugnam Plataeam praestitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Graecis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataeas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chaeroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedaemoniis induciae (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quae ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis iure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemeensi a Lacedaemoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Boeotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causas ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo foedus *τὸ ἐν ἀπορίῃ*, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
 Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
 Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
 Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cosum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filiae, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantidis filiae Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
 Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
 Atossa, Ariaspae f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjuz*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
 Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiae, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
 Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
 Attalea, Sadyattae nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Atthis, Cranai e Peliae f. virgo mortua, nomen dat Atticae, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
 Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandionis I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandionis II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticae urbes, *Philoch.* 11; Atticae literae, *Theop.* 168; Atticae census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
 Atymnius, Jovis e Cassiopea f., a Sarpedone amator, III, 1, 2, 4.
 Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
 Audophradates, Lydiae satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Audymon, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
 Auge, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthiranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
 Augaeus, Solis al. Elil, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimam gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat. iudicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidia adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
 Augila, urbs Libyae, *Ap. fr.* 108.
 Aulis, Lydiae regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
 Αὐλῶνας sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
 Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astraei conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Titbonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
 Auses, gens Libyae, *Ap. fr.* 109.
 Ausigda, insula Libyae, *Hec.* 300.
 Ausones, populus Italiae, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
 Autesion, Argiae pater, II, 8, 2, 9.
 Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
 Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi praceptor, II, 4, 9, 1.
 Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
 Automalaca, urbs Libyae, *Ap. fr.* 130.
 Automate, Danae f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
 Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae e Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palæmonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀἰώνες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. l.; a Junone in furorem conjectus pererrat Egyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. l.; *Pher.* 1. l.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos prædones in Delphis mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cœlum migrat, *ibid.* § 3; Oeneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphylli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; θάνατος, *Ister* 5; Briseus vel Breseus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὀρθός], *Philoch.* 18; κόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ ἔδεις, *Phanod.* 14.
 Baccis, vates Boeotus, *Theop.* 81.
 Bæce, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætiū, urbs Macedoniæ, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balius, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucris f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, OEBali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batica locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. vide Insulæ b.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lampeacorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitus interficit, a Præto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenobæse amorem repellit, *ibid.* § 2; a Præto, ob istius uxoris calumniam, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimaeram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobate amicus fit, Philonoeon ducit, et is succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάγικος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Egypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Dammas, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennis, senator Bennæ curiæ. Vide Benna.
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Ennolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Bercyntus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprium, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artifices superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phœneus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam a Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone; urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Boeotarchi, Coroniensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Boeoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, *Xanth.* rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogum conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam conduunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Boeotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Boeoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Boeotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Boeotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Egypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Æolicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 oreas, Astraei f., Orythiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus*. 23;
Philocho. 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus*. 23; Phi-
 neum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus*. 3.
 ores, Actaeonis canis, III, 4, 4, 6.
 orus, Perieris f., Polydoram, Pelel f. ducit, III, 13, 1, 2.
 orus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthilli,
ibid.
 orystheneas, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 oryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 os septimus, *Clitod.* 16.
 osporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 osporus Cimmericus, *Hell.* 92, 84.
 otrys, Siculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 rasia, Cinyrae e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 rasidas, Scioneos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent
Philocho. 107.
 rea, urbs Thraciae, *Theop.* 157.
 rettia, antiquum nomen Italiae, *Ant.* 5.
 rettos, urbs Tyrrhenorum, *Ant.* 5.
 rettos, Hercules filius, *Ant.* 5.
 riareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Cli-
 tod.* 19.
 risseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 roeniadia, tibia, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 irominus, Egypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 irontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.*
 76.
 rutti, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et
 Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 tryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 tryllion, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 tryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 trystacia, urbs Cenotrorum, *Hec.* 31.
 trytum, a Scythia et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.*
 110.
 subastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 sucheta, in Epiro urbs Cassopaeorum, *Theop.* 228; *Philo-
 cho*. 186.
 sucollion, Lycaonia f., II, 1, 5, 7.
 sucollion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 sucollus, Hercules e Marae f., II, 7, 8, 7.
 sucollus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur,
ibid. § 3.
 sudorum sive Budarum, promontorium juxta Salaminem
Ephor. 66.
 Suleus, Hercules ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Suphia, vicus Sicyoniae, *Ephor.* 145.
 Suphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Suprasia, *Pher.* 36.
 sura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 susiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 susiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule
 occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 sutes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybaeum de-
 portatur, I, 9, 25, 1.
 sutes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ,
 Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam
 ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 suthia, urbs Ioniae, *Theop.* 307.
 suthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Sybastus, urbs Cariae, *Ephor.* 88.
 Sybllii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Syblus coronaria, *Theop.* 11.
 Symazus, urbs Paonium, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores,
Theop. 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciae, *Hell.* 105.
 Cabessus, urbs Thraciae supra Haemum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camilli, *Acus.* 6; Cabi-
 rorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camilli filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6;
 in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridae, Nymphae e Cabiris ortae, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciae locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapsa facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope,
Pher. 40.); a patre Europam sororem quaerere jubetur,
ibid. § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit,
ibid. § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1,
 1; cum variorum hominum manu ex Phoenicia Thebas
 venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem nec-
 cat, *Apoll.* I. I. § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis na-
 scuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque
 tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.*
 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiae
 cum Harmonia (quam Samothraciam praeternavigans rapue-
 rat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.*
 § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum
 abijt; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eo-
 rum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem
 mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Har-
 moniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum in-
 ventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prieneenses, *Hell.* 95.
 Κάδοκ, veteribus dicebatur amphora, *Philocho*. 155 a.
 Caeneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Caeni, gens Thraciae, *Ap. fr.* 64.
 Caecinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreae f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.*
 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq.
 al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.*
 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyae, *Hec.* 312
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem
 Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiae, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latona
 Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine
 Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a
 Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso quaestionem proponit,
 qua soluta prae animi aegritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caladne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Aethlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedococi ex Laonome f., urbem cognom. condit,
Hell. 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum
 curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho*. 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Caeagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidae, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia
 priori hujus conjugi data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-
 31.

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corrumpit; merito penas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctel, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha (Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἄρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξις pro πόλις usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutata Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll.* fr. 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Ætoli f., ejus ex Æolia filia, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camarena, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. Vide Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marpii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camillus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ansonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννόποι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethua, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Egypti, *Hec.* 288.
- Cantharoletbron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Cantilenæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam ascendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Esculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capsus, Assaraci f., Anchisæ pater e Themide, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Temone septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum sacer, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiarum cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardyus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ionæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam excuerunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll.* fr. 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρχιδόν τριχός, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducti Ephesum, nomenque dedisti ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torthebia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torthebidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 30; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspis portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressum se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promissum non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Egypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephel uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopis malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynce occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apotheosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

- stanira, urbs, *Theop.* 199.
 stanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 στυνχιόφοροι, Sicyniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 atreus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropem et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 aucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 aucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375
 aulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 aulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 ebrun, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 ebrun fl., pater OEnonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 ebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 ecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.
 ecrope αἰρώχθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur δῆνός; nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 xerops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 xedrae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 celaneas, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 celano, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 celano, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 celeus, Eleusiniarum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 celeutor, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 celtae inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terrae partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 cenaeum, Euboeae promontorium, II, 7, 7, 9.
 centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea deferitur, III, 14, 3, 1.
 cephalus, Deionis e Diomedes f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Arwopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* 1. I.
 cephenes, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Aethiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. ceto devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Næra f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegae R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedaemonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephisus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.
 Cephisus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Aedonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Egypti e Phoenissa f. Doriū uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetæ, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolae, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alope, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cercyra, Asopidis e Neptune, Phaeacis mater, *Hell.* 45.
 Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Egyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et amilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres δῆρα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespii f., Iobae mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κέρκεξ, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianae sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nerels, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menoetii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Egypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiae Amazones unde dictae, *Hec.* 351.
 Chæron, Apollinis et Therus filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chæronea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomenorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
 Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
 Chalcæum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
 Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
 Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
 Chalcæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
 Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
 Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
 Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
 Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
 Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
 Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
 Χαλκεία, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
 Chalcelorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
 Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
 Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
 Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenos, Thebanos, *Theop.* 237.
 Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
 Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
 Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophiasa nominatur, *Pher.* 54.
 Chalcis, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
 Chalcis, Ætolis mons, *Ap. fr.* 168.
 Chalcis, Ætolis urbs, *Ap. fr.* 168.
 Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
 Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
 Chalcodon, Cous, Herculeum vulnerat, II, 7, 1, 2.
 Χαλκούς ὄδος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
 Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaei Chochen tenent, *Hell.* 160.
 Chalia, urbs Bœotiae, *Theop.* 237.
 Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
 Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
 Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
 Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
 Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
 Chaonia terra, *Hec.* 74.
 Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
 Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
 Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
 Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Ewere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
 Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
 Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
 Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
 Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
 Charops, Oëæ maritus, *Philoch.* 75.
 Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
 Chelidonii, gens illyrica, *Hec.* 67.
 Chelonis, Leotychildis filia, Cleonymum maritum desepit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
 Clemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.

Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
 Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tim.* 53.
 Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ extruxit, *Tim.* 137.
 Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
 Chesium, Ioniæ oppidum, *Ap. fr.* 49.
 Chii, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
 Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
 Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
 Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
 Chione nympha, *Hec.* 99.
 Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Enaëpion e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejicit, *ibid.*
 Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Chiro, Bœotarchus, *Ephor.* 153.
 Chiogasteres nominantur Cyclopes, qui Procto Thythem muniverunt, *Hec.* 359.
 Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; *Διούρις*, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 3, 4, 5; ab Hercule transfigitur, *ibid.*; mori ut posset, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
 Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
 Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
 Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
 Chlamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
 Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
 Chna, nomen antiquum Phœnicis, *Hec.* 254.
 Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
 Chœrades, eadem quæ Gymnasie insulæ, *Tim.* 31.
 Chœrades, urbs Moesyæ in Asia, *Hec.* 193.
 Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
 Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
 Chonia in Italia, *Ant.* 6.
 Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
 Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
 Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
 Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
 Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
 Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
 Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
 Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmoniiis interfecta, *Theop.* 268.
 Chryseis, Thespii f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Chryses, Minois e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
 Chrysippe, Danal e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- bryssippus, *Aegypti* e *Tyria* f. *Chrysippen* ducit, II, 1, 5, 6.
- bryssippus, *Thelopsis* f. a *Laio* rapitur, III, 5, 5, 12; ab *Atreo* et *Thyeste* interficitur, *Hell.* 42.
- bryssippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
- brysopelea, *Nympha*, *Arcadis* pellex, III, 9, 1, 1.
- bryspolis, in *Bithynia* urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
- hthonia, *Erechthet* e *Praxithe* f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; *Butæ* uxor, *ibid.* § 3.
- hthonius, *Aegypti* e *Calianda* f. *Brycen* ducit, II, 1, 5, 7.
- hthonius, unus e *Spartis*, *superstes*, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; *Nictet* pater, III, 5, 5, 1.
- hyton, locus in continente *Isthmi Clazomenii*, *Ephor.* 136.
- hytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
- hytrini ludi *Athenis* celebrati, *Philoch.* 137.
- hytropolis, *Thraciæ* castellum, *Theop.* 150.
- ibyra, urbs *Ionizæ*, *Hec.* 223.
- ilices, populus *Asiæ Minoris*, *Ephor.* 80.
- ilicia *Typhonis* sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a *Cilice* dicta, III, 1, 1, 8; *Sandaco* paret, III, 14, 3, 3.
- ilicisimus quid sit, *Theop.* 322.
- ilix, *Agenoris* e *Telephassa* f., III, 1, 1, 3; a *Cadmo* patre jubetur *Europam* querere, invenire nequit, in *Cilicia* habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; *Sarpedoni* adversus *Lycios* socius, *Lyciam* dat, III, 1, 2, 3; pater *Thasi*, *Pher.* 42.
- illa, *Laomedontis* ex *Strymo* f., III, 12, 3, 11.
- illa urbs, a *Pelope* condita, *Theop.* 239.
- illos, *Pelopis* auriga, *Theop.* 339.
- imbri arma capiunt contra *exundationem*, *Ephor.* 44; ob *maris* incursiones e *sedibus* suis pelluntur, *ibid.*
- immeria terra, II, 1, 3, 6.
- immericus *Bosporus*; *Ephor.* 78.
- immeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
- immeris urbs, *Hec.* 2.
- imolus, insula, *Hec.* 250.
- imon ex *exilio* revocatus, a *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
- ineas, unus eorum qui *Philippo* libertatem *Thessaliæ* prodiderunt, *Theop.* 37.
- inyras, *Sandaci* ex *Pharnace* f., *Syriæ* R., III, 14, 3, 3; *Paphum* in *Cypro* condit; ejus e *Metharme* liberi, *ibid.* § 4; *Cyprum* tenet; a *Græcis* *Agamemnonem* secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex *Venere* procreat *Cyprum*, *Ister* 39.
- inyras, *Laodices* pater, III, 9, 1, 2.
- inyras, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
- ircaea radix, a *Procride* adhibita, III, 15, 1, 6.
- ircaeum, campus *Colchidis*, *Tim.* 8.
- irce, *Solis* e *Perseide*, I, 9, 1, 6; *Ætæ* soror, *ibid.*; *Æxam* ins. habitat; *Argonautas* lustrat, I, 9, 24, 5.
- irrhæus sinus in *Chaonia*, *Hec.* 74.
- isseus, *Aegypti* e *Caliande* f. *Antheleam* ducit II, 1, 5, 7.
- isseus, *Hecubæ* pater, III, 12, 5, 3.
- issius, *Temeni* f., *Theostii* pater, *Theop.* 30.
- ithæron, *Beotizæ* mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo *Bacchi* sacra, III, 5, 2, 1.
- ithæroneus leo, *Amphiclyonis* ac *Thestii* gregum vastator, ab *Hercule* necatur, II, 4, 10, 5.
- itharus piscis *Apollini* sacer, *Ap. fr.* 15.
- iun, urbs in *Propontide*, *Ephor.* 86.
- iun, *Mysiæ* urbs, a *Polyphe*mo condita, I, 9, 19, 4. V. *Cium*.
- laametes seu potius *Calametes* *Thespii* f., *Astybiæ* mater ex *Hercule*, II, 7, 8, 4.
- Clarotæ, nomen servorum apud *Cretenses*, *Ephor.* 32 a.
- Clarus, oppidum prope *Colophonem*, *Theop.* 113.
- Clarus, heros, oraculum *Clari* *Apollinis* instituisse dicitur, *Theop.* 113.
- Cleandrias, dux *Thuriorum* in bello contra *Tarentinos*, *Ant.* 12.
- Cleandrides a *Spartanis* proscriptus, *Ephor.* 118.
- Clearchus, *Methydii* in *Arcadia* habitans, homoplissimus, *Theop.* 283.
- Clearchus, *Heracleotarum Ponticorum* tyrannus, *Theop.* 200.
- Cleobæa (?) *Eurythemidis* mater, I, 7, 10, 1.
- Cleocharia, *Nais*, e *Lelege* *Eurotam* parit, III, 10, 3, 2.
- Cleochus, *Ariæ* pater, III, 1, 2, 2.
- Cleodæus (corrupte legitur *Cleolaus*). *Herculis* f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in *Peloponnesum* (sed sunt *Aristomachi* liberi), II, 8, 2, 6.
- Cleodamia. V. *Hippodamia*.
- Cleodates, *Hylli* f., *Aristomachi* pater, *Theop.* 30.
- Cleodora, *Danai* e *Polyxo* f., *Lixi* uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleodoxa, *Amphionis* e *Niobe* f., III, 5, 6, 1; a *Diana* confoditur, *ibid.* § 4.
- Cleolaus, *Herculis* ex *Argele* f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro *Cleodæus*.
- Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in *Megalopolitanos* generositas, *Phyl.* 53; eo invito *Archidamus* interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōe *Damatis* ad *Sellasiam* ab *Antigono* victus est, *Phyl.* 56.
- Cleomenes, *Methymnæorum* tyrannus, *Theop.* 252.
- Cleonis, *demagogi*, *indoles* et *natura*, *Theop.* 99; ab *Equitibus* in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a *Lacedæmonis* petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; *Alcæo* archonte moritur, *Androt.* 36.
- Cleona, urbs, II, 5, 1, 2; ad *Cleonas* *Hercules* *Molionidas* e medio sustulit, *Pher.* 36.
- Cleonymus, *Lacedæmonius* regii generis, a *Chilonide* uxore despectus ad *Pyrrium* abiit, eumque *Spartam* attraxit, *Phyl.* 48.
- Cleopatra, *Boræ* ex *Orithyia* f., III, 15, 2, 1; *Phinei* uxor, III, 15, 3, 1.
- Cleopatra, *Danai* e *Polyxo* f., *Hermi* uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleopatra, *Danai* ex *Hamadryade* *Nympha* f., *Agenoris* uxor, II, 1, 5, 4.
- Cleopatra, *Idæ* e *Marpessa* f., uxor *Meleagri*, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
- Cleopatra, *Trois* e *Calirrhoe* f., III, 12, 2, 2.
- Cleopatra et *Peribœa*, virgines *Locrenses*, quæ primæ misæ sunt *Trojam*, *Tim.* 66.
- Cleophile, *Lycurgi* uxor, III, 9, 2, 1.
- Cleophon impedit, quominus *Athenienses* inducias faciant cum *Lacedæmonis*, *Philoch.* 118.
- Clepsydra, fons in arce *Athenarum*, *Ister* 11.
- Clesonymus, *Amphidamantis* f., a *Patroclo* occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
- Cletor, *Lycaonis* f., *Hec.* 375.
- Clio, *Musa*, I, 3, 1, 5; ob iram *Veneris* *Pieri* amore deperit, ex eo *Hyacinthum* parit, I, 3, 3, 1.
- Clisonymus. V. *Clesonymus*.
- Clisthenes *Apodectas* in *Colacretarum* locum subrogavit, *Androt.* 3.
- Clita, *Danai* f., *Cliti* uxor, II, 1, 5, 6.
- Clite, filia *Meropis*, *Cyzici* uxor, *Ephor.* 104.
- Clitor, *Lycaonis* f., I, 8, 1, 3.
- Clitus, *Aegypti* e *Tyria* f., *Clitam* ducit, II, 1, 5, 6.
- Clitus, cognomine *Leucus*, *Alexandri* M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteuum et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
- Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
- Clymene, Minyae f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
- Clymenus, Hercules e Megara f., *Pher.* 30.
- Clymenus, Oenei f., I, 8, 1.
- Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
- Clysonymus. V. Clesonymus.
- Clytemnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus conflaretur Oresti, *Hell.* 83.
- Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
- Clytia, Niobae f., *Pher.* 102 b.
- Clytippe, Thespii f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
- Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
- Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
- Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phoenicibus pulsi insulas Eolicas occupant, *Ant.* 2.
- Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
- Cobrys, urbs Thessaliae, *Theop.* 88.
- Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
- Codrus Melanthii f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
- Codro generosior, *Demo.* 21.
- Caelus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejicit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
- Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
- Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
- Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
- Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
- Coli, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
- Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
- Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
- Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
- Κολακρῆται, *Androt.* 3, 4.
- Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtilas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsi quo abierint, *Tim.* 53.
- Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
- Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
- Colici montes, pars Caucasi, *Hec.* 186.
- Colonææ, mercenarii, *Philoch.* 73.
- Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
- Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
- Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
- Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
- Colura, urbs, *Hec.* 331.
- Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
- Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
- Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum sucepit, *Demo.* 20.
- Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
- Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
- Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
- Kόνναροι, *Theop.* 145.
- Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister.* 38.
- « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* x, *Ister.* 46.
- Copais lacus quondam erat ager omni cultura laborata, *Ephor.* 68.
- Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit, interpretes jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 3, 1, 7.
- Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coqueria tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
- Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
- Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæe septuaginta celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medæ exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
- Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
- Corethion, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
- Corinthii Iasonis e Medæ filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum ætææ in temporum fastigiis, *Tim.* 56; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Grecorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεστῶται in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
- Corinthus isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 1.
- Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alcæ occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
- Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
- Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
- Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capta, *Ephor.* 153.
- Coronis, Phlegyæ f., Esculapil mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischyæ trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister.* 36.
- Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
- Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; e Leonte, III, 10, 8, 2.
- Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
- Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
- Corseæ, insula Ioniæ, *Hec.* 98.
- Corsicæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
- Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
- Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 65.
- Corybantæ, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantæ novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothracæ habitabant, *Pher.* 6; Κύρβεις invenerunt, *Theop.* 282.
- Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
- Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
- Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
- Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244.

ryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 rytlii pastores servant Telemum, III, 9, 1, 5.
 rytlius, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 s, insula, Eurypylis sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq., *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 s, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 ssa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 thus vel Cotus, *Theop.* 226.
 ttus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 ttus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 turnices in Delo, *Phanod.* 1.
 tyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 tys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 abasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 ade, urbs Cariæ, *Hec.* 235.
 ambitus, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 anae, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 anæchme, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 anaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Padiadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atthide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 anea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 ranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 ranto, Nereis, I, 2, 7.
 rastus, urbs Siciliæ, *Phil.* 43.
 rater portus unde nomen habet, *Phyl.* 83.
 raterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 rates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 rathis, fluvius Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 ratilus, Anaxibiæ pater, I, 9, 9, 3.
 ratos, Pallantis et Styge progenies, I, 2, 4.
 remmyon. V. Crommyon.
 renides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 reon, Corinthii R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcmaeonis et Mantus liberos educat: Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 reon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, intercepta vulpe Teumessia, contra Teloboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphicli minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum locaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hæmonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 reon, Hercules ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 reontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 reontiades, dux Phocænsium, *Ant.* 9.
 repis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 resium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 resphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 reston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 reta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 reta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 reta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 retenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 retensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule

captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, foedus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Æoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonel frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxitheæ f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daullio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Cræsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Cræsi rogus imbre exstinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Coeli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni o Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropa, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; primis temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cteatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augæ contra Herculem supplicat, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamiæ f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove caeduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Ætolia habitabant; ab Ætolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrasti f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiæ mons, sedes Magnæ matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniæ, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphœnicia, *Hec.* 311.
 Cycchreus, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cyclopsium in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Cœli e Terra filii, I, 1, 2; a patre victi, in Tartarum demittuntur, *ibid.*, a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tiryntem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 359.
 Cyclops, pater Galati, *Tlm.* 37.
 Cygnus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum græe congregitur, *Philocho.* 207.
 Cynus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariæ, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Egyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nympha, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Ænum Thraciæ urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nerei, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynæthus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiæ, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclæ e Diomedæ f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyæ, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliæ, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyræ vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Græcis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cyrbasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyrbe, urbs Pamphyliae, *Hec.* 249.
 Κύβητος, unde dictæ? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thraciæ e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus a Apolline filii, Antuchus et Aristæus, *ibid.*; curru cyren juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cynus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Cræsum in amicis habet; Sardem ei reddidit, dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus, Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cytiforus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiæ, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium Sinopenisium, *Ephor.* 85.
 Cyturus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæ filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; præstigiores erant, *Pher.* 7; in Ida, Phrygiæ monte, habitant, deinde cum Minos in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Dædalidarum demus Atheniensium, *Pher.* 105.
 Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minos, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pisæ habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 1; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daiclus, Philæi filius, Epidyci pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Egypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Egypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damasicles, pater Erimedæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Laium sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phœnicis et Isæ mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis præfectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo a mare projicitur, a Dictyæ servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodiciæ Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danae I. filiae, Egypti filias totidem desponduntur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes præter Hypermenestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

- aus, Beli fil. Libyam deferitur, II, 1, 4, 5; cum L. filabus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex sit, *ibid.* § 8; filias aegypti filius despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare ibet sponsos, *ibid.* § 10; de his certamen proponit, *ibid.* 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydora, *Pher.* 3.
- clarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- clalete, gens Thracica, *Theop.* 248.
- clarnes i. q. Artaphernes, unus ex his qui Pseudomerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- cline, Amyclae filia, venatrix, Leucippum jaculis inficit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arorem mutatur, *Phyl.* 33.
- clinis, Mercurii filius, pastor circa Aetnam, ab Echeaide nympha amatur, *Tim.* 4.
- clania terra, a Dardano nomen habet, quae post Troas ieta, III, 12, 2, 1.
- clanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- clanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Sanothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Iardanum condit, regioni Dardaniae nomen dat, *ibid.* 3 sq.; Idaeae pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyrches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Ariabem el Aleam, *Hell.* 130.
- clio, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthus, Scythiarum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 13; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- clii, gens Thraciae, *Hec.* 130.
- clon, Siciliae castellum, *Phil.* 25.
- clyllitis, lacus Asiae, *Hec.* 202.
- clyllium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Kanth.* 19, p. 40.
- clyllus, Lyci, Mysiae R., pater, II, 5, 9, 5.
- clus, urbs Thraciae, postea Philippi nomen accepit, *Emphor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- clylepti, populus Thraciae, *Hec.* 142.
- clilia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- clilius, Crisae prope Delphos tyrannus, Metapontii consilior, *Ephor.* 49.
- clinus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- cliniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- clini in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- clinviri Athenienses, *Androt.* 10.
- climnus, Epeus, cum Pyraechma Etolo singulari ceramen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- clinira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- clinira, Nereis, I, 2, 7.
- clinira, Oenei al. Martis ex Althaea f. bellicosa, I, 8, 1; le ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi rubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philorum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- clicon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 1, 12, 1.
- clidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 3, 8, 2.
- clinachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- clinachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- clion, Aoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalii pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- clion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- clioneus, Cephalii pater, *Hell.* 83.
- clioptes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- cliphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti caede lustrat, I, 6, 2, 4.
- cliphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- cliphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- cliphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenon) potitur, *Ephor.* 16.
- clipyle, Adraasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- cliphonophorae, *Demo.* 4.
- cliliades, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- cliphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- cliphii Pythionis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- cliphicum oraculum Aoplo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaeon, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Aegeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sq.
- cliphynae, serpens, Jovem victum custodit, I, 6, 3, 9.
- cliphusia, urbs Arcadiae, *Androt.* 2.
- cliphia, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ab Egyptiis vocatur Ptimyria, *Ephor.* 102.
- cliphus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- cliphareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- clipharetei nummi, *Tim.* 86.
- clipharia, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- cliphara, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- cliphareion, mensis, *Philoch.* 176.
- cliphareus Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- cliphareus Phalereus, *Philoch.* 144.
- cliphon, Eleusae rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; poenas luit, *Phyl.* 83.
- clipharches, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- cliphocles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- cliphocles, orator Atticus, *Tim.* 140.
- cliphocoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- cliphocriti aetas, *Ap. fr.* 84.
- cliphonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- cliphophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- cliphophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heracidas excipit, Eurystheum vincit proello, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reducat, *Hell.* 75.
- cliphopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- cliphosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- cliphosthenes, pater Demosthenis oratoris, *μακροπονοῦς* cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- cliphosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Cheroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- cliphylidas, dux Lacedaemoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- cliphycynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- cliphero, Nereis, I, 2, 7.
- cliphili (Dezili)? populus ignotus Thraciae, *Hec.* 141.
- cliphalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliæ reges genus deducunt, *Hec.* 334.

Deucalion, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Deudalum ab Atheniensibus deposcit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.

Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.

Dexamenus Herculeum excipit, cuius ope ab Eurytione, Mnesimachæ filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.

Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.

Dexithea, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.

Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.

Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.

Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoeo immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitum parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischye concubitum adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Ephesium, *Tim.* 136; ei ἀμφοτέρωτα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόλος, *Ister* 8.

Δαυλίησις. *Philoch.* 133.

Dias, Abantis f., Athenas in Eubœa condit, *Ephor.* 33.

Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.

Dictæ, mons cum antro Dictæo, I, 2, 6.

Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* l. 1.

Dido, appellata est a Libyis Thioeso, *Tim.* 23.

Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 2.

Dii a Typhone in Ægyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποκομῆται θεοί, *Ap. fr.* 5.

Dilpyle, Adraști filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.

Diluvia quattuor, *Ister* 56.

Dimetæ, Troezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*

Dinarchi vita, *Philoch.* 144.

Diniadas, Brœmiadiæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.

Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.

Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.

Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.

Dio, ad eum litteras dant feminae propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aretæus, ex Aretæ uxore, *Tim.* 129.

Diocorystes, Ægypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.

Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ actor, *Tim.* 80.

Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.

Diomedæ, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.

Diomedæ, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.

Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equus ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.

Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Egialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 21; Agri filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andramoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adraști hæret, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proci, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.

Diomedon, unus imperatorum in prelio ad Arginæas, a Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.

Diona, Hyas, *Pher.* 64.

Dione, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 1.

Dione, Nereis, I, 2, 7.

Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.

Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potiundæ consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.

Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthus profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiurum ælennitate ei qui primus congiurum eliberet coronam æream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; b carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*

Diopæ, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.

Diopithes Locrus, γελωτοπόος, *Phanod.* 19.

Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phæbea raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Athram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadiæ prædantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceoe contrahunt; in cœlum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Cœlis præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.

Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.

Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.

Dioxippe, Danae e Pieria f., Ægypti sponsa, II, 1, 8, 8.

Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fœtibus detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.

Disoræ, populus Thraciæ, *Hec.* 145.

Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.

Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.

Dius, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Bel.* 6. Cf. *Ephor.* 164.

Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.

Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.

Dodona: sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Boeotis credebantur, *Ephor.* 30; Bætorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonæ solis Boeotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.

Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.

Dodonæi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 71.

Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonæi

ctum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.*
 7.
 onaeus Jupiter. V. Jupiter.
 onides. V. Nymphae.
 as, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 che ins. ob lcarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur
 aria, II, 6, 3, 4.
 ones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.*
 14; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgorum
 stes, *ibid.*
 ypes, Phoenici parent, III, 13, 8, 4.
 astas, cognomen Apol is, *Theop.* 320.
 ienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam
 x Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum mi-
 tatio, *Ephor.* 11.
 ieus poeta, *Phyl.* 3.
 ieus a Lacedaemoniis supplicio datus, *Androt.* 49.
 ia, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 ium, Danaï f., Cercestae sponsa, II, 1, 5, 5.
 ium, Orphei f., *Hell.* 6.
 us, urbs Phoeniciae, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.
 us, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo trucidatur, I, 7, 6;
 ster Xanthippes, I, 7, 7, 1.
 as, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra
 peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 ycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule neca-
 ir, *ibid.* § 3.
 ycius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 is, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 ium, urbs Thessaliae, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 o, Nereis, I, 2, 7.
 co, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, He-
 eridum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab
 ercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 co, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat;
 o ipso caeditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes
 artim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Mi-
 eva dantur Aetæ, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 co ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.
 pane, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 as, Aegypti e Caliande f., Eurydicen sponsam habet,
 I, 5, 7.
 as, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 as, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 as, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 onius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.
 ngilum, oppidum Thessaliae, *Theop.* 86.
 opes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.*
 3; populus praedatorius, *Pher.* 38; Laogora parent,
 I, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 ops, Sperchei et Polydora filius, *Pher.* 23.
 ops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 s, urbs Thraciae et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.*
 15.
 chium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.
 nopolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.*
 12.
 iza, lacus, *Hec.* 328.
 ia regio, *Ephor.* 146.
 iae, urbs Achaiae, *Ap. fr.* 45.
 ias, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum alver-
 is Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 ias, Phryx, Hecubae pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 ibrius, Apollo, *Hell.* 135.
 ie urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achaos
 rtinuit, *Hec.* 91, 348. V. Dynae.
 amene, Nereis, I, 2, 7.
 aste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Euboeae, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.
 'Hxiov quando pulsari solet, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nympha, *Tim.* 4.
 Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur,
 II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimaeae, II, 3, 2, 6;
 Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5,
 11, 2; *Pher.* 33; Caucasae aquilae, II, 5, 11, 12; *Pher.*
 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinades insulae, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Sparti, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.
 'Ex τῆς πορτρᾶς εἰναι Proverb., *Phyl.* 69.
 Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciae pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5,
 1, 7.
 Eetion, Electrae f., ab indigenis Iasion nominatus, in Ce-
 reris simulacrum subdit, *Hell.* 129; quapropter ful-
 mine interficitur, *ibid.*
 Eetion, Andromachae pater, III, 12, 6.
 Eetionia, alterum Piraei promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adaequata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diae pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰωνύα quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Eleussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*,
Pher. 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopaeorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, *Vide* Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiae pri-
 mas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.*
 § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tenaarum, *Pher.* 88.
 Elavia, castellum Siciliae, *Phil.* 12.
 Elbestii, gens Libyae, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocaeis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies,
 I, 2, 6.
 Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in
 Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indi-
 genis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.*
 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 17, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Me-
 dontis, *Hell.* 43.
 Electra, Thebarum porta, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.*
 129.
 Electrion, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies,
ibid. § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4,
 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum
 necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone
 nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electrione, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Aetolis
 cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint,
Hell. 90; Olympici templi procuracionem habent,
Ephor. 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur
 Isthmios ludos non frequentant. *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonia praesidio celebratum in tabulis non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidonea deficiunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλευσ ἀρα Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Ttriptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea εἶναι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusinii excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elibyrge, urbs Tartessii, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmonae, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augeae, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf.* *Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysi campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, aetas, *Ap. fr.* 87; Pythagorae discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Aetnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυμβία dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitae ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Aoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amynone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Encleus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Aeci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Aethlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Etoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suae arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliae, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribae, populus Thraciae, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Brasorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondae cognomentum cui datur, *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiae, *Ephor.* 139; *Andr.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus repta, a matre reperitur, Aegypti rex fit; Memphis ducit; eius progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειδὴ, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Eia d. vastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Aetolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπεὶ γενεὴν δόρυ ἐκί τῆς ἐξοπέας; hujus moris auctor, *Ister.* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 196.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiant, *ibid.*; totum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cereophoro habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 112; circa Ephesum loca Careas quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetae (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur minimibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem prociatur, *id.* § 6.
- Ephialtes Areopago nonnisi judicis capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timaeo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyræ, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyræ, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyræ Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyræ, Thesprotorum urbs, Phylacte rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyræ urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίθορον δῶμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. V. Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augeae f., Thestali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Aethion montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi aetas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 16.
- Epidauros, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 1 sqq., *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem erant, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonos, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epidycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandoro, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλὰδιῳ διακαστήριον, *Phanod.* 12.
- Epiphraes, Chariphemi f., *Hell.* 6.
- Epiroticae gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

hus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 neus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tym.*
 eus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2;
 cit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occi-
 ur, III, 5, 5, 5 sq.
 e Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 rroctus quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 tum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 is Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad ti-
 rum cantum saltare docti, *Charon* 9.
 mides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas,
 Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 nus fluvius, *Hell.* 37.
 ppus, Hercules e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 3, Musa, I, 3, 1, 5.
 3, Nereis, I, 2, 7.
 us, Hercules e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 ssus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 idae, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 us, principium masculinum, *Acus.* 1.
 theum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum,
 I, 14, 1, 3.
 theus, Pandionis e Zeulippe f., III, 14, 8, 1; Atti-
 e R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1;
 rus. 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter
 rtaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5;
 ello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat;
 liquae se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum inter-
 cit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 theus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 nbi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 thusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 athalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 athalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 rtium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 inus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 inus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas
 doritur, vincit, tributum his imponit, ab Hercule ne-
 atur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi
 lios, occidit, *Pher.* 48.
 rthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniae R. ex
 styche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 rthonius, Vulcani ex Althide al. Minerva f., III, 14,
 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone
 ulso, Atticae R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathe-
 a instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasitheia liberi, *Apoll.* I. I.
 10; in luco Minervae sepelitur, III, 14, 7, 1.
 lanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur,
Pher. 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 zon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 gone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 meda, Damasici f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.*
 8.
 mum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 mus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 nnyes, e pudendorum Coeli exsectorum sanguine pro-
 luente, I, 1, 4; Alcmaeonem matricidam exagitant, III,
 5, 3.
 phyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice
 corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III,
 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmaconi per-
 suadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7,
 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus
 ab Alcmacone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 oc. Fjus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 ce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 manthius aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.

Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichae in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III,
 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Ethon appellatus sit,
Hell. 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Ge-
 ryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eury-
 tionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita,
Hell. 63.
 Erythraei Pitanae libertati restitunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Hercules et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex
 armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, red-
 dere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Io-
 caste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum parti-
 tur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere
 cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat
 fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum
 parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra
 VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum
 fratre pugnans, hanc interimit et ipse cadit, III, 6, 8,
 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces
 contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III,
 6, 4, 5; a Leade caeditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis
 confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tym.*
 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tym.* 18.
 Eva, urbs Arcadiae, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se combu-
 rit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Negera f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Per-
 sarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad
 Lacedaemonios; cum Oronte transigit; pater Pnytago-
 ræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.*
 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Euboea insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.*
 89.
 Euboea, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespiae f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespiae f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7,
 8, 2.
 Enbulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insi-
 gnis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») -
 castellum Siciliae, patria Laidis, *Tym.* 106.
 Euchenor, Aegypti ex Arabia f., Iphimedeusam sponsam
 habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam inter-
 fectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euegia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida raptâ, in Lycor-
 mam fl. se deicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in pernicie fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Hercules e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugea, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesicyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babiloniis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopla, Træzenis filia, Dimœtæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dedali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragedias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phornicis filia, a Jove
 rapturâ, a fratribus quæritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tanro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 1.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonau-
 ta, I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Cresso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crui uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyai ex Hercule mater, II, 7, 1, 1.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cædit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapy, Hercules e Clytiptæ f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonise Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 1;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliane, Autonoea sponsa ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurmachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interficitur,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; *Parus*
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenes, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 1.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Hercules e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Eurypyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 1;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Hercules ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab He-
 culæ trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalcopis,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; *reps*
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestoris f., Asterodiæ pater, *Pher.* 90.
 Eurypius, Astyocheæ et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Eursaceum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eursithenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 1, 2;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 18; Lacedæ-
 monem regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repub-
 lica Spartani auctores, *Hell.* 91.
 Eursthenus filius Amphibiæ, Pelopis filia, *Pher.* 31; Ste-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mæcenarum æ-
 sit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 4, 1, 5.

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 ryte, Hippodamantis f., Porthæonis uxor, I, 7, 10, 1.
 ryte, Nympha, Halirrothi mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 ryte, Thespii f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 rythemis, Cleoboræ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 rytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholoen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ proculus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 rytion, Martis ex Erythæ f., *Hell.* 41; Geryonis bubulcus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 rytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 rytus, Neptuni et Celænis f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 rytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., populæ contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thaliæ pater, III, 10, 8, 1.
 rytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 rytus Menalei f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; Oëchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule veniito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; Oëchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 rytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 rytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 rterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 rtyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 rthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 rixanthius, Minois e Dexithæ f., III, 1, 2, 6.
 ryle, Thespii f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 rorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

ba Egyptiaca, *Phyl.* 50.
 bia, urbs Celtogalatarum, *Ap. fr.* 54.
 bus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significant, *Phyl.* 1.
 bus memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 bur, De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 bus, ab Ætolis inventæ, *Ephor.* 15.
 bus, Euonymæ filia, *Ister* 9; judicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

gala, urbs Phœnicæ, *Hec.* 255.
 gandra. *Vide Erythia.*
 gano, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 galatarum mos, *Phyl.* 11.
 galata, Nereis, I, 2, 7.
 galata, mater Galati, *Tim.* 37.
 galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.
 galatus, Cyclopis et Galatæ filius, *Tim.* 37.
 galei, vates, *Phanod.* 23.
 galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 galapsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiurum colonia, *Philoch.* 128.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandara, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Ænæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginiensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quoniam Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarinam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoun et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat non amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyris expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesis, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεωργία, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Bootiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filia, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcione abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cæli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœnicæ, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cyclæi f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcidis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glauconome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polykido in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius*?) ex Althæa, Thespii filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutus, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianiræ f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Œnei f., Andramonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgie Leontini ætas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq; II, 5, 12, 4; Κατ' ἑξοχὴν ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynæa in Tyrrenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græca, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Grææ, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratia, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore sunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habent, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana caeditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinæorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyes (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyes, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasiae insulae, a Timæo dicuntur Chærades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικονόμοι, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum coecertat, I, 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Æaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amaltheæ pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciæ, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataeum semper neutro genere Ἀἷμω, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmonis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliæ, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 96.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatum a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrothius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Ægeæ mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphæ; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 1.
 Harmonia, Electræ f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Veneræ f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptâ, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus queritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebæas Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem metam, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythonicæ meretrici duo monumenta posuit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiæ, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum versant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persæ et Asteriæ f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorceyne parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τριγλῆν piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* III.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Trazeniorum oppidum dirigit et Æthram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma quæ sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyteum, mons Brotiæ, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

leatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 lena, Jovis e Leda al. Nemese f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo rapta, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenae maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus.* 26; a Corythio amatur, *Hell.* 126; Helenae torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 lena insula, *Hec.* 95.
 lenius, locus circa Canopum in Aegypto, *Hec.* 388.
 lenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 leus, Persei f., Mycenae natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 Diaia dicasterium, *Androt.* 51.
 elice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 eliconis, Thespii f., Phalae ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 eliea, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 eliotropium Metonis ad Pnycem positum, *Philoch.* 99.
 elix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 ellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 ellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur
 Eaci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 elle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 elle, Athamantis e Nephelae f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aeraem aevta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 ellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Graeci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filiiis terram distribuit, *ibid.*
 ellenes, I, 7, 3, 1.
 ellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 ellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 elorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 elli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 ellopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 elos, urbs Lacelaeoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacelaeonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconicae regionis incolae, qui Spartanis obtemperabant quidem; sed reipublicae et curiae iuribus una cum Doriensibus utebantur. Haec iis ab Agide adempta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 elus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 emera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 emera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 emitheia. Vide Amphitheia.
 eneta, urbs Asiae postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 enioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 eniochi, populus Asiae, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 ephaestea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 ephaestum Athenarum, *Philoch.* 73.
 ephaestia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 ephaestina, Aegypti conjux, II, 1, 5, 9.
 eteracea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 eteracka in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 eteraclidae, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinem, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum delabant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum ducem assumunt (*Ephor.* 15), Aegidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heraeus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmena f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenae ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lernaea, Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthus, II, 5, 4; ad Pholium Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitatus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augae stabulum uno die purgandum cum Augae deciman gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augea, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, eum ab Eurytione, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Symphalides aves, II, 5, 6; aeneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedes equi, II, 5, 8; Diomede interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebyrcum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliat, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum minatur; a Poltye, Aenum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filiiis dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cycno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antaeum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermyras bovem araloris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Emathionem necat, Prometheus liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervae tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tænarum descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menætio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.; —PARERCA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegreæ in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegreæ Italia campis,
Tim. 10; leonem in monte Citharoneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo libe-
rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hylo in matrimonium poscit; OEchaliæ
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniæ medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icariam appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percutit, *ibid.*; liberatur a servitute,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
navtas, I, 9, 16, 8; relinquatur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesione dat (*Hell.* 138), huic
Podarce fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellit, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epeis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Plu-
tonem vulnerat, *ibid.*; Lacedæmonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.*; § 5; Augem comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthææ, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyochem comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum trans-
iens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Egimio Lapithas adortus, intermi-
tit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cyncum et Amyn-
torem, *ibid.* § 5, 6; OEchaliæ, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachinæ afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in OETA se comburit, telis Poeantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in cœlum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filiabus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphiinœ, Antæi uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλινίκη aram extruit Telamon, II, 6, 4, 1;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro The-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Herculis
quarta mensis dies natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parassiti electi sunt, *Clitod.* 11.

Hermæorum origo, *Xanth.* 9.

Hermæum Coronæ in Bœotia locus, *Ephor.* 153.

Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.

Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 2,
1, 1.

Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 14.

Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.

Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.

Hermocratis oratio pro pace in conventu Gæloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.

Hermonnassa, urbs Asiæ, *Hec.* 197; *Theop.* 308.

Ἑρμοῦ Παῖδιον, locus prope Cynas, *Ephor.* 131.

Hermus, Ægypti e Caliane f., Cleopatrar sponsum, II, 1,
5, 7.

Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.

Herostratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 15.

Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.

Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.

Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem dæ-
rit, *Hell.* 5; nepos Homeri et cœvus, *Ephor.* 164.

Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.

Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 1,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 4,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarceæ
fratrem redimit, II, 6, 4, 6.

Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Acus. 7.

Hesperides, Atlantis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides* cum *Nymphis* ad *Erda-*
num confunduntur); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minerva
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.

Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.

Hestiar, urbs, a pulsus Thebanis conditur, III, 7, 3, 1,
Ephor. 69.

Hestiarotis, *Hell.* 28.

Hesychia, Thespii f., OEstreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.

Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.

Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.

Hieraphe, insula Libyæ, *Hec.* 317.

Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.

Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.

Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.

Hieromnæ, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.

Hieromneme, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.

Hieromnemes qui dicti sint, *Theop.* 187.

Hieronimus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
dictus, *Theop.* 256.

ronymus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 rophantarum familia, *Hell.* 70.
 aira, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, II, 10, 3, 6.
 nera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 neræi quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 nilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 palmus, Penelæi pater, I, 9, 16, 8.
 parchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 parchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus stracismo ejectus, *Androt.* 5.
 parinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 parinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 passus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 ppeus, Herculis e Phoride f., II, 7, 8, 1.
 ppia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 ppias filiam Charmi in matrimonium sumsit, *Clitod.* 24.
 ppoclidēs Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 ppocoon, Oēbali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 ppocoontidæ. *Vide* Hippocoon.
 ppocorystes, Ægypti ex Hephestina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 ppocorystes, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 ppocrate, Thepii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 ppocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditibus Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 ippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 ippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 ippodamia, Oēnomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 ippodamiæ duæ memorantur Danai filię, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 ippodice, Danai ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 ippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 ippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 ippolyte, Amazonum R. balteum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 ippolytus, Ægypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 ippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
 ippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 ippolytus, Thesei f., ab Esculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 ippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 ippomedusa, Danai f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 ippomenes, Onchestius, Megareus pater, III, 7, 8, 1.
 ippomenes, Megareus f., nonnulli dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 ipponesus, urbs Carię, *Hec.* 231.
 ipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.

Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœci f., uxor Alcaei, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam Oēneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Pelię f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Ægypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histiaenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hopes, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filię, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filię pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filię pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filię, Hyacinthides, ad Geræsti tumultum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clius, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 9.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filię, *Tim.* 26; *Hell.* 56; Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scythiarum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52.

Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella*?) nominatur, *Phil.* 22.
 Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
 Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
 Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
 Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
 Hydreæ, insula juxta Trezenem, *Hec.* 97.
 Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
 Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
 Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
 Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
 Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
 Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
 Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
 Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
 Hyllus, Hercules e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Egimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
 Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hymenæus, pater Tantali et Ascali, *Xanth.* 23.
 Hypoe, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
 Hyope, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
 Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo ejectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
 Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accola, II, 5, 11, 13; ultra Rhipæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
 Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
 Hyperenor, quinque Spartorum superstitum unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
 Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
 Hyperesia, urbs Achaia, *Theop.* 314.
 Hyperia fons, *Pher.* 55.
 Hyperion, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
 Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperipte, Danae e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
 Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
 Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
 Hypermnestra, Thesii f., I, 7, 10, 1.
 Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
 Hyphantem in Boeotia, *Theop.* 264.
 Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistius pater, I, 9, 2, 3.
 Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcat; cum Iasone congregitur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Opheltæ nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem monstrat, *ibid.* § 3.
 Hypeistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
 Ilyria, urbs Boeotiæ, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.

Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
 Hyrminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
 Hyrnetho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimis dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regem Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
 Hyrtacus, Ariabem, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
 Hysia, oppidum Arcadiæ, *Pher.* 1.
 Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
 Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.

I.

Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
 Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
 Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; *Helene* pro-
 cus, III, 10, 8, 2.
 Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
 Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
 Ianxuatîs, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
 Iaores et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
 Iapetus, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia pro-
 genes, I, 2, 3.
 Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regio-
 nem habitabant, *Ephor.* 48.
 Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.*
 54, 65.
 Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
 Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.*
 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
 Iason, Æsonis ex Alcimedæ, *Pher.* 59; Æsonis e Polynece
 f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur,
 tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii ven-
 tor, I, 8, 1, 4; *μονοσύνδαλος* ad Peleum venit, *Pher.*
 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9,
 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Ar-
 gonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argo-
 nautæ); ad Aetæa venit, aureum vellus poscit, I, 9, 13,
 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se oc-
 turus promittit, *ibid.* § 8; boves æripedes jungit, dra-
 continos dentes serit et viros inde ortos dolo necat,
ibid. § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13;
 Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia ve-
 satur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno
 consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur,
Pher. 74; parentum cadem ultus, Iolco pellitur, I, 9,
 28, 1; Corinthum abit, *Apoll.* I. I.; *Hell.* 34; Glaucos
 ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13,
 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap.*
fr. 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
 Iason Phææus a septem adolescentibus interfectus, *Ep.*
 144.
 Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
 Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
 Iasus et Pelasgus, Triopæ filii, post mortem patris re-
 gnum dividerunt, *Hell.* 37.
 Iasus, Lycurgi e Cleophile f., Atalantæ e Clymene pater,
 III, 9, 2, 1 *sqq.*
 Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
 Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
 Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
 Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.*
 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum
 frugalitas, *Phyl.* 13.
 Iberia ab Ibere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispania
 civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
 Ibylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

la, ius. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 4.
 ius, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex sterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; um Tyndareo fratre Lacedæmone pulsus, Herculis ope edux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribea Nympha progeies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
 ius (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vium faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
 rus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
 thys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
 , mater Dactylorum, *Pher.* 7.
 mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 7; III, 12, 6, 3.
 za, Dardani f., Phinei conjux privignis insidiatur, III, 5, 3, 2.
 za, Nympha, Teucri e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
 anthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
 us, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
 us, Aphareis ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatæ, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
 e, Nympha, Melissæ f. Jovis nutritrix, I, 2, 6.
 mon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
 mon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
 omene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
 omeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 omeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 monis, Euclei f., *Hell.* 6.
 lyia, Oceani f., Aetæ conjux, I, 9, 23, 6.
 tyrus, urbs et fluvius Pamphylia, *Hec.* 246.
 tæ, castellum Siciliæ, *Phil.* 26.
 aira. Vide Hilaura.
 araugatæ, populus iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Illecaones, Illegetes, Illecaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
 iaca regio, III, 12, 3, 10.
 lissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
 lithia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
 lium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
 llus, Mermeri f., in Theprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
 llyriorum mores, *Theop.* 41.
 llyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
 llyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
 lus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
 lus II, Trois e Calirrhoe f., Themidius pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Atres colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
 lmer piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
 lmrus, Egypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
 lmeusimus, Icaris e Peribea f., III, 10, 6, 1.
 lmpbes, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidia, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
 Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
 Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
 Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
 India, III, 5, 2, 1.
 Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
 Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
 Indus, fluvius Asiæ, *Hec.* 174.
 Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furore coniecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
 Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
 Ie, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f., [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus rapta in Egyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Egyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Egyptiis, *ibid.* § 8.
 Iobas, Herculis e Cerbe f., II, 7, 8, 1.
 Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
 Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
 Iocasta, Oedipi ex Eurymania f., *Pher.* 48.
 Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
 Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
 Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OEchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
 Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
 Ion, Phisci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
 Ione, Nereis, I, 2, 7.
 Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Cares et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
 Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
 Ionicæ coloniz in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.
 Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
 Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
 Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
 Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
 Iopossa eadem quæ Chalciope, *Pher.* 54; Aetæ f., Phirixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
 Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
 Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insanis, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
 Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

sam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Hercules adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.

Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.

Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.

Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.

Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.

Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.

Iphimedia, Triopis f., Aloeï conjux, Oli et Ephialtis et Neptuno mater, I, 7, 4, 3.

Iphimedon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.

Iphimedusa, Danaï f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.

Iphinoe, Præti f., insanit, II, 2, 2, 8.

Iphinoe, uxor Antæi, ex Hercule compressa Polemonem vel Palæmonem parit, *Pher.* 33 e.

Iphis, Alectoris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadnes, III, 7, 1, 5.

Iphis, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.

Iphis, Penei filia, uxor Æoli, mater Salmonæ, *Hell.* 10.

Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.

Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.

Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.

Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.

Ἰππάρχος, cibus Scythicus, *Theop.* 51

Ipsicuri, *Vide* Hypsicuri.

Irassa ad paludem Tritonidem; Antæi patria, *Pher.* 33 d.

Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.

Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.

Isæa, Agenoris e Damno f., uxor Ægypti, *Pher.* 110.

Isanthus, rex Crobyzorum, *Phyl.* 19.

Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.

Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.

Isis, nomen Cereris et Ius apud Ægyptios, II, 1, 3, 8.

Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.

Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde redit, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.

Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.

Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.

Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*

Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.

Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*

Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.

Ister, Ægypti ex Arabia f., Hippodamiæ sponsus, II, 1, 5, 4.

Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.

Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.

Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.

Isus, locus Bœotiae, *Ap. fr.* 155.

Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.

Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.

Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Ph.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 1; ejus termini, *Ant.* 4, 6.

Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir proles ac caput, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotri *ibid.*

Itea, demus Acamantidis tribus, *Androl.* 56.

Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.

Ithacus, Perelai f., cum Nerilo fratre e Cephalonia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.

Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.

Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.

Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.

Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.

Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.

Itonus, pater Bœoti, *Hell.* 8.

Itylus, Zethi ex Ædone filius, a matre occiditur et depulatur, *Pher.* 102.

Itya, Terei et Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philemæ in mensa apponitur, *ibid.* § 5.

Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.

Juno, Croni e Rheæ f., a patre devoratur, I, 1, 5; procreatur, I, 2, 1, 1; Jovi nubitur, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ibid.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei victa, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Selen in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyriæ, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus irandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἑσπερος a Presides contentum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natis Ilithyiam regere jubet, II, 4, 8, 5, 9; Herculi pueri et serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Tereyoni boves, cestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Ioni poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Selenem perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Iane amat, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obsecrat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad qua sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.

Jupiter, Croni e Rheæ f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopum et Centimanorum liberarum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus ingentium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoi Proserpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortia pugnat; tandem Aetnam montem ei injicit, I, 6, 3; Prometheus Caucasum affigi jubet, I, 7, 1, 2; æneæ hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jaciendis super capita lapidibus homines generare jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 1; Tiresiæ artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Alabantum a leone mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in celum tollit, III, 12, 2, 3; Æsculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 36.

almoneum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, præter
tyclimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum,
II, 12, 6, 6; Eginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices cer-
aminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de
Idonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pel-
lices et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam de-
corat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*;
unonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de
ælo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20;
Hell. 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodo-
næas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Gany-
mede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et
Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi
a Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Euryno-
ne, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam
amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I,
4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1,
1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex
O, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alce-
næe, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculeum Myce-
nis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius
certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa,
III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam
natus perdidit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subdu-
cit, *ibid.* § 9; ob Semelen petitam Actæoni iratus, III,
4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente
adulescant, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III,
10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4;
Hell. 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2,
1; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem
ratiocinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2,
10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10,
1, 1; [Dioscuros in cælum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Ele-
tra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12,
1, 5; ex Agina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Agina insula
homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torthebia, *Xanth.*
2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide absti-
net, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1,
1; Cænæus, II, 7, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi,
Pher. 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.*
179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1;
ἡρώδης, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius,
Ap. fr. 34; κατὰδάτης, *Ap. fr.* 34; ἱάκος, *Pher.*
14 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Ar-
adia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97;
Jovis Corinthus, *Ephor.* 17; *Demo* 9.

as, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

batæ, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

on, Æthonis vel Pisonis f., Eioneum, cujus filiam

diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, quo-

propter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103;

unonis amore captus, *ibid.*; pœnas ap. inferos luit,

ibid.; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

ædæus, Polydori e Nycteide f., Laii pater, III, 5, 5, 2;

le finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.

yrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III,

4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

edæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa,

Ephor. 18.

edæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ no-

men dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eu-

ydicæ, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

edæmonii a Creso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se

djungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra

tesseios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripe-

runt, *Plistionactem* multant, *Ephor.* 118; bellum in-
dicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes
sacris oleis parant, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde
a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Laceria, urbs Magnesiae, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux,
Philoch. 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10,
3, 1; Hippocoonte cæso, ab Hercule Tyndareo traditur,
III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proclum et Eurystheum
(Heraclidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8,
5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83.

Lade, insula Æolidis, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.*
141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs Cariae, *Hec.* 236.

Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssus,
III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.*
90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106;
Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*;
Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus
Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post
Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit;
oraculum de filio παρορτήσῃ, *ibid.* § 2; natum exponit
Œdipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur,
ibid. § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Poly-
pœtes, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40

Lametus, fluvius Italiæ, *Hec.* 40.

Lamia, pелlex Demetrii Polyorctetæ, *Phyl.* 6.

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Farianis de finibus contendunt, quantum
soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum
terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons
memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo
donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus
condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6;
a Lacedæmonis capta, *Theop.* 8.

Lampus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Egypti e Gorgone f., Ocybetes sponsus, II, 1,
5, 8.

Lanomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux,
necat Egialeum, ab Alcmaëone interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis
e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Egistho occisus,
Pher. 96.

Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1,
2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochii Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (*Etolus*) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Etolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαός, populi. *Vide* Philoch. 12.
 Laomedon, Hercules e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesionem ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Thioni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Lali f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thepii uxor, mater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniæ, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Hercules ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule cæduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleæ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelagica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelaagi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Latere aurei a Cræso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ cornæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariz, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latoua, Cœi e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiæ, terminus Oenotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclem cædit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεία νύκτα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Peucelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniæ regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus ἀνδρόθυς, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylem vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylem pasci quæ eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Deæ, *Hec.* 102, cui virginæ immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102. a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ab ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemæus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramico, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 3.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponsum cæssorum capita a Danaidibus humanantur, II, 1, 5, 11.
 amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerneæ hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbus, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbus, ins. maris Egæi, in quam Orestes coloniam ducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Itheriæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mores, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Hercules ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filiz, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucion, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Hercules ex Eschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiæ, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicæ insulæ; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliæ, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; a pernicie fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryæ Thebas profectus, Perimedon hujus sororem ducit, *ibid.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis caditur, II, 7, 3, 1; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo inter necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiæ, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis puls; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguria gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligyæ, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyæ, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achilles infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilæa, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybæum, Siciliæ promontorium et urbs, *Hec.* 44.
 Limnæ, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 15.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- dia M. Vide Minerva.
 ius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 ius, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 ius, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Herculis in pulanda cithara magister, Orphei frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 ius, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 ius, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 ius, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 are, una ex Aelolicis insulis, a Cnididis occupata, *Ant.* 2.
 araei, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 axus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 nytia, urbs Pamphyliae, *Hec.* 245.
 e, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 us, Egypti e Caliande f., Cleodores sponsus, II, 1, 1, 7.
 agone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 ozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 renses, ut *Minervae iram placarent*, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines frojam miserunt, *Tim.* 66.
 tri *Epizephyrii*, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrenium in sinu Crisaeo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 16; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Taleuco compositae, *Ephor.* 47.
 tri, Epicnemidii, cum Hercule contra Oechaliam proiciscuntur, II, 7, 7, 7.
 cris, II, 7, 2, 8.
 crus, Jovis e Maera f., cum Zetho et Ampione condit Thebas, *Pher.* 79.
 ryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 cifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 3.
 cifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 na, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 isorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 cea, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 caon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Meliboea al. Cylene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cylenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; *cf. Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 caon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 caon, Neptuni ex Celeno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 ces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 ceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 cia, Iobatae paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 cia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 cil, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseeis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 chius, Herculis e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 cius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 colas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 comedes, Deldamiae pater, Achillem muliebri veste indutum servat, III, 13, 8, 2.
 con, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 copens, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 cormas n. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 costhene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 costhenia i. q. Lycosthene.
 curgus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancei, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Boeotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bacchum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 *sq.*
 Lycurgus, Herculis e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeae R., pater Opheltiae ex Eurydice, al. Amphitheae, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedaemonii aetas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Egypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celenus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas fortunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, ex Euboea in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antiope, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Sicyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiae R. Argonautas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebrycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattae soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; feminas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torreborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphaleae paret, *Pher.* 34; H, 6, 3, 1.
 Lydus, Atyos filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Egypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsi servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Apharei ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; oculorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de praeda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Herculis e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Aclaeonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisae e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedaemonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athenienses navali proelio superavit, unus erat ex Mothacibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublice ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica mutationes, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheae f., adversarius Agesilai regis, a Lacedaemoniis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Herculis pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, capitis

poena ab Atheniensibus a ficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Theopii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobae f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytaea, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytterses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniae, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccarae, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Eoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniae, *Clitod.* 6
 Machareus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Esculapii f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiae, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliae, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Aetoliae, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Maenades, Orphenum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Maenalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Maenalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Maenalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Maenalus, mons Arcadiae, *Hell.* 60.
 Maenon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Maenon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Maenones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae
 minoris, *Ephor.* 80.
 Maenobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Maetiae Scythae, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Maetis palus, *Ephor.* 78.
 Maera, Icarii canis, domini cadaver ejus filiae indicat, III,
 14, 7, 4.
 Maera, Proeti ex Antea filia, Dianae socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur, *Pher.* 79.
 Magdolos, urbs Egypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Eoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnaeus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiae feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercuri
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 1,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis,
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalae famula, ex Hercule parit Aeclem, *Hell.*
 102.
 Μολύαι, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebyryum Pityoessensium, pater Lampae,
 a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocaeensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Clitod.*
 6.
 Mandrobulus, *geophantum* in Sarno invenit, *Ephor.* 18.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melae mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 5;
 eorum civitas a Lacedaemoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliae pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (P.) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiae f., cum praeda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaeone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatus,
 II, 8, 2, 2.
 Marathionius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 3.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiae, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiae minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Boeoti trans-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniae regulus, Bebyryum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Aethiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciae civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eum Apollo
 praefert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambyse filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Prote-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althea, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedes e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrae
 Cycni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniae ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegre
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopaei ex Atalanta, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 65;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vir-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Heracle
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menecres,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmam dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula coniectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Ne-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedaemoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum est,
Pher. 71.

urse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 rsysas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1
 rtus fons, III, 4, 1, 3.
 scotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 ssia, regio prope Tartessus, *Theop.* 224
 ssilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22;
Ant. 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tym.* 40.
 ssyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 stiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 30; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 stur magna. *Vide* Rhea
 steni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 rtrvñ, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 stulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 stusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 stusius, Elæussæus, filix necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 stycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 usolus, rex Carix, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116
 usus, pagns Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 uryes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 xisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 xisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Enryali pater, III, 7, 2, 5.
 xistum, urbs Triphylia, *Hec.* 92.
 xcyberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 edama, urbs Italia, *Hec.* 41.
 edea, Ætæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Aege nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 edesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 edia, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 edicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 edici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 edmasa, urbs Carix, *Hec.* 230.
 edocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 edon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 edus, Agei e Medea f., cum matre Athenis relictis, Medix nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 edusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuno Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 edusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 edusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 edusa, Orsilochi f., Polybi uxor, *Pher.* 47
 egæra, Erinys, I, 1, 4.
 egalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 egamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 eganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 egapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Actus.* 28.

Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt. *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Meiov, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Egyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II, 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchiani, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arceasili filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphilix, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebas, Tydeum cum Adraсто contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; cf. *Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphradei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; Demo 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Cygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phruxi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii OEneo insidiati, a Tydeo necantur,
 Meleager, OEnei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Theraiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister.* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha. Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
 Melia, urbs Cariae, *Hec*. 336.
 Melia, Niobæ f., *Pher*. 102 b.
 Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danaï, *Pher*. 40.
 Melias, Mopsi filia, *Theop*. 111.
 Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec*. 375; III, 8, 1, 3.
 Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher*. 109.
 Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabitur, III, 5, 6, 5.
 Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
 Melienses, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
 Meline, Thespij f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Melissa, urbs Libyæ, *Hec*. 327.
 Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
 Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
 Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop*. 309; *Ephor*. 154.
 Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch*. 74.
 Melite, locus Athenarum, *Philoch*. 99.
 Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch*. 74.
 Melite, Nereis, I, 2, 7.
 Mellus, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
 Melussa, insula ad Iberiam, *Hec*. 18.
 Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
 Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell*. 142.
 Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
 Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
 Memphis, Cambyse f., Cyri frater, *Hell*. 164.
 Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher*. 33.
 Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
 Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
 Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
 Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
 Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim*. 72.
 Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
 Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec*. 35.
 Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 sqq.; pater Hermiones, *Pher*. 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus*. 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor*. 155.
 Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
 Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl*. 41.
 Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl*. 6.
 Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
 Menestratus, Niobæ f., *Hell*. 54.
 Menippe, Peneif., Pelagi uxor, mater Phrastoris, *Hell*. 1.
 Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
 Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
 Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
 Menotes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryonis significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
 Menortius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Shenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell*. 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* 5.
 Menœstius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 1.
 Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec*. 375.
 Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec*. 7.
 Mensis Ιερδμενος, φθινα, *Philoch*. 182; Mensis primæ dies Soli et Apollini sacra, *Philoch*. 181; dies unguentissima et duodevicesima lustrationibus et observationibus dedicata, *Philoch*. 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch*. 176.
 Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cecidit, II, 8, 1, 3.
 Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
 Mentores, gens prope Liburnos, *Hec*. 62.
 Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
 Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell*. 56; ejus poeritia; boves furatur; quos pro Iyra inventa ab Apolline accipit; marem virgam pro fistula. Divinationem per calculos; Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 sqq.; a Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhoe victum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth*. 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides instrat, II, 1, 5, 11; calcatum ense Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Græas, Nymphas, et Gorgones proficiatentem comitatur, *Pher*. 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher*. 26; ense dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher*. 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; cum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni Iyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher*. 39; quoddam donum Æthalidæ dederit, *Pher*. 66; Cephal ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 1; e Philonide pater Autolyçi, *Pher*. 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch*. 69; Mercurus ad portas [Ἐμμενὸς ὁ πρὸς τῇ πυλῶνι], *Philoch*. 80, 81.
 Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
 Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
 Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
 Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphi conjux, *Pher*. 7; *Hell*. 56; III, 10, 1; I, 9, 3, 1.
 Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur Polyphonte, II, 8, 5, 7.
 Merope, OEnopionis f., I, 4, 3, 3.
 Merope, Erechthei f., Deidali mater, *Clitod*. 5.
 Meropes, *Theop*. 76.
 Meropes Con insulam tenent, *Pher*. 35.
 Merops, Arisbæ pater, *Ephor*. 21; Esacum nepotem occidet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
 Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor*. 104.
 Merope, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop*. 30.
 Merusium, castellum Siciliæ, *Theop*. 206.
 Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor*. 20.
 Messaba, urbs Cariae, *Hec*. 287.
 Messapeæ, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop*. 274.
 Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor*. 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.*; Idae et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris expoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniā venit Neleus, *Pher*. 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor*. 20.
 Messeniorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor*. 53.
 Messogis mons Asiæ Min. a Celænis usque ad Mycalen patens, *Theop*. 290.
 Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

tor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 tor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 a, Hopleitis f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 achœum, castellum Bœotiæ, *Ephor.* 153; *Androt.* 4.
 agonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 anira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 apontini vates, *Theop.* 182.
 apontium, urbs Italiæ in terminis veteris Oenotriæ, *nt.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab chæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arces-
 iverant, *Ant.* 13.
 harnæ, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 as, Tyrrhænus, *Hell.* 121.
 aum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 iuriades insulæ inter Æginam et Atticam, *Androt.* 6.
 thymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 iadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 tion, Erechthei e Praxithæa f., III, 15, 1, 2; ex Iphi-
 œe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ,
 Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis
 belluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III,
 5, 8, 10.
 lis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor,
 Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in
 multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, con-
 gressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 lonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 tope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 tope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3
 acorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 cale; quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam te-
 nebant, *Pher.* 111.
 daum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 dea; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 dea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 dea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filiis a
 Stenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 lanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 leorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 lesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 iletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tene-
 bant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad ma-
 re condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32;
 a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 iletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex
 Europa filiis amatus; discordia inde orta fugit; Mile-
 tum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 iletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit,
Ephor. 32.
 ilonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 iliades Chersonesus, Cypseli filius, Cimonis pater, avus
 Miltiadi Marathoni, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc tur-
 bate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 iliades, Cimonis f., genus ab Ajace et Æaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 ilya, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 ilvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt,
Theop. 79.
 imalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 immedæ, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 inerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem tur-
 pem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6;
 Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Per-
 seo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II,
 4, 3, 8; *Pher.* 26; peplum Herculi dat, II, 4, 11,
 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; He-
 speridum poma, ab Hercule accepta, ad priorem re-
 fert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4,
 2, 2; obcæcat Thresiam eique artem vaticinandi dat,
 III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare
 vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Æscu-
 lapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palla-
 dem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, præ-
 sidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat
 eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium
 concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erich-
 thonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filibus furorem inji-
 cit, istum educat, ab eo collitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sa-
 cerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in
 Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars
 draconis dentes ex parte Ætæe, ex parte Cadmo dant,
Pher. 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106;
 Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136;
 Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices,
Hell. 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva
 Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Mi-
 nerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis
 Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sa-
 crificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ
 non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia
 fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione edu-
 catur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat,
 III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificatur-
 um se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum edi-
 tum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram exci-
 tat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat,
 II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4,
 3; Glaucum f. a Polydo querendum et in vitam revo-
 candum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit,
 III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et
 Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus,
 Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotau-
 ro devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8;
Hell. 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur,
 III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen insti-
 tuit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tem-
 pestate ejicitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis
 pater, *Pher.* 43; cum Minos Idæi Dactyli in Euro-
 pam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrinthum
 includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittun-
 tur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ,
 III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat
 Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum,
Philoch. 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi
 pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phrastor-
 em et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III,
 9, 2, 2; Persephonæ, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur,
 III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

- Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
- Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
- Moeræ. *Vide* Parcæ.
- Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatum, *Pher.* 36.
- Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossæ boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius canis, II, 7, 3, 3.
- Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycria, urbs Etoliæ, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys, urbs Libyca, *Hec.* 321.
- Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monæcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
- Mopsestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges, rex Oenotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes, idem ac Oenotri, *Ant.* 3.
- Mopiat, oleæ sacræ, *Philoch.* 102.
- Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula coniectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
- Mullus, τρίπλν, Hecataë sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus, Pantaclis vel Panteucis f., *Hell.* 71.
- Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyris, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
- Mycaleus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.
- Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseus nibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Stenæo, *id.* § 5.
- Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
- Mycenæus, Spartonis f., *Acus.* 16.
- Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 17, 183.
- Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lyones Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
- Myke, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
- Mylin, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
- Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
- Myonesus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myrica, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex, uxor Epimethæ, *Hec.* 90.
- Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha, ob Veneris contemptæ iram, congressum patri petit; a quo persequente fugiens, in arborem metam Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus, Mercurii, f., auriga Oenomai; a Pelope is mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesæthetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Uchia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen accipit, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygiis in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam conederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitant, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4.
- Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
- Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 6.
- Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
- Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam dedit in Ennum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus, urbs Ioniæ, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
- Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphylia, *Hec.* 252.
- Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Scithæ portis nomen dedit, *Pher.* 102.

as, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcia patria
ulsi in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
nium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
e, urbs Lesbi, *Hell.* 119, 120.
etinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
bon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
bæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
cissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus,
Acus. 21 a.
malis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
ibolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
icraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
ipactica carmina auctorem habent Carcinum Naupa-
tium, *Charon.* 5.
ipacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
ipactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2,
I, *Ephor.* 14.
uplius, Neptuni ex Amymone f., II, 1, 5, 13; ejus e
lymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14;
ugen ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti
lat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit;
anc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis in-
estus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris
pater, *Pher.* 13.
usicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
usimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
usinicus, archon, *Philoch.* 126.
usithoe, Nereis, I, 2, 7.
usitibus, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
xii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt,
Hell. 50; bello Medico Græcis contra Persas auxilian-
tur, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
xus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civi-
tates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
æra, Amphionis et Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5,
6, 1.
æra, Evadne et Strymone mater, II, 1, 2, 1.
andrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
æra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
rophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
ctanibus regnum Egypti occupat, *Theop.* 111.
eis. V. Endymion.
ite portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.*
102 c.
deus, Neptuni et Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus,
servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum con-
dit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero
dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64;
Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit
ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum
filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
deus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras
aliasque urbes, *Hell.* 63.
lo, Danaï ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
mea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
mei ludi, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
mertes, Nereis, I, 2, 7.
mesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata,
nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10,
2.
sotes, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
meus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II,
5, 1.
on, Philippi amicus, *Theop.* 45.
omenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
omeris, Nereis, I, 2, 7.
ones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
optolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus,
ut oraculum consulere, a Machæreo interfectus, *Pher.*
98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
Nepææ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
Nephalion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
Nephele, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1,
1 sq.
Nephus, Hercules e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effe-
tur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1,
4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantoma-
chia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7,
4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus
erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno
facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus
e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1,
2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat,
II, 1, 4, 9; ex Amymone, cui aquam quærenti Lernæos
inducat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus com-
motus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen
in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros
nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Per-
gamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, dilu-
vium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis
pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9;
Minois taurum efferat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere
proles, III, 6, 8, 7; e Cæleao et Alcione, III, 10,
1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insu-
las defert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus
proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III,
12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove;
abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium,
equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Athe-
niensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere
nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryle f.,
III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83;
ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eu-
molpi, quem Benthescymas educandum dat; ejus ex
Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III,
15, 4; cum Æthra concreditur, III, 15, 7, 3; ab Apol-
line pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona
pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei
cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater
Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.*
68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phoribantis, *Hell.* 66;
ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74;
e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhoii, *Hell.*
69; ex Alcione Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.*
40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amymone, *ibid.* 13;
Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule
occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33;
Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus sta-
tua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *An-
drot.* 32; *Egeus, Pher.* 115.
Nereides, Nerei filiæ, I, 2, 7; Argonautas per Planctas
ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea,
II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea exstru-
cta, *Tim.* 7.
Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7;
Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5,
11, 4; *Pher.* 33.
Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.*
30.
Nessæa, Nereis, I, 2, 7.
Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5,
4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniran

portat, quam vitiaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.

Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.

Nestania, vicus Arcadiae (*quæ aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.

Neuri, populus, *Ephor.* 78.

Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.

Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.

Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.

Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.

Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.

Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.

Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.

Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.

Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.

Nicodemus (Centoripinorum tyrannus), *Tim.* 135.

Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.

Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.

Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.

Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.

Nicothoe. Vide Aellopus.

Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.

Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.

Ninæa, urbs Oenotrurum, *Hec.* 38.

Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.

Niobe, Tantali f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantali fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*

Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.

Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulæ indulgens, *Theop.* 204, 213.

Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.

Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.

Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.

Noctua. Τις γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἄγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.

Nola, urbs Ausonium, *Hec.* 28.

Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.

Nomadice Scytharum gentes, *Ephor.* 76.

Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.

Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.

Nostia, vicus Arcadiae, *Theop.* 194.

Notium, urbs Ioniæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.

Notus, ventus, *Acus.* 3.

Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.

Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.

Nucria, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.

Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.

Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.

Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.

Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.

Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidia, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam æ intermit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.

Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.

Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deocalioneum, *ibid.* § 6 sq.

Nymphæ, Jovis e Themide filia, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Nemean mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.

Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Balam rapiunt, I, 9, 12, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentes, II, 4, 2, 7.

Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchus propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiant, *ibid.*; eis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.

Nympharum ara in Corcyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.

Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.

Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.

Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellas mutatæ, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.

Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.

Ὀβελισκολύχνον, *Theop.* 299.

Ocalea, urbs Bæotiae, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.

Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.

Oceanides, Oceani e Tethye filia, I, 2, 2, 1.

Oceanus, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye mille filia, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyia, I, 9, 23, 6; Inachii, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Meliboræ, III, 1, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Penthonis, *Pher.* 22; Hesioneæ, *Acus.* 7; Melia, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.

Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.

Ocolum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.

Ocypete, al. Ocypode, al. Ocypthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.

Ocypete, Danae ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.

Ocypete, Thaumantia f., I, 2, 6.

Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.

Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.

OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.

OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.

OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.

OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.

OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Iani, *Pher.* 90.

OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.

OEchalia, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule capta, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.

OEclantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEclantes, *Hec.* 66.

OEidipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribea educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ut patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laus occidit; Thebas a Spingie liberat [cum magna societas

- nanu, *Philoch.* 174; rex fit, matrem ducit; comperto necsto Athenas abiit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 *sqq.*
e, Cephalī filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
e, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
ne, Danaī e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
αἰοὶ τῆν χαράραν. Proverb., *Demo* 6.
ne, s. OEnoe, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
neis tribus, *Ephor.* 37.
neus, *Aegypti* e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
neus, fil. Phytii, pater Ætoli, *Hec.* 341.
neus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribœa progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq;* regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filius necatus, OEnoe urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcæonem, III, 7, 5, 5.
noe, urbs Argolidis, ab OEnoe vocatur, I, 8, 6, 3.
nomaus, Hippodamiæ pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
nomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
none ins., unde *Egina* dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
none, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea docta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
nopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
notri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
notria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
notrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
Enus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
Eousseæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
Eonus, Licymnii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
Estrebles, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
Esyme, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
Ela mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
Etylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
Eum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
gyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
gygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perit, III, 5, 6, 1.
gygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
icles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcæonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
ἱερὸν θεῶν in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
ileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
ileæ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
lenias, OEnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
lenus, Anaxithææ et Jovis filia, *Ister* 41.
lenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
lenum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
lius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
lizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
lyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
lympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achillis filium, *Theop.* 232.
Olympici templi procuratio primum erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
Olympus, Herculis ex Eubœa f., II, 7, 8, 4
Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
Olympusa, Thespii filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
Οἰμποι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
Οἰμογάλατες, *Philoch.* 92, 93.
Οἰολώιος Jupiter, *Ister* 10.
Omphace, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Tmoli conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
Oniabates, urbs *Aegypti*, *Hec.* 271.
Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
Onocarsis, Thraciæ locus amœnissimus, *Theop.* 33.
Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
Opizæ, populus Indiæ, *Hec.* 175.
Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam uabant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
Orchomenus, Minyarum, urbs in Bœotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
Orci galea, *Pher.* 26.
Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenī pater, II, 8, 2, 4.
Orestes, coloniam in Eolidem ducit, *Hell.* 114.
Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Orestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in *Ætoliā* venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgaleia, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργῶνες, *Philoch.* 94.
 Orgomenæ, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespii f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxithea f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I, 1; *Apoll.* I, 1.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minœ transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadicæ, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Ortiæa, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oschophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostanæ magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Oties in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procurat, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylys, ab Ætolo oriundus, Heraclicidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxylys, Martis a Protogenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcetæ amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; *Padalirius* ex-cula dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam insunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte usantur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus collecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Phæacorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. Vide Melicertes.
 Palæmon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palæmon, Vulcani s. Ætolis f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
 Παλλῆες, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, illo cœlitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 7.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theochariæ f., Croesi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Egimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habet, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Egimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Egeō celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephæstina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiantur, III, 15, 6.
 Pandora, prima femina, Pyrrhæ ex Epimethæo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

Androsus, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Argæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
 Athenienses, *Ap. fr.* 172.
 Atropos, Nereis, I, 2, 7.
 Atropos, Thespii f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 3, 1.
 Atropos, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Atropos, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 3.
 Atropos. *Vide* Argus.
 Atropos vel Panteucus, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Atropos filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Atropos, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Atropos (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Atropos, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Atropos in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Atropos, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Atropos ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
 Atropos, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Atropos heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Atropos Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Atropos, Jovis filia, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Atropos, Athenis, *Philoch.* 90.
 Atropos, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Atropos, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
 Atropos cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
 Atropos, urbs Persica, *Hec.* 180.
 Atropos colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Atropos, Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 *sq.*; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patrocle in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Atropos, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Atropos, *Ephor.* 70.
 Atropos tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Atropos mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Atropos heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Atropos, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
 Atropos, vicus Boeotiæ, *Theop.* 264.
 Atropos, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Græciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
 Atropos, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Atropos. *Vide* Porthaon.
 Atropos, Erechthei filia sex, *Phanod.* 3.
 Atropos qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros helum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
 Atropos mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Atropos, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9; 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymero necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Atropos, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*

Parthenope, Stymphali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
 Paseas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Egypti, *Hell.* 151.
 Patarus, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Thespii f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menæti f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Patrous Jupiter. *Vide* Jupiter.
 Patroclus Egyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniæ potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in prodicionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimæram interfecturum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum aream muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgi, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonia, *Pher.* 85.
 Pelasgi, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
 Peleus, Phthiote, Eaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Eaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiæ parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 13, 3,

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Atydamiae amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros inclens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Atydamiam ulciscitur, III, 13, 7; Polymelae pater, III, 13, 8, 5; Menœtium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Æsonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæe dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάδην, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Peliae f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heracides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heracidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantalus e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urben condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysides, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chrysippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibiaz, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadiam debellat, Styphalium necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitioni unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniae in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthilus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephrum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polyæto Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnicorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ζενοκρίτης], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Næaræ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Bel.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuam deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversia inter Athenienses et Mytilenenses juxta, *Ap. fr.* 78; Achilleum extruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., Oenei conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxor, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., Oedipum appellat, educat, III, 1, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantani filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obside cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmonius putaret Cleandridem et Plistonactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in prælio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pindice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus caditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiaræum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 4, 8, 2.
- Perieres, Æoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEbali, *ibid.* Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœci auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Æoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganias pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Ægypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo.

II, 16, 1, 3.
 isthenes, Egypti e Callande f., Electræ sponsus, II, 1, 8.
 isthenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis pater Polydectæ pater, *Pher.* 13, 26.
 Ιστιαρχος qui vocetur, *Ister* 32.
 ithoedæ, demus Oeneidis tribus, *Ephor.* 37.
 ro, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 ro, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 rhaebi, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 rsarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Egyptum descensus, *Theop.* 125; Persæ et Phœnices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 rseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 rsephonem Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 rsephone, Minyæ f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 rseptolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 rses, Crii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 rses, regnum Ætæe fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 rses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 rseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictyæ servatur, II, 4, 1, 3; a Polydecte ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydecte in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tiryntem obtinet; Mideam et Mycenæ tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 6, 2.
 Peucari, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliorc. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucestiantes, populus Oenotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Egyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phæaces, Corcyræ incolæ, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem Theseus a Sciro accepit proriæ rectorem, *Philoch.* 41.
 Phæax, Neptuni et Cercyræ f., *Hell.* 45.
 Phædimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæsytle [i. q. Æsyle], Hyas, *Pher.* 46.
 Phæthron, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phæthron, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phages, urbs Thraciæ, *Hec.* 126.
 Phalæcus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalannum, urbs Perrhæbiæ, *Hec.* 333;

Ephor. 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Egypti e Callande f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedæmonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliæ, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedæmoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phalias furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danaï ex Æthiopide f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Egypti, *Hec.* 287.
 Pharus, proreta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulæ Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflât, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs Arnææ, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnæus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pheræ, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pherebœa, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethei f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Boeotiæ m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia; Lacedæmonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuracionem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidæ f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philæas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philæmon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philænis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntæ f., contra Cotyn proficiiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causæ aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliæ tetrarchiis archontem præficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Peantis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriæ sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duæ ancillæ sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, pœnas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyi, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatæ f., Bellerophonis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonorus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpēs, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione perit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Philyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniæ, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegræ, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegræ, nunc Pallenæ, incolæ, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegræi campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegyæ, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et deprædationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Eginam rapuit, *Pher.* 71.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream et argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandoni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon.* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynnæ Massiliam appellunt, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityoessibus trucidantur, *Charon.* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampscacum condiderunt, *Ephor.* 93; ei lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deionis pater, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo.* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulæ in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Dammo, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam querere jectus, invenire nequit; Phœniciæ de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisbea pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Agyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινῖς, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Hercule hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Crisi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augææ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filii, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; Apollis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

oroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
otinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
rasimus, Praxitheae et Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
rasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
rastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
rastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
ricanes, Aeoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
ricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
rixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
rxi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Graeciam petunt, I, 9, 21, 2.
rixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quae etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, Acus. 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
rixus, Spartiata, *Theop.* 292.
rontis, Phrixi e Chalciopen f., I, 9, 1, 6.
ryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojae et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
rynae, duae meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
rynis, citharoedus Mytilenaeus, *Ister* 49, 50.
thia, Amyntoris pellex, Phoenicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
thia, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confoditur, III, 5, 6, 1.
thia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
thiae ex Apolline filii, I, 7, 6.
thinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
thiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
thiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
thius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
thius, pater Amphictyonae, *Pher.* 8.
thya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
thylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
thylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedae, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
thylas, Ephyrae Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
thylas, Antiochi f., Hippotae pater, II, 8, 3, 2.
thyle, pagus Oeneldis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
thylis, Thespil f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
thyleus, Augeae f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
thysidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
thyscus, pater Ionis, *Hec.* 342.
thysius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
thyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
thysius, filius Orestei, pater Oenei, avus Aetoli, *Hec.* 341.
Pia urbs [Εὐσεβίς], *Theop.* 76.
Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
Pieria, Danaei conjux, II, 1, 5, 8.
Pieris, al. Teridae, Eolica, Menelae pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.

Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
Piraeus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
Piraeica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
Piren, Ios pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
Pirene, Danae f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
Pirithous, Larissaeus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypetis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aedoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aedoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
Piromis, nomen Egyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
Pisaeorum rex Aetolus, *Ephor.* 15.
Pisidae, populus Asiae min., *Ephor.* 80.
Pisidice, Aoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
Pisus, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythraeis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
Pithecusae insulae, *Tim.* 16; Typhoni superinjectae, *Pher.* 14.
Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
Pitheus, Pelopis f., Aethrae pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aegeum ebrium cum filia congregi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
Pityocampes unde dicitur Sinis, III, 16, 2, 1.
Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocaeensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
Placia, Aetrei al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
Planciae, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
Plataeae, urbs Boeotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
Plataeenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natae, III, 10, 1, 1.
Pleiades septem filiae Lycurgi, ex Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatae, *Pher.* 46.
Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
Plemmyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
Pleuron, Aetoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
Plexippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excacatur, I, 15, 3, 1.
Plinthine, urbs Egypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoras f., cum Nicocreontis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τεῖσιον et Εωρτίος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenae dedit, ad Charonis usque aetatem apud Lacedaemonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Aesculapii f., Helenae proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danae e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Poeas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talam necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cestum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymanthem, *Pher.* 92; ejus e Phoebe f., III, 11, 2, 2.
- Poltyx, Ani R., Herculeum hospicio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragicus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electrae f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochi, maritus Medusae, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthi R.; ejus uxor Periboea, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Aegypti e Caliande f., Styneis sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenia et Androtheae f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaeas amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusae petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danae filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Ceraeni f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolycei f., Aesonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menetio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, Oedipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; cf. *Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepellitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quaerens, in Mysia relictus, Clum condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii praeco, Pherecydi appellatur *Polyphetes*, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sarius suscipit Harmonia et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii praeco, ab Oedipo trucidatur, III, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniae R. succedit; Meropen ducit; ab Aepyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphotes, Laii praeco, *Pher.* 47 a.
- Polyphotes, Aetolus, Apollinis e Phthia f., ab Aetole necatur, I, 7, 6.
- Polyphotes, Pirithoi f., Helenae proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medae ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenae proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryoniam armenta, quae a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danae conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Geionis praefecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πορφυρίων, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciae, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyryon, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Aegypti e Caliande f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidaea. Quot talentorum in ejus obsidionem impensam sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojae R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtax dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 sqq.
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienienses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicae Lacedaem. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώνα quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalo conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 sqq.; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, III, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
Ἰσπέρεια, sacra, *Clitod.* 23.
 Pretides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.
 Pretides, Proti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
 Pretus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebream; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insanunt [*Acus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophonem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mærae, *Pher.* 79.
 Promachus, Aesonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
 Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
 Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Acus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasos affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Prometheus, festum Atticum, *Ister* 3.
 Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæe pater, I, 9, 13.
 Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.
 Pronous, Phægei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
Ῥοοχία, *Clitod.* 25.
 Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.
 Prosopelia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
 Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Adoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonium, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
 Protogoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
 Protesilaus, Iphicli f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
 Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
 Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
 Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
 Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Proto, Nereis, I, 2, 7.
 Protogenia, Erechthei f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
 Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
 Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Æthilii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
 Protomedusa, I, 2, 7.
 Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
 Psammétique insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
 Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
 Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
 Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phægeo paret, III, 7, 5, 3.

Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
 Pteleon, cum Procride, Cephalix uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
 Pierelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonia abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Cominæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
 Plimyrus ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
 Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
 Ptoos, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
 Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
 Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
 Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
 Pygela, urbs Ioniæ, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
 Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
 Pygmalion, rex Tyrriorum, cujus soror Thioaso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharmes, III, 14, 3, 4.
 Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
 Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
 Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
 Pylas, Megaræ R., Pandionii filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
 Pylene, urbs Ætolie, *Hell.* 111.
 Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
 Pyrachma, Atolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
 Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 4, 1, 8.
 Pyrene, Cynci e Marte mater, II, 5, 11, 3.
 Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Acus* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.
 Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
 Pyrrhus, Achilles f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
 Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
 Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
 Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut involatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
 Pythæ in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
 Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripodæ spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.
 Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
 Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
 Pythium in OEnoe, *Philoch.* 158.
 Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
 Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

«Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.
Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.
Quinquentium Persei temporibus nondum institutum,
Pher. 26.
«Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo* 10.

R.

«Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.
Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Boeotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 sqq.; II, 4, 11, 8.
Rhodius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.
Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberis a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; OEnonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.
Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.
Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.
Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
Rhipæi montes, *Hell.* 96.
Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.
Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.
Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.
Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.
Rhoecus, Cnidius, a Nympha excecatus, *Charon* 12.
Rhoecus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.
Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.
Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.
Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.
Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.
Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Callis capta, *Theop.* 144.
Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.
Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.
Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.
Sacra bella duo, *Philoch.* 88.
Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attales et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes* p. 42 ap. *Anonym. nominatur Alyattes*.)

Sadyattes, ditissimus Lydorum ἑκαρχος, a quo *Crem.* argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.
Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.
Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.
Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.
Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.
Salix, arbor, *Hec.* 173.
Salmoneus, Eoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcæ.
Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum cōribus ab impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Eleo filium ejicit, *Ephor.* 15.
Salmus, urbs Boeotiæ, *Hell.* 13, 27.
Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.
Samiorum Ioniz migratio, *Ap. fr.* 180.
Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei *Ant.* præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.
Samus, Nili insula, *Hec.* 286.
Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.
Samothræce, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.
Samothraces festo quodam Harmoniam quærent, *Ephor.* 12.
Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.
Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendria in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.
Sandrocyttus, Idoruni rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.
Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montæ sacrum, *Xanth.* 7.
Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.
Sao, Nereis, I, 2, 7.
Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.
Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.
Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condidit Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.
Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.
Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.
Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.
Sardonium mare, I, 9, 24, 5.
Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.
Sarius, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.
Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Eziæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.
Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Miletī a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; lægævus, II, 5, 9, 13 sq.; Miletum condit, *Ephor.* 31.
Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.
Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.
Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.
Saturno parentes immolantur ab incolis Sardiniz, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.
Satyrium, *Ant.* 14.
Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.
Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amyntæ congreddi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.
Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.
Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.
Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.
Sauromatides, eandem quæ Amazones, *Ephor.* 103.
Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- æa, Danaë f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 æi, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 æus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 amander, pater Teucri ex Idæa, III, 12, 14; Calirrhoe, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 amander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 amandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 ephis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 eptum cyaneum Tiresias, *Pher.* 50.
 hedius, Epistrophii f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 heria, antiquum nomen Coreyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 hœneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 hœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 iapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 iapiza unde dicta? *Theop.* 254.
 iraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urilem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 ironikes petræ, II, 8, 1, 4.
 ius, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 ithar, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 ius, regio ignota Eubœæ insulæ, *Hec.* 106.
 orpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 otussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 utorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 ybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 ylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 yletin, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 ylia, Nisi f., patrem Minoi prodiit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 ylla, Phorcynis et Hecataë f., *Acus.* 5.
 yllarum promontorium, *Hec.* 42.
 yphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 ypius Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 yrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 ythiæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 ythia, II, 1, 3, 6.
 is. *Vide Neis.*
 ιαχθεα Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 leucus Nicator; ei munera misit Sandrocottus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 leuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 leucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 llasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 lleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 machidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 mele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Iove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 natores Atheniensium inde a quo anno secundum literarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 nus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 ptem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 ptem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 ptimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 phoclis vita, *Ister.* 51.
 riphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sermylla, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostri rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σικαν(?, *Ister.* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Ænotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Ænotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculus Roma profugus a Morgete Ænotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculus, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœnicæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyocheus pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindhia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonæi, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister.* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalii sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiæ, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siria, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam molliemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuris belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisypheus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Me-
 ropen [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud in-
 feros, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem,
 Antigonea raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6;
Pher. 78.
 Sisypheus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Cleisthenis filiæ nuptias
 ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre
 edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cypro, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus
 armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætæe e Per-
 seide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augææ, I, 9,
 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum
 draconibus junctum Medæe dat, I, 9, 28, 3; Herculem
 cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5;
Pher. 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima
 cuiusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra
 faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340;
 e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloos, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Cræso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece serva-
 tur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies,
 III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se
 cædunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus,
Hell. 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti,
 qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Po-
 lydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille
 vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur;
 hæmonem necat, Oedipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2
sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statura, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure
 fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephoris Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, Oenonai conjug.,
 III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinctum Medusæ ab Hercule accipit
 ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthaonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 74.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenobœa, Iobatzæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aph-
 dantis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Bellerophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur,
 II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menestio mater, III, 13, 3, 3.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Egypti e Tyria f., sponsus Sthenelus, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 44.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helææ
 proci, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II, 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tirynthem et My-
 cenas tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.*
 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Σπαρτιάς ἐν τοῖς ἐπώνυμοις, quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 12.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Nestoris f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 124.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Eolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs
 Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11;
 Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Eu-
 terpe, I, 3, 4; Evadne e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule
 vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 2.
 Stymphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Stymphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II,
 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Stymphalis, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes
 pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III,
 12, 6, 10.
 Stymphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Stymphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus
 progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Sty-
 gem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybarita-

um perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45; eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo Iaphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45. ophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35. 3, urbs Egypti, *Hec.* 274. 2a, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1. eus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur, I, 6, 3, 3. 2aetha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154. 2bola, omina ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199. 2copia Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8. 2clegades, I, 9, 22. 2clic, Callistrato auctore nominati sunt πόποι, *Theop.* 17. 2cpi, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64. 2acusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45. 2acusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45. 2racusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14. 2ia, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Titlioni, Phaethontis, 2stynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3. 2nus, ubi Padalirii posterii, *Theop.* 111.

T.

2bis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264. 2chus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Egyptiis deficientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120. 2narus, urbs, arx et portus a Tœnaro nomen habet, *Pher.* 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.* 59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3. 2narus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88 laria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214. 2laus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13; *Pher.* 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrastis, III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4. 2lentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet, *Tim.* 158. 2lus, Cretæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Poænte) necatur, I, 9, 26, 4. 2lus, Perdicis f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9, 1; *Hell.* 83. 2mariscus, arbor, *Hec.* 173. 2nais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ in reditu ingressi, *Tim.* 6. 2ntalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia gignit Pelopem, *Pher.* 93. 2ntalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur, III, 5, 6, 1. 2ntalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23. 2phi, III, 4, 6, 1. 2phius, Neptuni f., ex Hyppothoe Taphum ins. condit; incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4. 2phus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis Echinadibus Eleo et Cephalo traditur ab Amphitryone, II, 4, 7, 5. 2rchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29. 2rentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14; *Ephor.* 53. 2rentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12. 2rentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ nomine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6. 2rentinorum mores, *Theop.* 260. 2rsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158. 2rtarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5. 2rtessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33. 2urois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum, *Tim.* 135. 2αυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10. 2auri, scirpedes, 2ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4; *Pher.* 71. 2aurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi, III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno, III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7. 2aurus Marathonius. Vide Marathonius. 2aurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1. 2aurus, quem Egypti rex Iuacho misit, *Ephor.* 79. 2aurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3. 2αῦρος, hordeum. *Phanod.* 24. 2avaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32. 2aygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lacedæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56. 2ebus, Hippocoontis l., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1. 2egea, urbs, Cephæi sedes, a Sterope defenditur Medusæ cinctino, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4. 2egyrius, Thracum R., Eunolpum et Ismarum hospitio excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.* 2elamon, Salaminis, 2aci ex Endeide, al. Actæi e Glauce f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Hercules in expeditione contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat, Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138; pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratrem cæso, a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peribœam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.* 2elamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6. 2elchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6. 2eleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4. 2eleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3. 2eleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt, *Pher.* 27. 2eleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375. 2elclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus, *Ephor.* 53. 2telegonus, Egypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8. 2telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14. 2telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.* 91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141. 2teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8. 2telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit, III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1. 2telephi ara, I, 8, 6, 3. 2telephus, Hercules ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes ex oraculo in Mysia quærit; Teuthranti succedit, III, 9, 1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27. 2telephus, Oropius, *Theop.* 15 a. 2teles, Hercules e Lysidice f., II, 7, 8, 3. 2tesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186. 2testor, pater Eurypyli, *Pher.* 90. 2testas, Priami f., III, 12, 5, 13. 2teleutagoras, Hercules ex Eurycle f., II, 7, 8, 3. 2telmissei cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111. 2telodice nymphea e Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11. 2telus, insula Cycladum, *Androt.* 22. 2tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid. sqq.*; Titans in patrem exacerbant, Cronum falce instruit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1; his medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typhonem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 10; genero et filiae nimum studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
 Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
 Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
 Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
 Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
 Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
 Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
 Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Ityis, III, 14, 8, 2 sqq.
 Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
 Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
 Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
 Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
 Terpsicrate, Thespil f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
 Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
 Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo* 16.
 Tetrarchia Thessalica. Cuique τερραρχία archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
 Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria pulsi, *Pher.* 39.
 Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
 Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
 Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
 Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
 Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quique curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
 Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
 Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthranis R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
 Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
 Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Cræsus eadem hora in rogam ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
 Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
 Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
 Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
 Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
 Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
 Thargelion mensis barbaris infastus, *Phyl.* 66.
 Thasiorum colonis, *Philoch.* 128.
 Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
 Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 1, 8.
 Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgei filius, I, 5, 9, 13.
 Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
 Thaulo quidam, *Androt.* 13.
 Thaumacus, Pæantis pater, I, 9, 16, 8.
 Thaumias, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
 Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
 Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 12.
 Theano, Danaï e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 1, 1.
 Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
 Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Doxades, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 4, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 3, 1; Labdacō, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vasit a vulpe, II, 4, 6, 8; a Sphinge, III, 5, 8, 2; Hercules a tributo, Minyis pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 1; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ductibus obdedit, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis et Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ Electræ portas, *Pher.* 39.
 Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 36.
 Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 2, 1.
 Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Isteriam condunt, III, 7, 3.
 Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
 Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
 Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
 Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
 Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id a Argo necatur, II, 1, 2, 6.
 Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
 Themis, Cæli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thebe filio, III, 13, 5, 1.
 Themis, Ilii II f., Capys uxor, III, 12, 2, 4.
 Themiscyra, II, 5, 9, 7.
 Themiscyra, campus a Cladisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
 Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phru mater, sponte se immolandam præbet, *Pher.* 51.
 Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartam in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia remittit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quærit *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans vates honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjurationem novit, ne tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquias, *Phyl.* 64.
 Theocharides, Pamphaæ pater, Cræso argentum suppedit, *Xanth.* 19.
 Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Enbore, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Neptuni Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
 Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
 Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictionem, *Phyl.* 41.
 Theodamas. Vide Thiodamas.
 Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
 Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
 Theomenes, Eylæ pater, *Hell.* 39.

ophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 opompus archon, *Philoch.* 117.
 oria Pythiaca et Deliaea, *ibid.* 158.
 orica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 oris, fatidica, morte mulcata, *ibid.* 136.
 ostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 ericlei calices in Ptolemaide, urbe Ægypti, *Ister* 38.
 erimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11,
 1; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 erma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap.*
fr. 134.
 erma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 ermae, urbs Ætolia, *Ephor.* 29.
 ermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant
 Amazones, II, 5, 9, 1.
 ermydræ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 ero, ex Apolline mater Chæronis, *Hell.* 49.
 ero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Ge-
 loni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam,
Tim. 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus
 majores, *ibid.*
 ersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III,
 7, 2, 3.
 ersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponne-
 sum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Caly-
 donio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur,
Pher. 82.
 eseum, in quod servi perfigiebant, *Philoch.* 47.
 esea mulata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 eseus, Ægei ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam
 edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4;
 Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur,
 II, 5, 12, 6; e Trorzene in Isthmum proficiscitur, II, 6,
 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas cap-
 tit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4;
 Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum de-
 scendit, *Hell.* 74; *cf.* *Philoch.* 46; adolescens, Athe-
 nas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphætæ
 occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2,
 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in
 Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; *cf.* *Hell.* 73; *Philoch.*
 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.*
 49; *cf.* *Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis
 cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Athe-
 niensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos
 oosphoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores,
Pher. 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.*
 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 esmophoria, in iis cur jocentur feminae, I, 5, 1, 3.
 esmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.*
 21.
 espiadæ, Hercules e Thespii L filiius filii, II, 7, 8; a
 patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II,
 7, 6, 2.
 espius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 esproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II,
 7, 6, 1; Alcæonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 esprotii carbones, *Theop.* 231.
 esprotus, Lycaonia f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 essalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.*
 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 essalus Hercules ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 essaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.*
 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334;
 sedes Salmonæi, I, 9, 7; Pelia, I, 9, 10; ejus montes
 per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 essalotis, tetras, *Hell.* 28.

Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2,
 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filia; cum iis concreditur Hercules,
 II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomi-
 na, II, 7, 8.
 Thestideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætolia R.) Martis f., ejus ex Eurythemide pro-
 genes, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10,
 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et
 Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule
 gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filio-
 rum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.*
 70.
 Thestorius, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulne-
 rata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat,
 I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos
 præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi cu-
 rat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46;
 a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.*
 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur,
 III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscat-
 ur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thetallus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater fit Adonidis,
 III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab
 Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus
 mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1;
 III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.*
 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1,
 1, 8.
 Thraces Bæotes adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno
 insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.*
 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasylus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.*
 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis
 caussa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitu-
 tus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasylus, unus imperatorum in prelio ad Arginusas,
 capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphae, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesia f., Periclis adversarius, *Philoch.*
 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θυσιαί quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymætadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymoctes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thylene, nomen Semeles, inter deos receptæ, III, 5, 3, 3.
 Thylene, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quæ Hyblæ appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigris, Herculis e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphosseum, mons Bæotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Bæotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthogoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginiensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timæo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartæ pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissæ, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nymphæ f., vates cæcus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagoræ insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopihus, Proeto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaiam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnyis, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tissa, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Cœli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
 Titanides, Cœli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathonem bitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephali, III, 11, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum clausus, præfectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos pœnas luit, I, 4, 1, 4; cum Leto appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Herculis ex Astyoche (ex Astygénia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 11; invitatus Licymnium cædit, exul in Rhodum abiit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalæ uxori Lydiae regnum relinquit, II, 4, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretae, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciae, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telepu sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiae regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguæ non multam diversæ, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atyos filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiae, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Herculis contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæi sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habet? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciae, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94.), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 1.
 Triuessa, urbs Phrygiae, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Cœli f., al. Eleusinis, al. Cœli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciae, *Hec.* 147.
 Tristitia fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογενὴς Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quoniam nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

ritonia palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 ritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 rizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 roadis fines, *Charon* 8.
 roes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 rozen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 rozen, frater Dimotæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 roja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 roilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 ropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepserit, *Tim.* 95.
 ros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 rortia θωρία, *Ister* 34.
 rochia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 rydeus, Oenei f., I, 1, 8 5, 2; exul ab Adraсто excipitur,
 ejus f. Deipylen ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 rat, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 ryndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est; Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 ryndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 ryphon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimaeræ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Egypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucasio in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 ryphon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 ryranus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 ryrodiza. V. Tyrodiza.
 ryria, Egypti conjux, II, 1, 5, 6.
 ryro, Salmoni ex Alcide f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethei conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 ryrodiza vel Tyrodiza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 ryrrheni prædones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5; Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 ryrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 ryrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Spartorum superstium unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Bæotia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ proci, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Ænea in Italiam ven-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venus, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Aurora irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum deferit, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Aria-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Egypto, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑταῖρα, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitu editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucasio affigit,
 I, 7, 1, 2; Ætæ dat tauros æripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Athidæ al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphetæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camilli, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucasio, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanís f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopithea, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmonis interfecit, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpres, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zalenci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Gelis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zancleai Chalcidenses evocant, *Anf.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancclus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauceus, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyltis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Calatia insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργύρεος, *Acus.* 1.
 Zerania, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, *Theop.* 102.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Lepoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasithææ soror, conjux Pandionis, III, 14, 4, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 71.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 6; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygiantis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.